

ТАБЛИЦА
с постъпилите в КРС становища по позиция на комисията относно проект за изменение на
Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при
промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга
(процедура открита с решение на КРС № 1242 от 15.05.2012 г.)

№	ЗАИНТЕРЕСОВАНО ЛИЦЕ	ЗАБЕЛЕЖКА	СТАТУС	МОТИВИ
ОБЩИ БЕЛЕЖКИ ПО ПРОЕКТА				
1	„Мобилтел“ ЕАД (Мобилтел)	<p>„Мобилтел“ ЕАД (Мобилтел) счита, че е подходящо Комисията за регулиране на съобщенията (КРС/Комисията) да обсъжда предварително значими промени в нормативната уредба, отнасящи се до комплексната процедура по преносимост на номерата, в която участват всички предприятия, предоставящи обществена телефонна услуга. Посоченият подход ще позволи въвеждане на приложими промени в процедурите за преносимост, които няма да затруднят и/или препятстват процесите и да засегнат неоснователно дейността на предприятията и интересите на крайните потребители.</p> <p>Също така, изразяваме становище, че проблеми, установени при осъществяване на административнонаказателния контрол не са достатъчен аргумент за изменения в нормативната уредба по отношение процесите на преносимост. Процедурата по преносимост следва да отчита и защита интересите на предприятията, доколкото те предоставят възмездни електронни съобщителни услуги и е необходимо да съществуват форми на защита от недобросъвестни крайни потребители. Подробните аргументи на Мобилтел във връзка с изложената обща бележка са посочени систематично по-долу.</p>	Не се приема	<p>Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (ФС), влезли в сила през 2008 г., бяха изготвени след провеждане на поредица от срещи с предприятията. Тъй като обаче за първи път се въвеждаше преносимост имаше нужда от изясняване на понятията и вижданията на отделните предприятия по въпроси от различно естество, така че да се обхванат всички аспекти на преносимостта и да се изготви приложим документ, осигуряващ административно и техническо прехвърляне на номера от една мрежа в друга и гарантиране на маршрутизацията на повикванията от всички мрежи (в домейна и извън него) до пренесения номер.</p> <p>Както е посочено и в становището на Мобилтел процедурата е вид договор между предприятията и единствената възможност за отстраняване на проблеми, установени при осъществяване на административнонаказателния контрол е ФС да съдържат разпоредби, вследствие на които да се направят съответните промени в процедурата.</p>
2	Мобилтел	Считаме, че не са налице нормативни основания предприятия, предоставящи обществена телефонна услуга да продължават да бъдат изключени от процеса на преносимост на номерата. Съобразно	Приема се по принцип	Относими са мотивите към конкретните бележки по-долу.

		<p>разпоредбата на чл. 134, ал. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез използване на номера от Националния номерационен план, осигуряват възможност за преносимост на номерата, като абонатите могат да запазват своя номер при промяна на предприятието, предоставящо съответната услуга, независимо от вида на този номер. С оглед изложеното, законът не допуска изключения по отношение на задължените да предоставят преносимост на номерата предприятия. Посоченото би следвало да се споделя от КРС, предвид и предложения на обществено обсъждане проект на изменение и допълнение на Наредба № 1 от 22.07.2010 г. за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена.</p> <p>В случай, че КРС не споделя становището на Мобилтел, че е необходимо да бъде разширен обхвата на приложимост на Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (Функционалните спецификации)¹ по отношение на задължените предприятия, то молим КРС да изрази своето становище по отношение на възможностите за изпълнение на нормативно установено задължение за преносимост на номерата от съответните предприятия.</p>		
3	„Българска телекомуникационна компания“ АД (БТК)	<p>Наличието на неплатени задължения или неустойки отпада като основание за спиране на преноса</p> <p>Не можем да приемем мотивите на КРС за изменение на ФС в посока на рязко обръщане на твърдо застъпваната и отстоявана в продължение на повече от 4 (четири) години позиция относно необходимостта от гарантиране на добросъвестното изпълнение на договорените задължения. Отстъпването от поддържаната до сега позиция на КРС (в същия състав на колективния орган) за заплащане на дължими суми от крайните потребители при изявено желание за пренасяне на номерата ще доведе до липсата на събираемост на вземания от некоректни платци. В тази връзка считаме за необходимо да посочим, че към настоящия момент събираемостта на такива вземания е в размер по-малък от 10 % от всички такива вземания. Този обем на събираемост може да намери своето обяснение, както чрез мястото на Република България в Европейския съюз (ЕС) по средна работна заплата, така и по степен на безработица във все още неотминала икономическа криза, фалирали</p>	Не се приема	На първо място, КРС счита, че наличието на неплатени задължения или неустойки като основание за спиране на процедура за пренасяне на номера представлява необоснована намеса в гражданскоправни отношения между равнопоставени субекти – доставчик и абонат. КРС е на мнение, че споровете между доставчика и абоната/потребителя, касаещи определени договорни задължения, следва да се уреждат въз основа на сключения между тях договор и приложимото гражданско право. Подобни отношения са облигационни по своята същност и не следва да се регламентират чрез административноправни методи и средства. В допълнение, следва да се посочи, че сумите по

¹ В тази връзка, относимо е становището на КРС по бележка на Мобилтел, изразена в рамките на третото обществено обсъждане на проекта на решение на Комисията за определяне, анализ и оценка на съответния пазар на терминиране на гласови повиквания в индивидуални мобилни мрежи, прието с Решение № 1362 от 31.05.2012 г. на КРС (стр. 130-131 от приложението към посоченото решение (пазарен анализ)).

		<p>болници, юридически лица, както и преустановили плащанията си общини и др. под. Ето защо считаме, че в този момент КРС следва да окаже необходимата помощ на предприятията да осъществяват своята основна дейност при конкурентни условия, които условия не предпоставят ангажирането на други лостове за намаляване на риска от несъбираемост на вземания. В тази връзка е и искането ни за прилагане на политика в тази насока от страна на КРС, която да е последователна и да отчита нуждите на предприятията. Решението на КРС следва да е балансирано и като регулатор на електронния съобщителен пазар да защитава едновременно интереса на предприятията и на потребителите. От наша гледна точка балансираната позиция изисква КРС да създаде необходимите предпоставки за спазването на договорните отношения, включително издължаване от страна на абоната преди той да пренесе номера си към друга мрежа. Обратното би довело до:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Увеличаване на недобросъвестните потребители, които ще мигрират от мрежа в мрежа, без да плащат задълженията си; • Неспазване сроковете на срочните договори; • Неминуемо това ще доведе до консерватизъм в политиката на предприятията при предоставяне на крайни устройства при благоприятни условия, което не е от полза за крайните потребители. 		<p>чл. 30, ал. 1, т. 4 и 5 от ФС, респективно по чл. 26 от ФС представляват облигационни вземания, произтичащи от сключения между предприятието и абоната договор. В тази връзка, българското право (ЗЗД, ГПК, ТЗ и др.), а и самият договор, гарантират в достатъчна степен възможността на предприятието да събере съответните суми (в случай, че същите са дължими), поради което наличието на допълнителни гаранции за това във ФС е неоправдано и е в несъответствие с целите на ФС. По конкретно, предприятията, могат да използват процедурите за събиране на безспорни вземания, уредена в глава 37 от ГПК. На следващо място, предприятията могат да предвидят в договорите си определени обезпечения срещу недобросъвестните абонати (гаранционни депозити, дължими при сключване на договора; ограничения за използването на предоставените крайни електронни съобщителни устройства и др.).</p> <p>Не на последно място, КРС счита, че и без упражнено право на преносимост, недобросъвестният абонат/потребител може да увреди имуществената сфера на доставчика в същата степен, в каквата тя би била увредена, ако този абонат (недобросъвестен) стартира процедура по пренасяне, без да е заплатил задълженията си към даряващия доставчик. Това е така, защото от значение е не правопораждащия юридически факт (преносимост или разваляне на договора поради неизпълнение), а правните последици от него, които и в двата случая са едни и същи – възникване на право на вземане от съответното предприятие към неизправния абонат/потребител. В този смисъл, аргументите за запазване на чл. 26 и чл. 27 от ФС с оглед гарантиране имуществените интереси на даряващия доставчик са неоснователни.</p> <p>В заключение, следва да се вземе предвид и</p>
--	--	---	--	---

				<p>правилото на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС, което предвижда, че независимо от срока на договора, условията и процедурите за прекратяване на договора между предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, и техните абонати не са пречка за смяна на предприятието, предоставящо услугите. Видно от цитираната разпоредба, даряващият доставчик няма право да отказва преносимост на заявен номер, в случай че абонатът не изпълни някое от условията за прекратяване на договора. Едно от условията за прекратяване на индивидуален договор, въведено от предприятията, е свързано със заплащане на определено обезщетение (неустойка), дължимо поради неспазване на уговорения в договора срок.</p> <p>Решението е мотивирано и от установените резултати от упражнението контрола по спазване на ФС. В голяма част от случаите даряващият доставчик злоупотребява с правото по чл. 30, ал. 1, т. 4 и 5 от ФС като отказва преносимост на заявен номер без да са налице съответните основания за това (абонатът не дължи неустойка за предсрочно прекратяване на срочен договор и/или такъв за лизинг на крайни устройства, претендираните задължения по фактури не са пряко свързани с пренасяния номер или същите не са станали изискуеми преди подаване на заявлението за пренасяне) или като претендира суми, чийто размер не съответства на уговореното в договора. В тези случаи абонатът е принуден да заплати неоснователно претендираната сума с цел номерът да бъде пренесен или да прекрати процедурата по пренасяне, тъй като не желае или не разполага с финансови средства да заплати съответната сума. По този начин правото на преносимост се превръща в своеобразно обезпечение, гарантиращо събирането на недължими суми. КРС отчита и факта, че, с оглед спецификата на</p>
--	--	--	--	---

				<p>процеса по пренасяне, абонатът не разполага с достатъчно ефективни средства за защита срещу подобни действия на даряващия доставчик, тъй като:</p> <ul style="list-style-type: none"> - оспорването на тези суми по съдебен ред би отнело много време, а максималният срок, в рамките на който може да продължи процедурата по пренасяне, е до 30 дни от подаване на заявлението (аргумент от чл. 30, ал. 3 от ФС). В този смисъл, дори да допуснем, че абонатът докаже, че тези суми се претендират неоснователно, 30-дневният срок ще е изтекъл, а процедурата - прекратена от приемащия доставчик. - дългите срокове, необходими за оспорване по съдебен ред, биха демотивирали абоната да се възползва от правото си на преносимост - подобни спорове, по своята същност, се характеризират с наличието на несъответствие (диспропорция) между икономическата стойност на интереса, който се защитава и съдебните разходи, което би обезкуражило потребителите да упражнят техните права в действителност. <p>С оглед изложеното, КРС счита, че липсата на ефективни механизми за защита на абонатите срещу описаните по-горе незаконосъобразни практики е мотивирало даряващите доставчици да отказват преносимост на номера, позовавайки се на несъществуващи недостатъци по чл. 30, ал. 1, т. 4 и 5 от ФС. Подобна ситуация създава сериозна опасност за правомерното протичане на процедурата по пренасяне, както и препятства постигането на целите, които законодателят преследва с въвеждането на преносимостта – създаване на конкуренция в сектора на електронните съобщения.</p>
4	БТК	<p>Специални условия в случай на пренос на номер, част от пакетна услуга</p> <p>Преглед на приложението на действащите ФС показва наличието на практически проблеми, на които следва да бъде обърнато съответното</p>	Не се приема	В съответствие с чл. 22 от действащите ФС, даряващият доставчик няма право да осъществява контакт с абоната си след подаване на заявление за преносимост. В тази

		<p>внимание. Конкретен пример в тази насока е необходимостта от осъществяване на контакт с абонат, ползващ пакетна услуга, с оглед задължението на предприятията да предложат ползването на останалите услуги от пакета самостоятелно. БТК предложи на КРС решение на този практически проблем, но последният не е намерил място в обсъждания Проект.</p> <p>Не на последно място считаме за необходимо да изразим неодобрението си относно изложените от страна на КРС мотиви за създавани пречки за пренасяне на номерата чрез неизчерпателното посочване на данните на абоната/потребителя. Посочването на конкретен набор от данни, между които може да се направи съпоставка в системите на даряващия оператор е необходимост. Противното би увеличило възможността за допускане на грешки, както по отношение на клиента, така и по отношение на конкретния номер.</p> <p>С оглед всичко изложено, сме на мнение, че предложеното изменение на ФС не отразява необходимостта от решаване на реалните практически проблеми. В Проекта се съдържат някои изменения, които преследват явно необосновани цели и създават възможности за противоречиво тълкуване. Налице са предложения за изменения, които не са съобразени с правомощията на КРС, както и такива, които предполагат извършен предварителен технически анализ на възможностите на системите на предприятията или анализ на възможните резултати от предложените изменения.</p>		<p>връзка, осъществяването на контакт с абонат в конкретния случай на услуги, предлагани в пакет, би означавало създаване на възможност за заобикаляне на посочената разпоредба от страна на даряващия доставчик.</p> <p>КРС приема за сведение останалите бележки на БТК, посочени тук, като на съответните систематични места ще представи становище по конкретно изложени въпроси от страна на предприятието.</p>
--	--	--	--	--

КОНКРЕТНИ БЕЛЕЖКИ ПО ПРОЕКТА

5	Мобилтел	<p><i>По отношение на чл. 1, чл. 2 и чл. 3 от ФС:</i></p> <p>В разпоредбите на чл. 1, чл. 2 и чл. 3 от Функционалните спецификации думите „обществена мобилна наземна мрежа по стандарт GSM и UMTS“ да бъдат заменени с „мобилна наземна мрежа, работеща в обхвати 900 MHz, 1800 MHz и 2 GHz“.</p> <p>В случай, че КРС приема за правилна бележката ни по т. 1.2 от настоящото становище, то в посочените разпоредби е необходимо да бъде отчетено и предоставянето на обществена телефонна услуга чрез мрежи, работещи в обхвати 3.4 – 3.6 GHz.</p> <p>Мотиви: Считаме, че промените в посочените разпоредби са необходими с оглед измененията в съответните разрешения за ползване на ограничен ресурс – радиочестотен спектър и номера на предприятията.</p>	Приема се по принцип	<p>КРС счита, че цитираните разпоредби на чл. 1, чл. 2 и чл. 3 от ФС очертават достатъчно ясно приложното поле на нормативния акт, поради което не е необходимо тяхното изменение.</p> <p>Независимо от това, съобразявайки се с измененията в съответните разрешения за ползване на ограничен ресурс – радиочестотен спектър и номера, издадени на предприятията, както и с измененията в <i>Технически изисквания за работа на мобилни наземни мрежи и съоръженията, свързани с тях (ДВ. бр.92 от 13 Ноември 2007 г. попр. ДВ. бр.68 от 02.09.2011 г.)</i>, КРС счита, че в чл. 1 и чл. 2 от ФС думите „обществена мобилна наземна мрежа по стандарт GSM и UMTS“ следва да бъдат заменени с „обществена мобилна наземна мрежа“, а в чл. 3 изразът „мобилни наземни</p>
---	----------	--	----------------------	--

				<p>мрежи по стандарт GSM и UMTS” се заменя с израза „обществени мобилни наземни мрежи”. На следващо място, в Допълнителните разпоредби към ФС следва да бъде добавена дефиниция на обществена мобилна наземна мрежа, както следва:</p> <p><i>„7а. Обществена мобилна наземна мрежа” е обществена мрежа, чрез която се осъществяват електронни съобщения в съответствие с Техническите изисквания за работа на мобилни наземни мрежи и съоръженията, свързани с тях.”.</i></p>
6	Мобилтел	<p><u>По отношение на чл. 19 от ФС във връзка с предложено от Мобилтел изменение на чл. 1, чл. 2 и чл. 3 от ФС:</u></p> <p>С оглед аргументите, посочени в горната бележка, предлагаме в разпоредбата на чл. 19 от Функционалните спецификации думите „обществена електронна мрежа, с предоставен индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър, и предоставяне на обществена телефонна услуга и всички услуги, включени в стандарта GSM и/или UMTS.“ да се заменят с „мобилна наземна мрежа, с предоставен индивидуално определен ограничен ресурс - радиочестотен спектър в обхвати 900 MHz, 1800 MHz и 2 GHz.“.</p> <p>В случай, че КРС приема за правилна бележката ни по т. 1.2 от настоящото становище, то в посочените разпоредби е необходимо да бъде отчетено и предоставянето на обществена телефонна услуга чрез мрежи, работещи в обхвати 3.4 – 3.6 GHz.</p>	Приема се по принцип	<p>КРС принципно е съгласна с необходимостта от промяна в чл. 19, както следва:</p> <p><i>„Чл. 19. Приеманият доставчик е длъжен да използва пренесен номер в съответствие с предназначението му, определено в Националния номерационен план, както и в съответствие с изискванията на Наредбата по чл. 133а от Закона за електронните съобщения и издаденото от комисията разрешение на приемащия доставчик за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера.”</i></p> <p>Тъй като някои честотни обхвати (например 3.4 – 3.6 GHz) позволяват изграждане на различни типове мрежи, от значение е вида на услугите, които се предоставят в тези мрежи. В тази връзка съгласно чл. 107, ал. 1 от ЗЕС разрешението за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс –номера, ще включва услугата, за която предприятията са получили разрешение за ползване на номера. В зависимост от услугата на предприятията ще се предоставят съответни номера (географски или негеографски). Съобразно предоставените номера, предприятията имат задължение за участие в съответния домейн на преносимост.</p>
7	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 2 от проекта (създаване на нов чл. 22а във ФС):</u></p> <p>По отношение на § 2 от проекта на Комисията, създаване на нов чл. 22а във Функционалните спецификации, изразяваме съгласие с</p>	Приема се частично	<p>КРС е изложила мотиви по отношение на по-дългия срок за имплементация на съответното място в таблицата (по отношение на § 16 от</p>

		<p>предложената промяна, но считаме, че е необходимо да се вземат предвид следните обстоятелства:</p> <p>Реалното въвеждане на изискването даряващият доставчик да предоставя пълна информация на приемащия доставчик относно това коя от хипотезите на непълни или неточни данни в заявлението е налице изисква съществена промяна в изградените системи по преносимост на номера на доставчиците (чрез въвеждане на обмен на информация между предприятията чрез конкретни идентификатори на всяка конкретна причина). Посочената промяна ще изисква по-дълъг срок за имплементация и в тази връзка считаме, че КРС следва да предвиди по-дълги срокове за въвеждане на измененията в процеса на преносимост. Подробни мотиви по отношение на § 16 от проекта на Комисията са изложени систематично по-долу в становището.</p> <p>Предоставянето на подробна информация на приемащия доставчик относно непълните и неточни данни в дадено заявление ще изисква и по-дълъг срок за отговор от страна на даряващия доставчик. Проверката кои данни са непълни или неточни в заявлението ще се извършва от служителите на даряващия доставчик, които респективно ще следва да връщат допълнителни идентификатори, които към момента не съществуват в електронно-техническата система за обмяна на съобщения по преносимостта, изградена и функционираща между доставчиците.</p> <p>Предлагаме новата разпоредба на чл. 22а да бъде изместена систематично като нова алинея в чл. 31 от акта. Бележката е редакционна. Считаме, че конкретно задължение за даряващия доставчик, свързано с основанията за спиране, респективно за отказ от преносимост следва да бъде включено в Глава пета „Процедура за осъществяване на преносимост“ на Функционалните спецификации и по-специално в разпоредбата на чл. 31, след правилото, уреждащо задължението на даряващия доставчик за предоставяне на информация относно обстоятелствата по чл. 30, ал. 1 на приемащия доставчик.</p>		<p>проекта).</p> <p>Комисията счита, че евентуални проблеми от организационен характер (липса на достатъчно служители, недостатъчна подготовка и компетентност на персонала на доставчика, въвеждане на допълнителни идентификатори и др.) не могат да бъдат мотив (още повече юридически), който да доведе до увеличаване на срока за отговор на даряващия доставчик. Нещо повече, доставчикът следва да създаде такава вътрешна организация, която да обезпечи, законосъобразното изпълнение на задължения му, съобразно ФС.</p> <p>Текстът е преместен като 2-ро изречение на чл. 31, ал. 5, както следва:</p> <p><i>„(5) В срока по предходното изречение даряващият доставчик е длъжен при отказ по чл. 30, ал. 1, т. 7 да предостави на приемащия доставчик и пълна информация коя от хипотезите на непълни или неточни данни е налице.“</i></p>
8	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 3, т. 1 от проекта (нова ал. 2 на чл. 24 от ФС):</u></p> <p>Съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от Функционалните спецификации, доставчиците изготвят и подписват процедура за осъществяване на преносимост, съобразно изискванията на спецификациите. Видно от нормативната разпоредба и от практиката до момента, предприятията от съответния домейн подписват процедура, която по своя правен характер се явява договор. В тази връзка, не са</p>	Приема се частично	<p>Комисията не приема отпадането на ал. 2 от проекта, доколкото съдържанието на процедурата следва да бъде съобразено с нормативно установените във ФС задължения. КРС счита, че следва да разполага с правомощие за намеса в случаи на несъответствие на Процедурата с ФС и ЗЕС или когато същата съдържа клаузи, които не са в</p>

	<p>налице правни и регулаторни основания за одобрение от страна на КРС на изменение на договор между предприятията.</p> <p>Доколкото закона определя правомощията на Комисията, то в чл. 134, ал. 4, т. 6 от ЗЕС е посочено, че Функционалните спецификации съдържат процедурата за преносимост. КРС е определила основните елементи на процедурата по преносимост, като Комисията нееднократно е изразявала официална позиция, че регулаторът не може и не следва да определя процедурата във всичките ѝ детайли. Като пример може да се посочи становището на КРС, отразено в таблица с постъпилите становища по проект на Функционални спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление (Приложение № I към Решение № 2193 от 23.10.2008 г. на КРС), както следва:</p> <p>„КРС счита, че регулаторът не следва да налага процедура като съдържание в цялост. Редица въпроси в процедурата са свързани пряко с организацията на мрежите и дейността на доставчиците, с каквато информация КРС не разполага. В този смисъл КРС не би могла адекватно да изработи подходящ за всички ред за осъществяване на процесите по преносимостта. Нещо повече разписването на процесите на преносимост следва да се съобрази и с административен капацитет на предприятията, бизнес политики и т.н, което е изцяло в полето на компетентност на предприятията“².</p> <p>Считаме, че не са налице обективни обстоятелства, които да са основание за промяна в позицията на КРС и в тази връзка необосновано се явява и предложението на Комисията за въвеждане на правомощие за одобрение на изменения в договора между доставчиците.</p> <p>ЗЕС не въвежда правомощия за КРС по отношение даване на задължителни указания по процедурите за преносимост. В тази връзка предложеното изменение би било в противоречие с нормативен акт от по-висок ранг.</p> <p>Както се посочи по-горе, процедурата по преносимост не може да противоречи на Функционалните спецификации и това правило е стриктно спазвано от предприятията. В случаите, когато Комисията е отправяла обосновани становища, свързани със съдържанието на процедурата и съответствието ѝ с Функционалните спецификации, предприятията</p>	<p>съответствие с интересите на крайните потребители. Предвид горното, комисията предлага заместващ текст на ал. 2, както следва:</p> <p>„(2) В случай че процедурата не отговаря на изискванията на настоящите спецификации комисията се произнася с решение, указващо начина за отстраняване на несъответствията, което е задължително за доставчиците“.</p>
--	---	---

² Налично на страницата на Комисията в интернет на адрес http://www.crc.bg/files/_bg/tablica-obsyjdane_GN_sled_zasedanie_final.....pdf

		<p>своевременно и добросъвестно са представяли съответно изменение на процедурата.³</p> <p>Не на последно място, новата ал. 2 на чл. 24, в редакцията, предложена на обществено обсъждане, не въвежда процедура и срокове за одобрение. Предвид изложеното, неясно е каква ще бъде правната сила на дадено изменение на процедурата. От една страна ще е налице писмено волеизявление на участниците в домейна, а от друга страна действието на това споразумение ще бъде поставено под условие от наличието на административен акт по неговото одобрение, за който ще са приложими нормативните правила за изпълняемост и влизане в сила. Посоченото може да доведе до практически проблеми при въвеждане на необходими изменения в процедурите по преносимост и да засегне необосновано интересите на крайните потребители.</p>		
9	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 3, т. 4 от проекта (нова ал. 4 в чл. 24 от ФС):</u></p> <p>Към предложението ни за отпадане на новата разпоредба са относими аргументите, посочени в горната точка. Както се посочи, процедурата е договор между доставчиците и Комисията не разполага с компетентност да дава задължителни указания по съдържанието на договор. Комисията в изпълнение на ЗЕС е упражнила своите правомощия да регламентира редът и условията за осъществяване на преносимост в нормативния акт, предмет на настоящото обществено обсъждане. В тази връзка не са налице основания за даване на допълнителни задължителни указания по съдържанието на Процедура.</p>	Не се приема	По аргументите от предходната бележка, комисията не приема, че не може да се намесва по въпроси от договорената процедура. Предвид обстоятелството, че правомощията на КРС са уредени в предложението по-горе изменение на ал. 2, ал. 4 от проекта следва да отпадне.
10	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 3, т. 4 от проекта (нова ал. 5 в чл. 24 от ФС):</u></p> <p>На първо място, посочената разпоредба не би следвало да намира място в нормативен акт като задължително правило за поведение, доколкото урежда практически въпрос, свързан с удобство при прочит на дадена процедура за преносимост, ведно с нейните изменения. Съобразно закономото оправомощаване КРС следва да определя с Функционалните спецификации процеса на преносимост на номерата и не е подходящо в нормативния акт да се въвеждат правила, които не са относими към практическото приложение на услугата. Наличието или липсата на консолидиран вариант на процедурата, ведно с нейните изменения не се явява определящо за изпълнението на нормативно установените задължения на предприятията. Съществено обстоятелство е процедурата, съответно нейно изменение да е подписано и съответно реално въведено в практиката, за да бъде предоставяна услугата</p>	Не се приема	Съгласно чл. 24, ал. 1 от ФС (Доп. - ДВ, бр. 26 от 2010 г., в сила от 06.04.2010 г.) Доставчиците изготвят и подписват процедура за осъществяване на преносимост съобразно изискванията на настоящите спецификации. В тази връзка КРС е на мнение, че всички въпроси, засягащи процедурата следва да са уредени във ФС, тъй като това е документа обхващащ и уреждащ всички аспекти на преносимостта. Както е посочено и в становището на Мобилтел „процедурите за преносимост на отделните видове номера и до момента имат множество изменения (особено процедурата за

³ Писмо вх. № 04-04-416/05.08.2010 г. от Мобилтел, „Космо България Мобайл“ ЕАД и „Българска телекомуникационна компания“ АД, с което се представя Допълнително споразумение № 4 от 05.08.2010 г. към Процедурата за преносимост на мобилни номера, което споразумение отразява мотивирано становище на КРС за изменение на процедурата.

		<p>преносимост, съобразно изискванията на нормативната уредба.</p> <p>На следващо място, предложението за изменение се явява необосновано и от гледна точка на договорното право. Предвид обстоятелството, че процедурата е договор правната форма за съответно негово изменение се явява допълнително споразумение между страните. В тази връзка, отново е налице неяснота в проекта, а именно каква правна фигура се явява „консолидираният вариант“ на процедурата и счита ли се този вариант за нов договор, заместващ оригиналната процедура и съответните ѝ изменения.</p> <p>Предложението на КРС не определя и дали „консолидирания вариант“ следва да бъде подписан от предприятията. Видно от съдържанието на предложената разпоредба, вероятно КРС е имала предвид „консолидираният вариант“ да бъде подписан от предприятията, тъй като е налице задължение „доставчиците да изготвят“ такъв вариант, а няма логика при изготвянето на този вариант да участва целия домейн, освен ако не се налага удостоверяване с подпис на съответствието на този вариант с оригиналната процедура и съответните ѝ изменения.</p> <p>Следва да се има предвид, че процедурите за преносимост на отделните видове номера и до момента имат множество изменения (особено процедурата за преносимост на географски номера) и остава неясно дали новата разпоредба ще изисква обединяване на всички изменения, подписани през годините, в единен документ. В случай че това е била волята на КРС, намираме за нецелесъобразно и без практическа стойност въвеждането на задължение за предприятията от трите домейна на преносимост за изготвяне на „консолидирани варианти“ на процедурите.</p> <p>Не на последно място, бихме искали да обърнем внимание, че практически неприложимо в цялост е предложението на КРС да се изисква консолидиран вариант на процедурата на български език, тъй като има части от приложенията към процедурата, които не могат да бъдат преведени коректно на български език. Например, в предложението за обмен на данни между доставчиците практически е невъзможно да се преведат частите, описващи комуникация машина-машина, също се отнася и за номерата за маршрутизация.</p>		<p>преносимост на географски номера)”. В тази връзка КРС счита, че многобройните изменения и липсата на единен текст на процедурата затруднява прилагането и контрола върху изпълнението ѝ. Поради тази причина КРС смята за оправдано изготвянето на единен документ.</p> <p>Такъв документ би създал прозрачност за потенциални нови участници в домейна на преносимост. Предвид бележката, че терминът „консолидиран“ е неясен, КРС го заменя с израза „пълен и актуализиран“, като с оглед изясняване и приложимостта на този текст се внася и уточнението, че той следва да е подписан от предприятията.</p> <p>Алинея 5 на чл. 24 от Проекта става ал. 4 и придобива вида:</p> <p><i>„(4) „При всяка промяна в процедурата и приложенията към нея, доставчиците изготвят и предоставят на комисията пълен и актуализиран текст, изготвен на български език и подписан от доставчиците.“</i></p> <p>КРС е наясно, че в приложенията към процедурата има част, описваща обмена на данни и съобщения между доставчиците. Самото описание, обаче, на съобщенията следва да бъде на български език, с изключение на сценария (scripting) на съобщенията, обменяни автоматично между системите.</p>
11	БТК	<p><u>По отношение на § 3, т. 1 и т. 4 от проекта (нови ал. 2, ал. 4 и ал. 5 в чл. 24 от ФС):</u></p> <p>Считаме за необосновано приемането на предложените нови текстове на чл. 24, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от ФС, а именно:</p> <p>„Доставчиците могат да извършват промени в съдържанието на процедурата по тяхна инициатива, които се одобряват от КРС“;</p> <p>„КРС може да дава задължителни указания за изменение и допълнение в</p>	Приема се частично	По мотивите, изложени във връзка с предходни аналогични бележки на Мобилтел, се променя чл. 24, ал. 2 от проекта и отпада чл. 24, ал. 4 от проекта.

	<p>съдържанието на процедурата.”;</p> <p>„При всяка промяна в процедурата и приложенията към нея, доставчиците изготвят и предоставят на КРС консолидиран текст, изготвен на български език”.</p> <p>Отделно от посочените предложения в ал. 2, ал. 4 и ал. 5 към чл. 24 от ФС, не намираме причина и за предложението за разписване на нова ал. 7 към същата разпоредба, доколкото с подобно изменение се ограничават чувствително вариантите за действие и за гъвкавост в случай на обективна нужда от изменение на ФС в хипотези, различни от присъединяването на предприятия от домейна на преносимост.</p> <p>Мотиви:</p> <p>Считаме, че Процедурата, която се изготвя и подписва между доставчиците на база на приетите от КРС ФС, следва да бъде законосъобразна. В тази връзка са разписаните и действащи към настоящия момент правила във ФС относно съдържанието на процедурата. Логично е КРС да направи анализ на процедурата относно съответствието на последната със законодателството, но не и да дава задължителни указания, в случаите, в които предприятията са постигнали консенсус по всички въпроси. Посоченият модел, възприет в действащите ФС, дава достатъчно правомощия на КРС, като същевременно отчита и необходимостта от създаване на известна автономия за предприятията при избора на средствата за постигане на целите на ФС и ЗЕС. По този начин се отчита необходимия баланс в разписването на задълженията и отговорностите на всички страни, участващи в изготвяне на правила за осъществяване на преносимостта на номерата. Това е от съществено значение, тъй като само една автономно разписана процедура би отчела в най-пълна степен различията в техническите и организационни възможности на предприятията от домейна на преносимост. Ето защо сме на мнение, че действащият към настоящия момент ред за разписване на процедурата следва да се запази. Всяко усложнение в процеса по приемане на Процедурата неминуемо внася допълнителни нюанси, които трудно могат да бъдат отчетени и прилагани по един и същи начин от всички предприятия. Пример за такъв нюанс е задължението приложенията да бъдат разписани на български, когато не съществуват системи или софтуер, при които да се използва български език за функционалности и команди. Следва да се има предвид, че системите на предприятията са различни, с различни възможности и обединяващи различни процеси. В тази връзка превеждането на български на приложенията към процедурата няма да може еднозначно да отчете разликите в наименованията и процесите, ползвани във всяка една система и в една или друга степен може да доведе до различно</p>		
--	---	--	--

	<p>тълкуване или прилагане на договорените правила. Подобен подход е възприет и в Закона за стандартизацията, в който се дава възможност стандарти да бъдат приети като български след превод само на заглавната страница.</p> <p>На следващо място бихме искали да отбележим, че в разпоредбите на ЗЕС законодателят изрично е разписал случаите, в които КРС може (а) да дава задължителни указания и (б) да одобрява акт на предприятие/предприятия. Посочените правомощия на КРС не са разписани в общите такива по чл. 30 и чл. 31 от ЗЕС, тъй като това би означавало практическото въвеждане на възможност за осъществяване на свръхрегулация. Напротив, в разпоредбата на чл. 5 от ЗЕС законодателят изрично е разписал, че при прилагане на ЗЕС държавните органи, какъвто е и КРС, е необходимо да спазват принципа на свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото. Ето защо не става ясно как КРС спазва посочения принцип като разписва в подзаконов нормативен акт правомощия, които няма предоставени по закон.</p> <p>В тази връзка следва да се има предвид, че КРС има право да дава задължителни указания единствено прилагайки разпоредбите на: чл. 54 и следващите от ЗЕС – при решаване на спорове между оператори; разпоредбата на чл. 222, ал. 4 от ЗЕС – при предложена система за определяне на разходите; разпоредбите на чл. 227, ал. 5 от ЗЕС, чл. 233, ал. 3 от ЗЕС и чл. 241, ал. 1 от ЗЕС – относно някои условия от Общите условия; разпоредбите на чл. 228, ал. 6 от ЗЕС и чл. 229, ал. 2 от ЗЕС – относно някои условия на индивидуалните договори и разпоредбата на чл. 243в, ал. 2 от ЗЕС – относно сигурността на мрежата.</p> <p>От друга страна, законовите правомощия на КРС, свързани с одобряването на актове на предприятие/предприятия, също са ограничени и в тази връзка изрично разписани в разпоредбите на чл. 167, ал. 7 от ЗЕС – относно предложение за Типово предложение; разпоредбата на чл. 196, ал. 2 от ЗЕС – относно цените и ценовите пакети на Универсалната услуга; разпоредбата на чл. 222, ал. 4 от ЗЕС - относно системата за определяне на разходи.</p> <p>Видно от изброените конкретни разпоредби в двата абзаца по-горе, КРС има предоставени от законодателя правомощия да одобрява актове на предприятия и да дава задължителни указания само в конкретни случаи и по конкретни въпроси, от особена значимост. Във всички останали случаи, включително и по въпросите за преносимостта, за КРС не са налице правомощия по ЗЕС за одобряване на актове на предприятия или за даване на задължителни указания. Самостоятелното разписване на такива правомощия от страна на КРС по отношение на преносимостта на номерата винаги е предпоставка за въвеждане на свръхрегулация и в</p>		
--	--	--	--

		<p>тази връзка нарушение на разпоредбата на основополагащия, посочен по-горе, принцип на чл. 5 от ЗЕС за свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото.</p> <p>Във връзка с всичко изложено, предлагаме посочените три алинеи на чл. 24 от ФС (ал. 2, ал. 4 и ал. 5) да не се приемат, тъй като разписването на такива правомощия е в нарушение на разпоредбите на ЗЕС и в тази връзка създава основание за обжалване.</p> <p>Не на последно място следва да се има предвид, че Процедурата представлява общ акт на предприятията, базиран изцяло на договорна основа, чиято цел е осъществяване на преносимостта при спазване на законовите изисквания за това. Ето защо, при разписване на законосъобразна процедура, не са налице предпоставки за одобряване от страна на КРС или даване на задължителни указания за нейното изменение, доколкото последната отговаря на изискванията на закона. В тази връзка следва да се има предвид и фактът, че посочените правомощия на КРС дават на практика власт на административния орган сам да разпише всяко едно от правилата в Процедурата, което обезсмисля намесата на предприятията в създаването на последната. При приемането на тези правомощия на КРС не са налице правни и фактически предпоставки за изготвяне на такава процедура от предприятията, последната би следвало да бъде част от ФС и съответно да се приема по реда на чл. 36 от ЗЕС.</p>		
12	„Космо България Мобайл” ЕАД (КБМ)	<p><u>По отношение на § 3, т. 1, т. 2 и т. 4 от проекта (нови ал. 2, ал. 4 и ал. 5, както и изменение на ал. 2 – преномерирана на ал. 3, в чл. 24 от ФС):</u> <u>Исключително и необосновано са разширени правомощията на КРС във връзка с подписване и изменение на процедурата за преносимост</u></p> <p>Изменените Функционални Спецификации дават права на КРС, които не са предвидени съгласно ЗЕС, а именно:</p> <p>а) „Доставчиците могат да извършват промени в съдържанието на процедурата по тяхна инициатива, <u>които се одобряват от КРС</u>.”</p> <p>б) „При непостигане на съгласие между доставчиците по отношение на съдържанието на процедурата <u>комисията се произнася със становище, което е обвързващо по отношение на въпросите, по които не е постигнато съгласие.</u>”;</p> <p>в) „<u>КРС може дава задължителни указания за изменение и допълнение в съдържанието на процедура.</u>”;</p> <p>г) При всяка промяна в процедурата и приложенията към нея, доставчиците изготвят и предоставят на КРС консолидиран текст, изготвен на български език.;</p> <p>Закона за електронните съобщения дава право на КРС и същевременно</p>	Приема се частично	По мотивите, изложени във връзка с предходни аналогични бележки на Мобилтел, се променя чл. 24, ал. 2 от проекта и отпада чл. 24, ал. 4 от проекта.

		задължава КРС да приеме Функционални спецификации за преносимост, но не и да одобрява или да дава обвързващи становища по отношения на Процедурата, която доставчиците сами договарят и подписват и имат свободата да го направят както намерят за удачно при спазване на Функционалните спецификации и приложимите нормативни актове. По своята същност Процедурата има характер на многостранен договор, който се сключва между доставчиците в домейна на преносимост и КРС нямат право да одобряват или да дават указания по отношение на свободната воля на доставчиците. В паралел ще посочим, че дори по отношение на договорите за взаимно свързване отпадна съществуващото отпреди право на КРС да ги одобряват като сега те се предоставят на КРС единствено за сведение. Във връзка с горното считаме, че тези правомощия на КРС следва да отпаднат от проектите за изменение на Функционалните спецификации, тъй като правомощията на КРС са разписани в закона и КРС не може сама да си създава нови правомощия.		
13	Мобилтел	<u>По отношение на § 3, т. 4 от проекта (нова ал. 6 в чл. 24 от ФС):</u> Поддържаеме становището, изложено в горната точка, че не е подходящо в нормативен акт да бъдат въведени като задължителни правила за поведение, практически решения, които улесняват комуникацията между доставчиците в даден домейн и КРС. Няма пречка подобни практически решения да бъдат комуникирани между Комисията и предприятията.	Приема се	Алинея 6 на чл. 24 отпада от проекта.
14	Мобилтел	<u>По отношение на § 3, т. 4 от проекта (нова ал. 7 в чл. 24 от ФС):</u> По отношение на новата ал. 7 на чл. 24 от Функционалните спецификации. Разпоредбата на новата алинея 7 на чл. 24, освен ненужна от гледна точка на договорната свобода за изготвяне на допълнителни споразумения към процедурата е и в противоречие със самия проект на КРС. Видно от § 16, т. 1 от проекта на КРС, доставчиците се задължават да изготвят, подпишат и представят на комисията изменение на процедурата по чл. 24, ал. 1, съобразно нововъведените изисквания във Функционалните спецификации . В тази връзка, неясно е как предприятията ще изменят процедурата, ако нормативният акт допуска изменения на същата само при присъединяване на нов участник към домейна.	Приема се по принцип	КРС приема, че е налице противоречие между текстовете на алинея 7 на чл. 24 и § 16, т. 1 от проекта на КРС. Предвид изложените мотиви по предходните бележки, КРС смята че е необходима редакция на текста на § 16, т. 1 от проекта на КРС, както следва: „В срок до един месец от обнародване на Решение №/..... на комисията в "Държавен вестник" доставчиците са задължени да изготвят, подпишат и представят на комисията процедурата по чл. 24, ал. 1 съобразно измененията във Функционалните спецификации." Извън горното, и с оглед предходни бележки, ал. 7 на чл. 24 от Проекта става ал. 5 на чл. 24.
15	Мобилтел	<u>По отношение на § 3, т. 4 от проекта (нова ал. 8 в чл. 24 от ФС):</u> Предлагаме същата да бъде въведена като нова ал. 3 на разпоредбата със следната редакция: „(3) Присъединяването на доставчик към процедурата се осъществява с допълнително споразумение към процедурата. Присъединяващото се	Не се приема	Предложението по същество е идентично с редакцията на КРС. Определеният срок е в съответствие със срока за започване на дейност съгласно издаденото разрешение за ползване на ограничен ресурс – номера.

		<p><i>предприятие е отговорно за изготвяне на допълнителното споразумение в срок не по-късно от началната датата на започване на дейност.“</i></p> <p>Мотиви: Освен аргументите, вече изложени в т. 4.1.4. от настоящото становище, обръщаме внимание, че срокът, определен в проекта за присъединяване не е подходящ. Дадено предприятие може да стартира дейност и преди изтичане на срока от 9 месеца, определен в разрешенията за ползване на ограничен ресурс – номера. В този смисъл, предприятието, което следва да се присъдени към процедурата е необходимо да извърши тези действия най-късно до дата на ефективно започване на дейността си, тъй като към този момент за него ще бъде налице и законовото задължение да предоставя преносимост на номерата.</p>		Извън горното, и с оглед предходни бележки, ал. 8 на чл. 24 от Проекта става ал. 6 на чл. 24.
16	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 3, т. 4 от проекта (нова ал. 9 в чл. 24 от ФС):</u></p> <p>На мнение сме, че посочената разпоредба е напълно излишна предвид обстоятелството, че не са налице норми в действащата правна уредба или клаузи в подписаните процедури, които да обосновават прекратяване на процедурата, като договор между предприятията, при напускане на домейна от дадено предприятие. Следва да се има предвид, че всички предприятия, предоставящи обществена телефонна услуга чрез номера от ННП имат законово задължение да предоставят преносимост на номерата и в тази връзка изпълнението на техните задължения не е поставено под условие от прекратяването на осъществяването на дейност от дадено предприятие, освен в хипотезата когато е налице само едно единствено предприятие, което предоставя гласова телефонна услуга чрез определен вид номера и обективно не е налице възможност за преносимост поради това, че не съществува друг доставчик на услугата на дребно.</p>	Приема се	Алинея 9 на чл. 24 отпада от проекта.
17	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 4 от проекта (нова т. 12 в чл. 25, ал. 1 от ФС):</u></p> <p>По отношение на § 4 от проекта на КРС – създаване на нова т. 12 в чл. 25 от Функционалните спецификации, считаме, че не са налице основания за въвеждане на посоченото изискване.</p> <p>Мотиви: Изразяваме становище, че КРС няма материална компетентност да се намесва в отношенията между предприятията с оглед правила за договорна отговорност. Наличието или липсата на клаузи относно обезщетения за неизпълнение на поетите с процедурата задължения може да бъде единствено и само договаряно между предприятията, но не и да бъде налагано от страна на Комисията с нормативен акт. Разпоредбата на 134, ал. 4 от ЗЕС ясно и изчерпателно описва съдържанието на Функционалните спецификации и в посочената норма не е предвидена възможност за КРС да се намесва по отношение на</p>	Приема се	Точка 12 от чл. 25, ал. 1 на ФС се заличава от проекта.

		<p>дължими обезщетения за неспазване на правилата за преносимост. ЗЕС предвижда административнонаказателна отговорност за предприятията при неспазване на изискванията за осъществяване на преносимост, но не и договорна отговорност. Предвид изложеното считаме, че при приемане на подобно изменение във Функционалните спецификации КРС би превишила своите правомощия и би се намесила неоснователно в частноправни отношения.</p> <p>На следващо място, предложението на КРС не отчита възможността предприятията да не постигнат договореност за вида и размера на съответни обезщетения за неизпълнение на процедурата. В тази връзка, предвид действащите Функционални спецификации, Комисията би следвало да се намеси с обвързващо становище. В този случай обаче, Комисията ще трябва да се произнесе по отношение на конкретен вид и размер на обезщетение, каквито правомощия КРС няма.</p>		
18	БТК	<p><u>По отношение на § 4 от проекта (нова т. 12 в чл. 25, ал. 1 от ФС):</u> Не сме съгласни с разписването на нова т. 12 към чл. 25 от ФС.</p> <p>Мотиви: Съгласно посоченото предложение на КРС в Процедурата следва да се разпише ред и условия за изплащане на обезщетения между предприятията, включително неустойки, дължими от предприятието, което е в нарушение на сроковете и условията на процедурата по чл. 24, ал. 1.</p> <p>Извън разписаните такива в ЗЕС, не е налице правомощие на КРС да определя отношенията между предприятията. Доколкото реда и условията за изплащане на обезщетения и неустойки са институти, регламентирани подробно и изчерпателно единствено в гражданското право, считаме намесата на КРС в тази насока за несъстоятелна. Определянето в Процедурата на подобни правила винаги би означавало отказ от права, предоставени от действащото законодателство. Посоченото вмешателство в гражданскоправни отношения между предприятията от страна на КРС винаги означава противоречие и явно незачитане на основния принцип в правото, а именно че „предварителен отказ от права е недействителен“. В тази връзка КРС следва да е наясно, че каквито и условия да бъдат разписани в процедурата в тази връзка, последните биха били нищожни.</p> <p>Считаме, че отношенията между приемащия и даряващия доставчик, които са частноправни субекти, следва да се уреждат единствено на база на съществуващата нормативна уредба. Доколкото ЗЕС не регламентира изрично необходимост от въвеждане на друг ред за обезщетения и неустойки между предприятията при осъществяване на процеса по преносимост, считаме че КРС няма основания за предлагане на такава точка в разпоредбата на чл. 25 от ФС. Доставчиците са юридически лица,</p>	Приема се	Точка 12 от чл. 25, ал. 1 на ФС се заличава от проекта.

		надлежно регистрирани в Търговския регистър към Агенцията по вписванията и като такива следва да носят отговорност за действията и/или бездействията помежду си единствено като частно правни субекти. Подобни отношения са облигационни отношения и не следва да се регламентират чрез административно правни методи и средства.		
19	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 5 и § 6 от проекта (отмяна на чл. 26 и чл. 27 от ФС):</u></p> <p>По отношение на § 5 и § 6 от проекта на КРС, заличаване на чл. 26 и чл. 27 от Функционалните спецификации считаме, че посочените разпоредби не следва да отпаднат от нормативния акт.</p> <p>В случай, че КРС не намира основания за оттегляне на предложението си за ограничаване на основанията за спиране, респективно за отказ от преносимост, свързани със заплащане на дължими суми, то предлагаме да се предвиди възможност за отказ от последваща преносимост на крайни потребители, които не заплащат задълженията си за ползване на услуги чрез пренесен номера/а при повече от едно предприятие. Посочената възможност ще позволи на предприятията от съответния домейн да ограничат преносимостта на номера, ползвани от недобросъвестни крайни потребители, които се възползват от правото на преносимост единствено и само с цел ползване на услуги, без тяхното съответно заплащане.</p> <p>Мотиви: Основанията за спиране, респективно отказ от преносимост в действащите Функционални спецификации са определени от КРС след задълбочен диалог със заинтересованите страни и представляват балансирано решение за защита на интересите както на предприятията, така и на крайните потребители. Осигуряването на правото на крайните потребители да запазват ползваните от тях номера не следва да бъде за сметка засягане на интересите на предприятията и игнориране на договорните отношения между даден доставчик и клиент. Подобна практика би поставила в много по-благоприятно положение крайните потребители, които са заявили преносимост на номерата си и това би довело до неравнопоставено третиране на потребителите. Също така, това би засегнало в цялост търговската политика на предприятията, които биха се въздържали от предлагане на по-благоприятни оферти на клиентите си в случай, че не са налице гаранции, че ще бъдат спазвани постигнатите договорености и крайните потребители ще заплащат добросъвестно за ползваните услуги и за предоставени крайни устройства и оборудване.</p> <p>Правилото на чл. 26, ал. 1, т. 1 от Функционалните спецификации бе въведено от КРС поради необходимостта да има малък, но достатъчен срок, в който да не се допуска преносимост, с оглед защита от</p>	Не се приема	<p>На първо място, КРС счита, че наличието на неплатени задължения или неустойки като основание за спиране на преноса представлява необоснована намеса в гражданскоправни отношения между равнопоставени субекти – доставчик и абонат. КРС е на мнение, че споровете между доставчика и абоната/потребителя, касаещи определени договорни задължения, следва да се уреждат въз основа на сключения между тях договор и приложимото гражданско право. Подобни отношения са облигационни по своята същност и не следва да се регламентират чрез административно-правни методи и средства. В допълнение, следва да се посочи, че сумите по чл. 30, ал. 1, т. 4 и 5 от ФС, респективно по чл. 26 от ФС представляват облигационни вземания, произтичащи от сключения между предприятието и абоната договор. В тази връзка, българското право (ЗЗД, ГПК, ТЗ и др.), а и самият договор, гарантират в достатъчна степен възможността на предприятието да събере съответните суми (в случай, че същите са дължими), поради което наличието на допълнителни гаранции за това във ФС е неоправдано и е в несъответствие с целите на ФС. По-конкретно, предприятията, могат да използват процедурите за събиране на безспорни вземания, уредена в глава 37 от ГПК. На следващо място, предприятията могат да предвидят в договорите си определени обезпечения срещу недобросъвестните абонати (гаранционни депозити, дължими при сключване на договора; ограничения за използването на предоставените крайни електронни съобщителни устройства и др.).</p>

	<p>недобросъвестни крайни потребители, които биха използвали преносимостта като възможност за безпрепятствена смяна на обслужващия ги доставчик без заплащане на дължимите суми за ползвани услуги. В настоящия проект, КРС предлага отпадане и на всички основания, свързани със заплащане на дължими суми за ползвани услуги и/или придобити устройства и оборудване, което комбинирано с липса на минимален срок, в който не може да бъде осъществявана преносимост дава възможност за смяна на доставчика без заплащане на каквито и да било задължения за ползвани услуги.</p> <p>Последното, освен че съществено ще засегне законните интереси на предприятията, поставя с голяма острота и въпроса за равнопоставено третиране на крайните потребители. В случай, че даден краен потребител не заплаща своите задължения към обслужващия го доставчик, то ползването на електронни съобщителни услуги от този клиент ще бъде ограничено, респективно след изтичане на определен срок и прекратено. Ако обаче даден недобросъвестен краен потребител подаде заявление за преносимост, то предприятията би следвало да му осигурят активна услуга, независимо, че той не заплаща ползването ѝ на даряващия доставчик. Последното се явява неравнопоставено третиране на потребителите и предоставяне на възможност да се ползва услуга, чрез номер, за чието ползване реално не се е заплащало. В решението за откриване на обществено обсъждане е посочила, че „ по отношение на неизправните абонати, заявили преносимост, предприятията могат да прилагат методите и средствата за събиране на вземания, прилагани по отношение на неизправните абонати на даряващия доставчик, които не са упражнили правото на преносимост.“ Комисията обаче не е отчела в мотивите на акта си, че за разлика от „неизправните абонати“, които не са упражнили правото си на преносимост, тези, които са го упражнили ще имат възможност да ползват услуга и то чрез номер, за който не са заплатили ползването на даряващия доставчик.</p> <p>С оглед изложеното, не считаме за обоснована позицията на КРС да предложи отпадането на разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 2 от Функционалните спецификации, тъй като заплащането на задължения с настъпил падеж не може да бъде третирано като форма на ограничение на правото на преносимост. В тези случаи процедурата по преносимост се спира за срок от 30 дни, в който срок абонатът може да заплати задълженията си към даряващия доставчик, като ако е добросъвестен, номерът му ще бъде пренесен в законоустановения срок. В този смисъл, заплащането на задължения с настъпил падеж пречатства единствено недобросъвестните абонати, които не желаят да погасят задълженията си. Всеки клиент следва да заплаща дължимото за ползването на</p>	<p>Не на последно място, КРС счита, че, и без упражнено право на преносимост, недобросъвестният абонат/потребител може да увреди имуществената сфера на доставчика в същата степен, в каквата тя би била увредена, ако този абонат (недобросъвестен) стартира процедура по пренасяне, без да е заплатил задълженията си към даряващия доставчик. Това е така, защото от значение е не правопораждащия юридически факт (преносимост или разваляне на договора поради неизпълнение), а правните последици от него, които и в двата случая са едни и същи – възникване на право на вземане от съответното предприятие към неизправния абонат/потребител. В този смисъл, аргументите за запазване на чл. 26 и чл. 27 от ФС с оглед гарантиране имуществените интереси на даряващия доставчик са неоснователни.</p> <p>В заключение, следва да се вземе предвид и правилото на член 226, ал. 6 от ЗЕС, който предвижда, че независимо от срока на договора, условията и процедурите за прекратяване на договора между предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, и техните абонати не са пречка за смяна на предприятието, предоставящо услугите. Видно от цитираната разпоредба, даряващият доставчик няма право да отказва преносимост на заявен номер, в случай че абонатът не изпълни някое от условията за прекратяване на договора. Едно от условията за прекратяване на индивидуален договор, въведено от предприятията, е свързано със заплащане на определено обезщетение (неустойка), дължимо поради неспазване на уговорения в договора срок.</p> <p>Решението е мотивирано и от установените резултатите от упражнението контрола по спазване на Функционалните спецификации. В голяма част от случаите даряващият доставчик</p>
--	--	---

	<p>електронни съобщителни услуги съобразно договорените с доставчика срокове, доколкото предприятията са търговски дружества и предоставят стоки и услуги по възмезден начин. В тази връзка, бихме искали да посочим, че в Германия не се допуска преносимост на номера, ако минималния срок по договора не е приближил своя край (4-месечен остатък). Предвид изложеното, в Германия заявлението за преносимост следва да бъде подадено между 120 дни преди и 30 дни след изтичане на срока по договора.</p> <p>На практика, с приемане на измененията, предложени от страна на КРС биха се толерирали злоупотреби и недобросъвестно поведение от страна на клиентите. Посоченото може реално да доведе до ограничаване на предлаганите стоки и услуги от предприятията с цел сигурност и събираемост на вземанията им. Нещо повече, създава се реална опасност предприятията да редуцират офертите си до крайните потребители, което ще намали възможностите на крайните потребители да използват разнообразни услуги при изгодни условия.</p> <p>Следва да се отбележи, че ЗИД на ЗЕС (в сила от 29.12.2011 г.) урежда продължителността на сроковете на договорите за ползване на електронни съобщителни услуги, в съответствие с разпоредбите на Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга). В допълнение законът уреди и отпадане на автоматичното подновяване на сроковете на договорите. Предвид изложеното, практически случаите на начисляване на неустойки за предсрочно прекратяване на договорите биха се отнасяли единствено до прекратяване на договора преди изтичане на първоначалния минимален срок. Припомняме, че първоначалният минимален срок е свързан с ползване на по-благоприятни условия от страна на потребителя.</p> <p>Видно и от ECC Report 155 - Number portability efficiency: Impact and analysis of certain aspects in article 30.4 of the universal service directive and general remarks on NP efficiency (Luxembourg, November 2010) не е налице единна практика в рамките на Европейския съюз по отношение на основанията за отказ от преносимост през призмата на договорните отношения между дадено предприятие и краен потребител. Доколкото е налице дискусия на европейско ниво относно осигуряването на правото на преносимост, включително и в рамките на неизтекъл срок на договора, тази дискусия не засяга договорните задължения за заплащане на обезщетения при предсрочно прекратяване на срочен договор. Както се посочи по-горе в Германия все още е налице практиката да се отказва преносимост при наличие на срочен договор. Посоченото обстоятелство</p>	<p>злоупотребява с правото по чл. 30, ал. 1, т. 4 и 5 от ФС като отказва преносимост на заявен номер без да са налице съответните основания за това (абонатът не дължи неустойка за предсрочно прекратяване на срочен договор и/или такъв за лизинг на крайни устройства, претендираните задължения по фактури не са пряко свързани с пренасяния номер или същите не са станали изискуеми преди подаване на заявлението за пренасяне) или като претендира суми, чийто размер не съответства на уговореното в договора. В тези случаи абонатът е принуден да заплати неоснователно претендираната сума с цел номерът да бъде пренесен или да прекрати процедурата по пренасяне, тъй като не желае или не разполага с финансови средства да заплати съответната сума. По този начин правото на преносимост се превръща в своеобразно обезпечение, гарантиращо събирането на недължими суми. КРС отчита и факта, че, с оглед спецификата на процеса по пренасяне, абонатът не разполага с достатъчно ефективни средства за защита срещу подобни действия на даряващия доставчик, тъй като:</p> <ul style="list-style-type: none"> - оспорването на тези суми по съдебен ред би отнело много време, а максималният срок, в рамките на който може да продължи процедурата по пренасяне, е до 30 дни от подаване на заявлението (аргумент от чл. 30, ал. 3 от ФС). В този смисъл, дори да допуснем, че абонатът докаже, че тези суми се претендират неоснователно, 30-дневният срок ще е изтекъл, а процедурата - прекратена от приемащия доставчик. - дългите срокове, необходими за оспорване по съдебен ред, биха демотивирали абоната да се възползва от правото си на преносимост - подобни спорове по своята същност, се характеризират с наличието на несъответствие
--	--	--

	<p>никога не е било пречка за преносимост в България. Друг пример за обвързаност на процеса на преносимост с договорните задължения е Холандия, където е допустимо да се откаже преносимост, ако договорът не е прекратен по надлежния законов ред т.е. ако договорът бъде прекратен в минималния му първоначален срок се дължат неустойки, като едва след заплащането им се пренася номера/та.</p> <p>В този смисъл, европейската практика не е единна и не може да бъде изведен безспорен извод, че основанията за спиране/отказ от преносимост, свързани с дължими от крайните потребители суми следва да отпаднат от разпоредбите на Функционалните спецификации. Нещо повече, в чл. 30, пар. 4, втори пасаж от Директивата за универсалната услуга се посочва, че <i>„Без да се засяга първа алинея, компетентните национални органи може да установят общия процес на пренасяне на номера, като вземат предвид националните разпоредби относно договорите и техническата осъществимост, както и необходимостта да се поддържа непрекъснатостта на услугата за абоната“</i>. В тази връзка, считаме, че КРС не се е съобразила с националните особености по отношение на процеса на преносимост. При въвеждане на изменения в процеса, Комисията следва да отчита съществуващите технически системи за преносимост на номера и общо изградената система за обмяна на данни между предприятията. Също така, КРС е необходимо да анализира действителното състояние на договорните отношения между предприятията и крайните потребители през призмата и на нововъведените законови изисквания, свързани с минимален срок на договора и неговото автоматично подновяване. След осъществяване на подобен анализ, Комисията би установила, че отпадането на основанията за спиране/отказ от преносимост, свързани с дължими вземания не намира обосновка в действителната фактическа обстановка, както и в законовите разпоредби.</p> <p>Освен това следва да се има предвид, че предприятията – държатели от обхвата на номера, продължават да заплащат такси за предоставено право на ползване на номера, независимо от факта, че определени номера са пренесени в други мрежи. Посочените разходи, ведно с несъбрани вземания, свързани с ползването на даден пренесен номера/а представляват тежест за предприятията и не би следвало нормативната уредба да създава само права за крайните потребители, но не и задължения.</p> <p>Не на последно място, намираме за необосновано предложението на КРС за отпадане на ал. 2 на чл. 26. Посочената разпоредба не предвижда основание за спиране/ отказ от преносимост. Заплащането на дължимите вземания към даряващия доставчик, възникнали и/или станали изискуеми</p>	<p>(диспропорция) между икономическата стойност на интереса, който се защитава и съдебните разходи, което би обезкуражило потребителите да упражнят техните права в действителност.</p> <p>С оглед изложеното, КРС счита, че липсата на ефективни механизми за защита на абонатите срещу описаните по-горе незаконосъобразни практики е мотивирало даряващите доставчици да отказват преносимост на номера, позовавайки се на несъществуващи недостатъци по чл. 30, ал. 1, т. 4 и 5 от ФС. Подобна ситуация създава сериозна опасност за правомерното протичане на процедурата по пренасяне, както и пречка постигането на целите, които законодателят преследва с въвеждането на преносимостта – създаване на конкуренция в сектора на електронните съобщения.</p>
--	---	---

		<p>след подаване на заявлението за пренасяне на номера никога не са били причина за ограничаване на преносимостта. Посочената норма обаче е предоставила възможност на даряващия и приемащия доставчик да предприемат съвместни действия с оглед защита срещу недобросъвестни крайни потребители.</p> <p>Предвид всичко посочено, изразяваме позиция, че Функционалните спецификации за преносимост на номерата е необходимо да осигурят и защита правата на предприятията срещу недобросъвестни крайни потребители, които биха се възползвали от правото си на преносимост само с оглед незаплащане на дължими суми към даряващия доставчик.</p>		
20	БТК	<p><u>По отношение на § 5 от проекта (отмяна на чл. 26 от ФС):</u> По Не сме съгласни с отмяната на разпоредбата на чл. 26 от ФС. Мотиви: С посочената разпоредба КРС е въвела и признала необходимостта от поставяне на условия към абонатите, които желаят да се възползват от преносимост на номерата. Това е единствената разпоредба във ФС, която има за цел да въведе баланс в отношенията между защитата на интересите на крайните потребители и защитата на интересите на предприятията. Посочената разпоредба е действаща от 2009 г. и е приета от настоящия състав на КРС, поради което отмяната на последната най-малко би противоречало на принципа на предвидимост в регулаторната намеса, разписан от законодателя в разпоредбата на чл. 5 от ЗЕС. БТК подробно се е спряло на въпроса относно необходимостта от защита на интересите на предприятията при представяне на позицията си при обсъждане на основанията за отказ по-долу в настоящото становище. Поради изложеното, считаме че посочената позиция следва да бъде взета предвид и при обсъждане на настоящото предложение на КРС.</p>	Не се приема	По мотивите, изложени в предходната бележка на Мобилтел.
21	БТК	<p><u>По отношение на § 6 от проекта (отмяна на чл. 27 от ФС):</u> Не сме съгласни с отмяната на разпоредбата на чл. 27 от ФС. Мотиви: Посочената разпоредба въвежда принцип за събиране на дължими задължения по гражданскоправен ред. Разписаният в разпоредбата на чл. 27 от ФС принцип за удовлетворяване на кредитор е институт на гражданското право и в тази връзка последния единствено се прокламира от КРС във ФС. За КРС следва да е ясно, че в конкретния случай двама кредитори се възползват от правото си да наложат ограничения на техен общ длъжник. Описаният в разпоредбата на чл. 27 от ФС случай е гражданскоправен, доколкото обслужва институтите на прехвърляне на вземания, солидарната отговорност и встъпването в правата на неудовлетворения кредитор. С оглед на факта, че става въпрос за чисто облигационни отношения, считаме, че за КРС не са налице никакви</p>	Не се приема	По мотивите, изложени в предходната бележка на Мобилтел.

		<p>правни основания да отменя посочената чисто декларативна разпоредба от ФС.</p> <p>Следва да се има предвид, че посочената разпоредба не обслужва преносимостта и е израз на волята на предприятията и на КРС за стриктно спазване на гражданскоправните норми по време на действие на договора. Не на последно място считаме за необходимо да заявим, че КРС не е мотивирала необходимостта от отмяна на конкретната разпоредба, поради което е лишила предприятията от възможността да представят адекватна и ясна обосновка за необходимостта от така разписаната разпоредба.</p>		
22	КБМ	<p><u>По отношение на § 5 и § 6 от проекта (отмяна на чл. 26 и чл. 27 от ФС), както и по отношение на § 8, т. 1 от проекта (отмяна на т. 4 и т. 5 от ал. 1 на чл. 30):</u></p> <p><u>Отпадналите основания за отказ не защитават интересите на потребителите и създават условия за злоупотреби:</u></p> <p>Считаме, че с предвидените в проектите изменения на основанията за отказ на преносимост от страна на Даряващите доставчици не само не се защитават интересите на потребителите, искащи да упражнят правото си на пренос на ползваните от тях номера, но и се създават условия за извършване на злоупотреби по повод процеса на преносимост. Нещо повече, с премахване на основания за спиране на преносимостта, като например дължимите ликвидни и изискуеми вземания и договорени неустойки, клиентът се лишава от възможността на практика да вземе информирано решение дали да пренесена номера/номерата си. Практиката показва, че много често клиентите нямат ясна представа за това кога изтичат сроковете на подписаните от тях договори и с какви неустойки са скрепени при неспазване на срока. Пренасянето на номерата и в следствие търсенето от страна на клиентите на тези неустойки на практика ги лишава от възможността да вземат предварително решение дали желаят пренасяне на номера/номерата веднага или след изтичане на срока на договора, при което неустойки не биха били дължими. Не бива да се регламентира с измененията на Проектите „незабавна” преносимост без оглед на задълженията, които клиентът има към даряващия доставчик, защото подобно пренасяне на ползваните от него номера ще бъде свързано с усложнения и проблеми за клиента в следствие, когато бъдат предприети действия по събиране на задълженията (задължения за ползваните услуги, неустойки, златни номера, лизинги и т.н.). Правото на преносимост на потребителите, което е закрепено със Закона за електронните съобщения следва да бъде гарантирано от една страна, но от друга страна следва да се отчита факта, че операторът и потребителят са сключили договор, правата и</p>	Не се приема	По мотивите, изложени в предходната бележка на Мобилтел.

		задълженията по които следва да бъдат изпълнявани и съблюдавани от двете страни. Между тях съществува облигационна връзка, която се подчинява на разпоредбите на приложимото законодателство, в частност на ЗЕС, Търговския закон и Закона за задълженията и договорите.		
23	КБМ	<p><i>По отношение на § 5 и § 6 от проекта (отмяна на чл. 26 и чл. 27 от ФС), както и по отношение на § 8, т. 1 от проекта (отмяна на т. 4 и т. 5 от ал. 1 на чл. 30):</i></p> <p>Незаплатени, изискуеми задължения към доставчика като основание за отказ:</p> <p>Проектите отменят разпоредбите, които предвиждат възможност за Даряващия доставчик да откаже преносимост на номера, в случай че клиентът, заявил преносимост има незаплатени, изискуеми задължения към доставчика.</p> <p>Считаме, че подобно изменение е необосновано от житейска и правна гледна точка. Доставчиците на обществени електронни съобщителни услуги предоставят тези услуги срещу заплащане – това е същината на правоотношенията между тях и потребителите. Потребителите ползват електронни съобщителни услуги срещу заплащане. Както услугите са определени в договора, Общите условия и приложимите актове с оглед на техния вид и качество, технически параметри, срокове за свързване и други, така и са разписани цените и сроковете за заплащане за ползваните услуги.</p> <p>С посочената нормативна промяна се премахва именно възможността на Даряващите доставчици да получат дължимата престация по изискуемите си задължения, преди да пренесат определен мобилен номер. В този смисъл нормално е преди подобно прехвърляне да бъде получена цената за тяхното отдаване на потребителите, с оглед на ползването на номерата в периода, в който номера е бил в мрежата на Даряващия доставчик. В конкретния случай се касае за суми, които потребителят дължи срещу ползвани и предоставени му от доставчика услуги.</p> <p>Следва да се отбележи, че тук не става въпрос просто за несправедливо увреждане интересите на Даряващите доставчици, а се създава възможност за извършване злоупотреби от страна на потребителите, ангажиране на фирми за събиране на вземания, множество заведени дела и други свързани усложнения. Хубаво е да отбележим, че съществуващото към момента изискване за заплащане на ликвидните и изискуеми задължения за ползвани услуги преди пренасяне на номера на практика осуетява голям брой съдебни спорове и внася яснота за дължимите от клиента суми.</p> <p>На следващо място, съществува риска, че голям потребители, които искат да пренесат номерата си при друг доставчик няма да заплатят</p>	Не се приема	По мотивите, изложени в предходната бележка на Мобилтел. Отделно от това, КРС счита, че няма противоречие между чл. 90 от ЗЗД и ФС, доколкото, правото на преносимост (услугата „преносимост“) не се предоставя от предприятието по силата на индивидуалния договор и ОУ, а е нормативно регламентирано задължение за предприятието по силата на чл. 134 от ЗЕС, приетите въз основа на него ФС и издаденото от КРС разрешение.

	<p>изискуемите си задължения (по вече използваните от тях услуги) преди пренасяне на номера си щом на практика това вече не е условие за пренасяне на номерата. В случай на такова неплащане, се завежда съдебно дело срещу неизрядния длъжник с всички произтичащи за него допълнителни разходи като адвокатски възнаграждения и съдебни разноски, което категорично не е в интерес на потребителя. Същевременно, на практика последните месеци от ползването на всеки мобилен номер в съответната мрежа много често няма да бъдат заплащани на съответния доставчик.</p> <p>Това е възможно тъй като клиентите заплащат ползването на телефонни услуги месечно - за пример ще разгледаме периода от 1 януари до 1 февруари. На клиентите съответно е даден срок за плащане на месечните си задължения, който в общия случай е по-дълъг от две седмици (в момента по Общите условия на „Космо България Мобайл” ЕАД срокът е 18 дни). В случай, че в този срок потребителят не заплати задълженията, то предприятията имат възможност да ограничат ползването на съответния номер (аналогични са разпоредбите в Общите условия на трите доставчика на електронни съобщителни услуги). Ограничаване ползването на номера обикновено е достатъчно за насърчаване на потребителя да изпълни договорните си задължения, но не е такова положението, ако този потребител реши, че след като ползването му е ограничено при единия доставчик, той ще пренесе номера си при друг. Да приемем, че Даряващият доставчик е ограничил ползването на номера на 26 февруари (една седмица допълнителен доброволен срок за плащане, макар че практически е повече). Съответно на 27 февруари потребителят подава заявление за пренасяне на номера, което поради липса на основания за отказ по Функционалните спецификации бива одобрено и номерът е пренесен на 28 февруари. На практика са ползвани услугите на Даряващият доставчик за два месеца – от 1 януари до края на февруари, които не са заплатени, а потребителят ползва същият мобилен номер при друг оператор. Всъщност тази процедура може да бъде повторена и клиентът да се пренесе още веднъж. Дори задълженията на потребителя да са малки, то натрупването на множество подобни злоупотреби (сумите от всяка поотделно обикновено са практически несъбираеми заради по-големите разходи за събирането им) може сериозно да увреди предприятията и то напълно несправедливо.</p> <p>На практика, липсата на реална възможност за събиране на тези вземания ще накара доставчиците да прекратяват договорите на клиентите веднага след изтичане на срока за плащане (възможност предвидена в Общите условия на предприятията и генерално в ЗЗД) за</p>		
--	--	--	--

		<p>да бъдат избегнати точно такива резултати. По този начин вместо да се даде възможност на клиентите да се пренесат след заплащане на дължимите суми преносимостта ще бъде осуетена още на този етап. В допълнение към горното, предвиденото изменение противоречи на принципите на облигационното право и по-специално на разпоредбата на чл. 90 от ЗЗД, която гласи:</p> <p><i>„Длъжникът, който има срещу кредитора си изискуемо вземане от същото правно отношение, от което произтича и неговото задължение, може да откаже да изпълни задължението си, докато кредиторът не изпълни своето. В такъв случай ответникът се осъжда да изпълни едновременно с ищеца.</i></p> <p><i>Когато от обстоятелствата е ясно, че има опасност едната от страните да не изпълни задължението си, другата страна може да откаже да изпълни своето задължение, освен ако ѝ се даде надлежно обезпечение.”</i></p> <p>Съгласно тази разпоредба, Даряващият доставчик може да откаже да изпълни задължението си към потребителя да пренесе неговия номер, докато потребителят не заплати изискуемото вземане на доставчика. Точно това е основанието на съществуващите и в момента текстове на Функционалните спецификации. Следва да се отбележи, че Функционалните спецификации са подзаконов нормативен акт, който не може да противоречи на акт от по-висока степен (като ЗЗД), а в случай че му противоречи – не се прилага (чл. 15, ал. 2 от ЗНА).</p> <p>Следователно дори и да бъдат отменени основанията за отказ при наличие на дължими и изискуеми задължения, свързани с ползването на номер (или касаещи го услуги) от страна на клиентите, то доставчиците ще разполагат с възможността да спрат преносимостта, позовавайки се на цитираната разпоредба на чл.90 от ЗЗД, като единственото нещо, което би било постигнато е правна дисхармония на подзаконовата нормативна уредба (създадена от КРС) с обективното българско законодателство.</p> <p>Всъщност, с оглед пълнота на сегашната подзаконова нормативна уредба считаме, че текстовете на съответните разпоредби във Функционалните спецификации следва да бъдат оставена в сила, като бъде уточнено, че в тях се включват както задълженията по месечните сметки за ползвани услуги, така и таксите за ползване на златни номера в съответната мрежа.</p>		
24	КБМ	<p><u>По отношение на § 5 и § 6 от проекта (отмяна на чл. 26 и чл. 27 от ФС), както и по отношение на § 8, т. 1 от проекта (отмяна на т. 4 и т. 5 от ал. 1 на чл. 30):</u></p> <p>Отпадналите основания за отказ не защитават интересите на</p>	Не се приема	По мотивите, изложени в предходната бележка на Мобилтел.

		<p><u>потребителите и създават условия за злоупотреби:</u></p> <p>Считаме, че с предвидените в проектите изменения на основанията за отказ на преносимост от страна на Даряващите доставчици не само не се защитават интересите на потребителите, искащи да упражнят правото си на пренос на ползваните от тях номера, но и се създават условия за извършване на злоупотреби по повод процеса на преносимост. Нещо повече, с премахване на основания за спиране на преносимостта, като например дължимите ликвидни и изискуеми вземания и договорени неустойки, клиентът се лишава от възможността на практика да вземе информирано решение дали да пренесена номера/номерата си. Практиката показва, че много често клиентите нямат ясна представа за това кога изтичат сроковете на подписаните от тях договори и с какви неустойки са скрепени при неспазване на срока. Пренасянето на номерата и в следствие търсенето от страна на клиентите на тези неустойки на практика ги лишава от възможността да вземат предварително решение дали желаят пренасяне на номера/номерата веднага или след изтичане на срока на договора, при което неустойки не биха били дължими. Не бива да се регламентира с измененията на Проектите „незабавна” преносимост без оглед на задълженията, които клиентът има към даряващия доставчик, защото подобно пренасяне на ползваните от него номера ще бъде свързано с усложнения и проблеми за клиента в следствие, когато бъдат предприети действия по събиране на задълженията (задължения за ползваните услуги, неустойки, златни номера, лизинги и т.н.). Правото на преносимост на потребителите, което е закрепено със Закона за електронните съобщения следва да бъде гарантирано от една страна, но от друга страна следва да се отчита факта, че операторът и потребителят са сключили договор, правата и задълженията по който следва да бъдат изпълнявани и съблюдавани от двете страни. Между тях съществува облигационна връзка, която се подчинява на разпоредбите на приложимото законодателство, в частност на ЗЕС, Търговския закон и Закона за задълженията и договорите.</p>		
25	КБМ	<p><i><u>По отношение на § 5 и § 6 от проекта (отмяна на чл. 26 и чл. 27 от ФС), както и по отношение на § 8, т. 1 от проекта (отмяна на т. 4 и т. 5 от ал. 1 на чл. 30):</u></i></p> <p><u>Дължими неустойки като основание за отказ:</u></p> <p>Съгласно Проектите са отменени и разпоредбите, свързани с правото на Даряващия доставчик да откаже преносимост на номер, в случай че се дължат неустойки поради предсрочно прекратяване на срочни договори, а също и суми по договори за лизинг на крайни устройства или оборудване. Следва да се отбележи, че с така предложените промени не само интересите на предприятията ще са несправедливо засегнати, но</p>	Не се приема	По мотивите, изложени в предходната бележка на Мобилтел.

	<p>абонатите ще бъдат поставени в много по-неизгодна позиция спрямо сегашното положение.</p> <p>Настоящата законодателна уредба позволява на Даряващите доставчици да отказват преносимост, когато се прекратяват предсрочно срочни договори едностранно от потребителите със заявлението за пренасяне. Тази възможност има две измерения. На първо място това е своеобразно обезпечение за изпълнението на договорно задължение, пораждащо се вследствие на едностранно волеизявление от едната страна по договора, с която тя нарушавайки условията на облигационното правоотношение, прекратява същото преди изтичане на уговорения му срок. Подобно право за Даряващите доставчици е напълно оправдано с оглед на действащата в Република България нормативна уредба. В този смисъл следва да бъде осигурена законова гаранция, че ще бъде гарантирано поне получаване на обезщетението за неизпълнение на задължението на потребителя.</p> <p>По-важното обаче е, че в момента спирането на процедурата на това основание (когато има дължими неустойки) се съобщава на потребителя преди да бъде довършена преносимостта на номера. По този начин на практика на всеки клиент, пожелал преносимост е дадена възможност да вземе информирано решение относно това дали иска да се пренесе, като заплати дължимите неустойки или предпочита да изпълни минималния срок на договора преди да бъдат пренесени ползваните от него номера.</p> <p>Тази възможност ще престане да съществува, ако Проектите бъдат приети в предложената им редакция. Едва ли има търговец, който ще действа против себе си и в качеството си на Приемащ доставчик ще прегледа договорите и ще обясни на евентуален бъдещ свой клиент, че същият ще дължи неустойки в случай на пренасяне на номера му в мрежата си. Още повече, че съгласно изричните разпоредби от Функционалните спецификации, Даряващият доставчик няма право да направи подобно предупреждение, тъй като би извършил нарушение, което се санкционира от КРС.</p> <p>По този начин потребителите ще се пренасят, като едва след това ще узнават (на практика рядко клиентите се запознават с подписаните от самите тях договори дори преди да решат дали да се пренасят), че дължат неустойки. Не само, че масово ще бъдат пускани жалби в КРС от потребители, които искат да се анулира преносимостта, за да не плащат неустойки (което няма да е възможно според ФС и ЗЕС), но и на практика съдилищата ще бъдат затрупани от съдебните дела, чрез които доставчиците биха потърсили изпълнение на тези си вземания. Всъщност идентична ще бъде ситуацията и що се отнася до договорите за лизинг на крайни устройства и оборудване, доколкото задълженията по тях също ще останат дължими и след пренасянето на съответния номер.</p>		
--	--	--	--

		<p>На практика, това ще представлява един изключително сериозен натиск върху съдебната система чрез голям брой дела, които ще бъдат причинени от две изменения във Функционалните спецификации, които две изменения няма да постигнат своя ефект за защита правото на потребителя да пренесе номерата си, но напротив ще доведат до объркване, жалби и множество съдебни спорове.</p> <p>В случай, че целта на КРС е да осуети налагането на недължими неустойки от страна на недобросъвестни доставчици, то механизмите за това са налице и към настоящия момент, а именно чрез извършване на проверки и налагане на санкции на доставчиците. Същевременно, наличието или липсата на неустойки, в случай на спор, се квалифицира като гражданскоправен спор, който е от компетенцията на съдилищата.</p>		
26	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 7, т. 1 от проекта (нова ал. 2, т. 1 до т. 4 в чл. 28 от ФС):</u></p> <p>Считаме, че въведените нови разпоредби на чл. 28, ал. 2, т. 1-4 от Функционалните спецификации следва да отпаднат.</p> <p>Мотиви: Намираме за необосновано редуцирането на съдържанието на заявленията за преносимост. В предложението на КРС липсват множество съществени елементи на заявлението, които биха затруднили практическото им обслужване. Към момента съдържанието на заявленията е уредено в процедурите между предприятията и считаме, че тази практика следва да се запази.</p>	Не се приема	<p>Комисията счита, че въвеждането във ФС на задължителни реквизити на заявлението:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ще създаде по-голяма яснота относно това какви данни следва да съдържа заявлението за пренасяне, в сравнение с включването на подобни правила в процедурата за преносимост на мобилни номера. - Ще се гарантира и по-голяма прозрачност на процеса по пренасяне, което е в интерес както на доставчиците, така и на потребителите. - Ще ограничи възможността на доставчиците да изискват в рамките на процеса по пренасяне предоставянето на данни, които създават необосновани затруднения на преносимостта.
27	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 7, т. 1 от проекта (в нова ал. 2, т. 1 в чл. 28 от ФС):</u></p> <p>В случай, че КРС не приема предложението по т. 7.1. (бел. Отпадане на т.1 до т. 4 от ал. 2 на чл. 28 от ФС), алтернативно предлагаме разпоредбите на чл. 28, ал. 2, т. 1-4 да бъдат допълнени с оглед посочване на всички данни, които са нужни на даряващия и приемащия доставчик за успешното реализиране на преносимостта на номера. Предложението ни отчита необходимостта изискваните данни да не затрудняват необосновано преносимостта.</p> <p>В новата разпоредба на чл. 28, ал. 2, т. 1 от Функционалните спецификации е предвидено, че за физически лица необходимите данни в заявлението са „трите имена, единен граждански номер, телефонния/те номер/а, обект на пренасяне, подпис, дата и час на подаване.“ Считаме, че така изброените лични данни за физическо лице не са достатъчни, за да се извърши безспорна идентификация на лицето</p>	Не се приема	<p>КРС счита, че посочените в § 7, т. 1 данни са достатъчни за успешното реализиране на преносимостта. Тези данни са достатъчни и за безспорното индивидуализиране на абоната/потребителя от даряващия доставчик. Включването на посочените допълнителни данни (постоянен адрес, три имена на законния представител и др.) ще създаде необосновани затруднения на процеса по пренасяне. Това се установява и от досегашната практика на КРС по прилагане на Функционалните спецификации. Само за пълнота, следва да се посочи, че данните за абоната, съдържащи се в заявлението за пренасяне трябва да са в такъв обем, че даряващият доставчик да може да</p>

		<p>и да се избегнат злоупотреби с оглед пренасянето на чужди номера. Бихме искали да посочим, че в редица разпоредби на ЗЕС, които се отнасят до данните за крайните потребители се изискват освен трите имена, ЕГН и постоянният адрес на крайния потребител – чл. 248, ал. 2, т. 2, б. „а“ от ЗЕС; § 1, т. 83 от ЗЕС във връзка с чл. 245, ал. 1, във връзка с чл. 251а, и във връзка чл. 250а, ал.1 от ЗЕС.</p> <p>В тази връзка, предлагаме чл. 28, ал. 2, т. 1 от ФС да се измени, както следва:</p> <p>„1. за физически лица - трите имена, единен граждански номер, постоянен адрес, номер/а, обект на пренасяне, подпис, дата и час на подаване“.</p>		<p>индивидуализира заявителя, като свой абонат. Това, от своя страна, е от съществено значение с оглед възможността на даряващият доставчик да извърши проверка за наличие на недостатъци по чл. 30, ал. 1 от ФС, респективно да изпълни задължението си за уведомяване на приемащия доставчик в определените за това срокове. Даряващият доставчик няма право да обследва обстоятелството дали заявлението е подадено и подписано от законния представител или негов пълномощник (аргумент от чл. 30, ал. 1 от сега действащите ФС). Поради това, липсата на информация относно законния представител на абоната не може да бъде пречка за установяване на основанията за отказ по чл. 30, ал. 1 от ФС, което е и целта на чл. 28 от ФС.</p> <p>Във ФС е предвидена възможност за изискване на документи с оглед установяване на определени обстоятелства, посочени във ФС, вкл. и необходимата представителна власт. Това е определено в чл. 30, ал. 2, т. 4 във връзка с т. 1, т. 2 и т. 3 от ФС. Възможността, съгласно цитираната разпоредба, се отнася до приемащия доставчик, а не до даряващия.</p>
28	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 7, т. 1 от проекта (нова ал. 2, т. 2 в чл. 28 от ФС):</u></p> <p>В новата разпоредба на чл. 28, ал. 2, т. 2 от Функционалните спецификации е предвидено, че за чуждестранни лица необходимите данни са „имена, личен номер, телефонния/те номер/а, обект на пренасяне, подпис, дата и час на подаване“. Считаме, че тези данни не са достатъчни, за да се направи безспорна идентификация на чуждестранните лица, като с оглед избягването на злоупотреби предлагаме изменение на разпоредбата. В допълнение, някои чуждестранни лица може да не притежават към момента на подаване на заявление ЛНЧ, като в тези случаи следва да бъдат отразени други идентификационни данни за тях.</p> <p>В тази връзка, предлагаме чл. 28, ал. 2, т. 2 от Функционалните спецификации да се изменение, както следва:</p> <p>„2. за чуждестранни лица - имена, личен номер (в случай, че е налице такъв), номер на валиден документ за самоличност, дата и място на издаване на документа, номер/а, обект на пренасяне, подпис, дата</p>	Приема се частично	<p>Текстът на чл. 28, ал. 2, т. 2 придобива следната редакция:</p> <p>„2. за чуждестранни лица - имена, личен номер или номер на документ за самоличност, телефонния/те номер/а, обект на пренасяне, подпис, дата и час на подаване“.</p> <p>Във връзка с горното, следва да бъде изменен и чл. 30, ал. 1, т. 7, б. „в“ от Проекта, като разпоредбата придобие следната редакция:</p> <p>„в) за чуждестранни лица – имена и личен номер или номер на документ за самоличност“</p>

		<i>и час на подаване“.</i>		
29	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 7, т. 1 от проекта (нова ал. 2, т. 3 в чл. 28 от ФС):</u> В новата разпоредба на чл. 28, ал. 2, т. 3 от Функционалните спецификации е предвидено, че за юридически лица и еднолични търговци са необходими следните данни - „точното наименование, съответен идентификационен код, телефонния/те номер/а, обект на пренасяне, подпис, дата и час на подаване“. Считаме, че следва да бъде добавен като задължителен реквизит „трите имена на представителя по регистрация“. Мотиви за това са, че съгласно чл.30, ал.2 от Функционалните спецификации, приемащият доставчик проверява представителната власт на подаващия заявителя. В тази връзка, ако заявителя се подава от самия представител по регистрация, то този факт лесно би се установил с проверка в Търговския регистър на Агенцията по вписванията, а ако заявителя се подава от пълномощник, също ще може да се провери дали упълномощеното лице е надлежно упълномощено от лицето, представляващо дружеството по регистрация, а не от друго лице. Следователно, с оглед проверката дали заявителя е подадено от своя законен представител или от надлежно упълномощено лице, следва да съществуват данни в заявителя, отнасящи се до представителя по регистрация на дружеството. В допълнение, предложението на КРС не предвижда и възможност да се изискват данни, респективно документи, свързани с валидна представителна власт (в случаите, когато заявление се подава от пълномощник). В тази връзка предлагаме чл. 28, ал. 2, т. 3 от Функционалните спецификации да се измени, както следва: „3. за юридически лица и еднолични търговци - точното наименование, съответен идентификационен код, <i>трите имена на представителя по регистрация</i>, номер/а, обект на пренасяне, подпис, дата и час на подаване.“</p>	Не се приема	По мотивите, изложени във връзка с предходна бележка на Мобилтел относно чл. 28, ал. 1, т. 1. В допълнение, КРС счита, че е налице противоречие между чл. 28, ал. 2, т. 3 от проекта и чл. 30, ал. 1, т. 7, б. „б“ от проекта, поради което следва в текста на чл. 28, ал. 2, т. 3 думата „точното“ да отпадне. Подобно уточнение е ненужно предвид чл. 30, ал. 1, т. 7, б. „б“, която предвижда, че при наличие на неточни данни на абоната, даряващият доставчик може да откаже преносимост, а процедурата по пренасяне се спира за определен срок.
30	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 7, т. 1 от проекта (нова ал. 2 в чл. 28 от ФС):</u> В случай, че приемете предложението ни за допълване на разпоредбите на чл. 28, ал. 2, т. 1-4, предлагаме създаване на нови разпоредби в посочената алинея, както следва:</p> <p>1. Предлагаме създаването на нова т. 5 към чл. 28, ал. 2 от Функционалните спецификации, със следното съдържание: „5. за абонати/потребители, упражняващи свободни професии или занаятчийска дейност – трите имена, код по регистър БУЛСТАТ“. Мотиви: Считаме, че горепосочените крайни потребители - лица, упражняващи свободни професии или занаятчийска дейност не се</p>	Не се приема	<p>КРС счита, че цитираните лица в предложените нови т. 5 и т. 6 (упражняващи свободни професии и занаятчийска дейност, както и непълнолетни физически лица) попадат под хипотезата на т. 1 или т. 4 на чл. 28, ал. 2 от проекта.</p> <p>КРС счита, че предложената нова т. 7 е безпредметна, тъй като преносимостта следва да се осъществи в срок по отношение на всички номера, които не страдат от пороците по чл. 30</p>

	<p>включват в нито един от изброените случаи по чл. 28, ал. 2, т. 1-4 от Функционалните спецификации, съобразно предложението на КРС. По тази причина е необходимо разширяване на нормативните разпоредби и отчитане на всички необходими данни в заявлението за преносимост.</p> <p>2. Предлагаме създаването на нова т. 6 към чл. 28, ал. 2 от Функционалните спецификации, със следното съдържание: <i>„6. за физически лица български граждани – непълнолетни потребители на предплатени услуги, които имат издадена лична карта – трите имена и ЕГН на непълнолетния потребител, включително и съгласие за преносимост на законните им представители“</i> Мотиви: Съобразно посоченото в т. 7.4.1 от становището на Мобилтел.</p> <p>3. Предлагаме създаването на нова т. 7 към чл. 28, ал. 2 от Функционалните спецификации, със следното съдържание: <i>„7. възможност заявителят да изрази предварително съгласие, че при наличие на пречки да бъде пренесена заявена група от номера, преносимост може да се осъществи само по отношение на номерата, за които не са налице пречки“.</i> Мотиви: Посочената възможност е налице към момента при осъществяване на процеса на преносимост и е част от процедурите между предприятията и съответно от заявленията за преносимост. Посоченото правило е изцяло в защита интересите на крайните потребители и не са налице причини същата да не продължи да съществува.</p> <p>4. Предлагаме създаването на нова т. 8 към чл. 28, ал. 2 от Функционалните спецификации, със следното съдържание: <i>„8. телефон за контакт с абоната/потребителя“.</i> Мотиви: Включването на този реквизит в заявлението дава възможност за свързване с абоната/потребителя с оглед уведомяването му дали подаденото заявление има непълни или неточни данни и кои са те, както и с оглед информирането за датата на преносимост на номера и възможно влошено качество на услугите на тази дата.</p> <p>5. Предлагаме създаването на нова т. 9 към чл. 28, ал. 2 от Функционалните спецификации, със следното съдържание: <i>„9. номер на заявлението, предоставен от приемащия доставчик“.</i> Мотиви: Посоченият реквизит на заявленията е изключително важен, тъй като по- действия между предприятията по системата за размяна на</p>	<p>от ФС. За останалите номера, следва да се откаже преносимост.</p> <p>По отношение на предложената нова т. 8, КРС счита, че приемащият доставчик следва да си осигури информация за контакт с абоната/потребителя, включително и информация за телефонния му номер. В чл. 28, ал. 2, обаче, е уредено задължителното съдържание на заявлението от гледна точка на необходими реквизити за реализиране на преносимостта на заявления(ите) номер(а). Предвид това, комисията не счита, че в тази норма следва да бъде уредено и предоставянето на информация, необходима за уреждане на формата на контакт между приемащия доставчик и заявителя.</p> <p>По отношение на предложената нова т. 9, изискването за посочване на номер на заявлението е относимо към приемащия доставчик и по тази причина, не може да се счита за необходимо условие за попълване на заявлението от страна на потребителя, желаещ пренасяне на номер(а). Този въпрос не е предмет на ФС, тъй като касае изцяло вътрешната организация на процеса между доставчиците и следва да бъде уреден в Процедурата за преносимост на географски номера по начин, непротиворечащ на ФС.</p>
--	--	--

		съобщения по преносимостта на номера се осъществяват на база подаденото заявление и неговия номер, който служи за идентификация и лесно търсене в системите.		
31	Мобилтел	<p><i>По отношение на § 7, т. 1 от проекта (нова ал. 2, т. 5 и т. 6 в чл. 28 от ФС):</i> Считаме, че въведените нови разпоредби на чл. 28, ал. 2, т. 5 и т. 6 от Функционалните спецификации следва да отпаднат. Предлагаме създаване на нов чл. 28а със следното съдържание:</p> <p><i>„Чл. 28а. Договорът с приемащия доставчик влиза в сила под условие, че преносимостта на номерата приключи успешно, като за начална дата на договора с приемащия доставчик се счита датата на реална преносимост на номерата в мрежата на приемащия доставчик“.</i></p> <p>Мотиви: С въвеждането на т. 5 и 6 на новата ал. 2 на чл. 28, КРС е опитала да въведе изискванията на чл. 228, ал. 3 от ЗЕС, съгласно който индивидуалният договор при общи условия влиза в сила в 7-дневен срок след сключването му, освен ако абонатът изрично не е заявил писмено желание договорът да влезе в сила незабавно.</p> <p>Необходимо е обаче да се отчита и спецификата на процеса на преносимост и обективната възможност посочената законова разпоредба да бъде приложена. Към момента крайните потребители, които желаят да ползват услуги при условията на индивидуален договор, подписват такъв с приемащия доставчик при подаване на заявлението за преносимост. Посоченият договор обаче е под условие и влиза в сила при наличие на реално осъществена преносимост, тъй като без преносимост на съответен номер/а, договорът с приемащия доставчик се явява без предмет.</p> <p>В проекта на Комисията е налице противоречие между текстовете на т. 5 и т. 6 на новата ал. 2.</p> <p>Съгласно т. 5 заявлението съдържа възможност за изрично писмено изявление на абоната за влизане в сила на договора от датата на пренасяне на номера/та. Както се посочи, пренасянето на номерата е необходимо условие, за да е налице предмет на договора, а именно номер/номера, чрез които се предоставят електронни съобщителни услуги.</p> <p>Същевременно съгласно т. 6. заявлението съдържа възможност за изрично писмено изявление на абоната за влизане в сила на договора в 7-дневен срок след сключването му. Отбелязваме, че договорът формално правно не може да влезе в сила поради липса на преносимост на съответните номера към момента на изтичане на 7- дневния срок. Към момента на изтичане на този срок номерата са все още в мрежата на даряващия доставчик и крайния потребител има действателен договор за ползването на услуги чрез тези номера с даряващия доставчик.</p>	Приема се частично	<p>КРС счита, че с въвеждане на новите разпоредби на чл. 28, ал. 2, т. 5 и 6 от проекта ще се гарантира в максимална степен правото на абонатите, заявили преносимост, да се възползват от възможността, предоставена от законодателя в чл. 228, ал. 3 от ЗЕС.</p> <p>Предвид становището на предприятието и с оглед § 9, т. 2 и т. 3 (чл. 31, ал. 2 и 3) от проекта, КРС е на мнение, че следва да прецизира разпоредбите на чл. 28, ал. 2, т. 5 и 6 от проекта, а именно:</p> <p><i>„5. възможност за изрично писмено изявление на абоната/потребителя за стартиране на процедурата по пренасяне от момента на подаване на заявлението за пренасяне. Изявлението следва да бъде изрично подписано от абоната.</i></p> <p><i>6. възможност за изрично писмено изявление на абоната/потребителя за стартиране на процедурата по пренасяне 7 дни след подаване на заявлението за пренасяне. Изявлението следва да бъде изрично подписано от абоната.“</i></p> <p>КРС счита, че заявеното изрично писмено волеизявление по горните т. 5 и т. 6 следва да бъде скрепено с отделен подпис, в допълнение към подписа, положен под заявлението.</p> <p>На следващо място, КРС счита, че следва да се въведат нови алинеи 3, 4 и 5 на чл. 28 със следния текст:</p> <p><i>(3)„В 7-дневния срок по ал. 2, т. 6, когато е приложим, абонатът може да упражни правото си по чл. 228, ал. 5 от Закона за електронните съобщения като оттегли подаденото заявление за пренасяне.</i></p> <p><i>(4)Независимо коя от възможностите по ал. 2, т. 5 и 6 е избрана, договорът между</i></p>

	<p>Нелогично е от правна гледна точка да са налице два действащи договора, с един и същ предмет с двама отделни доставчици на услуга. Именно за това действаща към момента процедура урежда прекратяване на договора с даряващия доставчик и влизане в сила на договора с приемащия доставчик в един и същи момент – осъществяването на преносимост на съответните номера.</p> <p>Изложеното показва, че нормата на чл. 228, ал. 3 от ЗЕС е приложима само по отношение на нови договори между абонатите и предприятия за предоставяне на електронни съобщителни услуги. Хипотезите на преносимост на номерата на практика представляват и своеобразна миграция на договорни отношения от един доставчик към друг. Също така, заявяването на преносимост предполага вече формирано желание за ползването на конкретни услуги на приемащ доставчик и в този смисъл защитата, предвидена в законовата разпоредба на чл. 228, ал. 3 от ЗЕС не е приложима. Следва да се отчита, че и към момента заявителите имат право да се откажат от заявената преносимост до деня, предшестваш датата на преносимост и по този начин да се откажат и от заключения под условие договор с приемащия доставчик. В тази връзка, в проекта е налице още едно неясно обстоятелство. В новата разпоредба на чл. 31, ал. 3 се посочва, че в случай че абонатът/потребителят е избрал възможността по чл. 28, ал. 2, т. 6 процедурата по пренасяне на номерата се стартира след изтичане на 7-дневния срок. След стартиране на процедурата абонатът/потребителят не може да оттегли заявлението си за преносимост.</p> <p>Намираме, че предложението на КРС води до ненужно ограничение на правото на заявителя да оттегли заявлението си за преносимост. Например, когато е налице хипотеза на спиране на процедурата, в рамките на 30- дневен срок, даден заявител може да прецени, че вече не в негов интерес да пренася номера, но изменението във Функционалните спецификации ще му попречи и той ще бъде длъжен да премине към приемащ доставчик, само защото предварително е избрал опцията по чл. 28, ал. 2, т. 6. На практика, при избор на опцията по чл. 28, ал. 2, т. 6 се дава възможност за отказ от преносимост, преди преносимостта да е стартирала, т.е. когато няма яснота как ще протече процеса на преносимост.</p> <p>Бихме искали да посочим, че към настоящия момент на практика изискването на чл. 228, ал. 3 от ЗЕС се спазва в процеса на преносимост, доколкото срокът за преносимост (респективно срокът, в който крайните потребители могат да се откажат от заявлението си за преносимост) превишава срока по чл. 228, ал. 3 от ЗЕС. С приемане на предложението на КРС за съкращаване на сроковете за преносимост тази практическа</p>	<p><i>приемащия доставчик и абоната/потребителя влиза в сила в деня на успешното пренасяне на номера в мрежата на приемащия доставчик”.</i></p> <p><i>(5) В случай, че абонатът не е избрал някоя от възможностите по ал. 2, т. 5 и 6, се приема, че е избрана възможността по ал. 2, т. 6.</i></p> <p>Във връзка с посочените промени в чл. 28, КРС счита, че следва да отпадне изречение второ от чл. 31, ал. 3 (§ 9, т. 4 от проекта).</p>
--	---	---

		<p>възможност за удовлетворяване изискванията на закона ще бъде премахната.</p> <p>На следващо място, бихме искали да отбележим, че е не е подходящо да има волеизявление за момента на влизане в сила на даден договор в заявлението за преносимост, тъй като мястото на подобно волеизявление е в самия договор. В случай, че се предостави такава възможност и в заявлението за преносимост, то вероятността в договора да са изразили една воля, а в заявлението друга (дори и поради грешка) е твърде голяма. В тези случаи не е ясно кой документ ще има превес – договорът или заявлението. При всички случаи това би следвало да е договорът и единствено в него абонатът следва да изразява своята воля относно влизането му в сила.</p> <p>Освен това в т. 5 и т. 6 на чл.28, ал. 2 от Функционалните спецификации е посочено, че <i>„Изявлението следва да бъде изрично подписано от абоната“</i>. В случая не е ясно дали подписът на абоната под самото заявление е достатъчен, или се изисква отделен подпис по отношение на волеизявлението за влизане в сила на договора.</p> <p>С оглед всичко гореизложено, предлагаме отпадане на предложението за въвеждане на нови разпоредби на ал. 2, т.5 и т.6 от чл. 28 от Функционалните спецификации и да бъде създадена нова разпоредба на чл. 28а, съобразно посоченото по-горе.</p>		
32	БТК	<p><i>По отношение на § 7, т. 1 от проекта (нова ал. 2, т. 5 и т. 6 в чл. 28 от ФС):</i> Не сме съгласни с въвеждането на новите т. 5 и т. 6 в разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от ФС, както разписването на нова ал. 5 към същата разпоредба.</p> <p>Мотиви</p> <p><i>По предложението за нови т. 5 и т. 6 в чл. 28, ал. 2 от ФС.</i></p> <p>Съгласно т. 5 заявлението за преносимост задължително съдържа възможност за изрично писмено изявление на абоната за влизане в сила на договора от датата на пренасяне на номера/та, докато според т. 6 заявлението следва задължително да съдържа възможност за изрично писмено изявление на абоната за влизане в сила на договора в 7-дневен срок след сключването му. Бихме искали да изразим несъгласието си с посочените две нови разпоредби, описани по-горе.</p> <p>На първо място бихме искали да посочим, че така разписаните предложения за изменение на ФС оставят т. нар. „празнина в правото“. Посочените разпоредби по своето естество въвеждат две възможности за абонатите, но последните не уреждат категорично каквито и да било обществени отношения. Напротив, така разписаните разпоредби единствено объркват действащия процес по пренасяне на номерата. Това е и единственият правилен извод, тъй като тези разпоредби не дават</p>	Не се приема	КРС счита, че с въвеждане на новите разпоредби на чл. 28, ал. 2, т. 5 и 6 от проекта ще се гарантира в максимална степен правото на абонатите, заявили преносимост, да се възползват от възможността, предоставена от законодателя в чл. 228, ал. 3 от ЗЕС. По мотивите, изложени по отношение на предходната бележка на Мобилтел, КРС е предложила изменение на текстовете на чл. 28, ал. 2, т. 5 и т. 6 от проекта, както и въвеждането на нови алинеи 3, 4 и 5, като по този начин са отстранени посочените от БТК несъответствия в договорните отношения между заявителя на преносимост на мобилни номера и приемащия доставчик.

	<p>отговор на въпроса какво ще се случи, ако абонатът не се възползва нито от една от двете възможности и в тази връзка от кога ще влиза в сила сключеният договор. Поставя се въпросът дали ако абонатът реши да не се възползва от нито една от посочените възможности, приемащият доставчик е длъжен да пренесе номера при условията за ползване на предплатени услуги? Поради изложеното, считаме, че предложените две разпоредби единствено допълнително обхващат процеса по сключване на договора и внасят правна несигурност.</p> <p>На следващо място бихме желали да посочим, че преносимостта е случай <i>sui generis</i> и като такъв се явява и изключение от общото правило за влизане в сила на договора. Този извод се подкрепя от факта, че в случаят с преносимост на номера на практика и до голяма степен кореспондира със заместване на страна по сключен договор. Предметът на сключения договор се запазва – ползване на електронни съобщителни услуги, техническите характеристики на услугата се запазват и ползваните номера остават същите. Видно от изложеното, при пренасяне на номера, част от основните характеристики на сключения вече договор се запазват непроменени, което предполага и наличието на частен случай. Посоченият случай предполага непрекъсваемост на ползването на услугите от крайните потребители. С въвеждането на новите предложения на КРС ще се стигне единствено до обхващане на действащия към момента процес, извършване на ненужни промени в автоматичните системи на предприятията и, разбира се, нов период за тестване.</p> <p>Не на последно място бихме искали да обърнем внимание на противоречието в целите, преследвани от КРС. От една страна се въвежда възможност за отказ от незабавното влизане в сила на договора, а от друга страна, са налице предложения за значително намаляване на сроковете за преносимост на самите номера. Нещо повече, предложението на КРС е тези възможности да не са част от сключвания договор, а да са част от заявлението за преносимост на номера. Считаме, че мястото на разписване на такива възможности не е в заявлението за пренасяне, тъй като не е налице задължение за предприятията и крайните потребители да разписват договора към точно определен момент. В много случаи практиката налага договори да се сключват под условие от успешното пренасяне на номера доста време преди подписването на заявлението за пренасяне. Такива са случаите на договори с големи клиенти и договори, сключени след провеждане на обществени поръчки. В посочените договори възложителите имат изисквания относно конкретна дата за влизане в сила на договорите. Ето защо въвеждането в самото заявление на обсъжданите две предложения</p>		
--	--	--	--

		<p>на КРС биха въвели правна несигурност – кое следва да се приема като дата на влизане в сила на договора – разписаното в конкретния договор или посоченото в заявлението за пренасяне, което има отношение само към процеса по преносимост. Считаме, че не са налице правни доводи в едно заявление за услуга да бъдат разписвани договорни условия, които би следвало да са част от самите договори. В тази връзка следва да имате предвид, че практиката на предприятията предполага и обратните случаи – подаване на заявление и последващо подписване на договор.</p> <p>Както посочихме по-горе, подобно залагане на възможност за отказ от сключен договор в заявление за преносимост само би довело до объркване на процеса по преносимост, би било в ущърб на клиента и би създавало правна несигурност, която трудно се преодолява при договори с големи клиенти и държавни институции, каквато е и КРС.</p> <p>Нещо повече, сключен договор от страна на клиента във връзка със заявена от него преносимост не влиза в сила от момента на подписването му, а е поставен така или иначе под отлагателно условие – а именно преносимостта да бъде одобрена от двамата доставчици – приемащ и даряващ. Следователно, договорът на клиент, подписал същия във връзка със заявен пренос на номер, влиза в сила единствено и само при одобрена и успешно приключила преносимост. В така предложените от КРС изменения, посочени в § 7 от Проекта за изменение на ФС не се дава отговор на въпроса какво ще се случи, ако не е налице успешна преносимост, а клиент е заявил договорът да влезе в сила след седем дни и следва ли да се търси отговорност на предприятието на основание на факта, че не е изпълнено пожеланото от клиента в заявлението за пренасяне.</p>		
33	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 7, т. 4 от проекта (нова ал. 5 в чл. 28 от ФС):</u></p> <p>Мобилтел изразява съгласие с предложението на КРС за въвеждане на нова ал. 5 в чл.28 от Функционалните спецификации (§ 7, т. 4 от проекта на КРС), съгласно която следва да се съхраняват всички заявления, както и разменените съобщения по тях. Тази промяна е правилна с оглед възможността лесно да се проследи процесът по коригиране от приемащия доставчик на дадено заявление, за което са били налице непълни или неточни данни.</p> <p>Същевременно, считаме че текстът на чл. 28, ал. 5 от Функционалните спецификации следва да бъде прецизиран с оглед създаването на лесен и достъпен начин по съхраняване на заявленията и тяхното търсене.</p> <p>Необходимо е да се уточни, че в случаите, когато едно заявление бъде коригирано няколко пъти, то номерът му следва да остане същия, а датата на последващите коригирани заявления следва да се отразява, както в самото коригирано заявление, така и в линка, към който е</p>	Приема се по принцип	<p>КРС счита, че предложението на Мобилтел е основателно. Предвид въвеждането и на други промени в чл. 28 от проекта, направени в отговор на постъпили бележки от предприятията, алинеи 2, 3 и 4 на чл. 28 (§ 7, т. 2 и т. 3 от проекта) следва да бъдат преномерирани съответно на алинеи 6, 7 и 8, като коментиранията от Мобилтел ал. 5 следва да бъде преномерирана на ал. 9 със следната редакция:</p> <p><i>„(9) Приемащият и даряващият доставчик съхраняват всички подадени заявления (PDF файлове), включително коригирани такива по една и съща заявка, като коригираните PDF</i></p>

		<p>прикачено това заявление. Бихме искали да посочим, че към настоящия момент има приемащ/и доставчик/и, които при коригиране на първото заявление записват в системата и съхраняват последващото коректно заявление под същия номер и със същата дата като първото подадено заявление. В тези случаи е налице невъзможност да се прецени по първото заявление кои данни са били непълни или неточни. В този смисъл, ако изрично се предвиди, че последващите заявления следва да са под същия номер като първото заявление, но с датата на извършаване на корекцията, а не датата на първото заявление, то тогава лесно би могло да се установи поредността на извършваните корекции по едно и също заявление.</p> <p>В тази връзка считаме, че текстът на чл. 28, ал. 5 от ФС следва да бъде изменен, както следва:</p> <p><i>„(5) Приемащият и даряващият доставчик съхраняват всички подадени заявления (PDF файлове), включително коригирани такива по една и съща заявка, (като коригираните заявления следва да са със същия номер като този на коригираното заявление, но с посочена в тях датата на корекция), както и цялата кореспонденция (всички разменени съобщения), свързана с всяка конкретна заявка, за срок, не по-кратък от осемнадесет месеца от датата на подаване на заявлението.“</i></p>		<p><i>файлове следва да се именуват с номера на първоначално подаденото заявление и съответната дата на корекция, за срок не по-кратък от осемнадесет месеца от датата на подаване на първоначалното заявление. В срока по предходното изречение приемащият и даряващият доставчик съхраняват и цялата кореспонденция (всички разменени съобщения), свързана с всяка конкретна заявка.“</i></p>
34	БТК	<p><u>По отношение на § 7, т. 4 от проекта (нова ал. 5 в чл. 28 от ФС):</u> <u>По отношение на предложението за създаване на нова ал. 5 към разпоредбата на чл. 28 от ФС.</u></p> <p>Съгласно посочената нова разпоредба – „Приемащият и даряващият доставчик съхраняват всички подадени заявления (PDF файлове), включително коригирани такива по една и съща заявка, както и цялата кореспонденция (всички разменени съобщения), свързана с всяка конкретна заявка, за срок, не по-кратък от осемнадесет месеца от датата на подаване на заявлението“.</p> <p>Считаме, че съхраняването на подадените заявления за преносимост (PDF файлове), вкл. коригираните такива по една и съща заявка, е достатъчно да бъде осъществявано от приемащия доставчик, тъй като единствено той разполага с оригиналите на подадените заявления. Ако последният съхранява посочените заявления и ги предоставя своевременно на даряващия доставчик чрез общото сървърно пространство (както е регламентирано и в сега действащия процес), то реално достъп до тях ще има и даряващият доставчик, което на практика не би следвало да предполага каквито и да било правни или практически проблеми. Ето защо считаме, че усложняване на процеса чрез въвеждане на задължение за даряващия доставчик да съхранява отделно PDF</p>	Не се приема	<p>КРС счита, че съхраняването на всички заявления за пренасяне както от приемащия, така и от даряващия ще гарантира в по-голяма степен законосъобразния контрол по спазване на ФС, вкл. и всестранното разкриване на обективната истина чрез извършване на съответните насрещни проверки при наличие на спорни обстоятелства.</p>

		файлове не носи никаква добавена стойност на процедурата за преносимост.		
35	КБМ	<p><u>По отношение на § 8 от проекта:</u></p> <p><u>Проблеми при отваряне и прочитане на PDF файлове (липса на въвеждане на негоден PDF файлове като основание за отказ):</u></p> <p>Отново в предвидените с Проектите изменения липсва адекватен отговор на един от най-наболелите проблеми, свързани с процеса на преносимост, а именно случаите, в които изпращаните от Приемачите доставчици електронни копия на заявленията от преносимост (PDF файлове) не са годни за отваряне и прочитане в системата на Даряващия доставчик.</p> <p>Едва ли има съмнение, че изпратените негодни за прочитане PDF файлове са на едно от челните места на причините, налагащи прекъсване процеса на преносимост. Ясно е също, че когато Даряващия доставчик получи файл, който не е годен за отваряне, този доставчик не може обективно да изпълни задълженията си, произтичащи от Функционалните спецификации.</p> <p>Точно поради тази причина в Проектите са включени разпоредби, които задължават предприятията, когато действат в качеството на Приемачи доставчици, да поддържат архив на всички изпратени искания за преносимост и електронните копия на заявления към тях. Така е направена първата стъпка, но на практика и в предложените Проекти липсва изрично извеждане на случаите с изпратен негоден за отваряне файл като самостоятелно основание за отказ от преносимост или поне разпоредба, според която сроковете по Функционалните спецификации (що се отнася както до отговора, така и до общия срок за осъществяване на преносимост) да спират да текат до предоставяне на изправно от техническа страна копие на заявлението за пренасяне.</p> <p>Без подобна нормативна уредба Даряващите доставчици ще продължат да бъдат санкционирани без противоправно поведение от тяхна страна, като впоследствие се използва неопитността и неинформираността на българските съдилища в материята (особено що се отнася до техническото осъществяване на процеса на преносимост) за да бъдат ощетявани противозаконно предприятията.</p> <p>Следва да се отбележи, че по съществуващите правила на практика излиза, че Даряващият доставчик трябва едновременно да провери един файл, чието отваряне е обективно невъзможно и впоследствие да одобри преносимостта, тъй като няма основание за отказ, на което да се позове. Всъщност при предвидените в Проектите изрични случаи, при които се отказва с основание „непълни и/или неточни данни” напълно резонно е да се очаква нова вълна от санкции в посочената по-горе ситуация. Това не</p>	Не се приема	С оглед въведеното с изменението на ФС изискване всички заявления да се съхраняват от приемащия и даряващия доставчик, КРС счита, че описаните от КБМ проблеми ще отпаднат. При упражняване на контрол КРС ще има възможност да установи по безспорен начин, че съответното заявление не се отваря, респективно, че даряващият доставчик не е могъл да установи обстоятелствата по чл. 30, ал. 1 от ФС. В случай че заявлението за пренасяне не е достъпно, то отговорността е на приемащия доставчик съгласно чл. 31 от проекта.

		просто е несправедливо, подобна нормативна уредба и такова тълкуване (каквото има и към момента) представлява юридически "nonsense".		
36	Мобилтел	<u>По отношение на § 8, т. 1 от проекта:</u> На първо място, от редакционна гледна точка, обръщаме внимание, че са налице две технически грешки. Настоящата точка следва да се преномерираща от „11“ на „1“, както и следва да отпадне посочването на т. 8, тъй като такава точка няма в разпоредбата на чл. 30 от Функционалните спецификации.	Приема се	Допуснатите технически грешки ще бъдат коригирани.
37	Мобилтел	<u>По отношение на § 8, т. 1 от проекта (отмяна на т. 2 от чл. 30, ал. 1 на ФС):</u> Предлагаме отпадане на заличаването на чл. 30, ал. 1, т. 2 от Функционалните спецификации. Мотиви: Считаме, че не са налице основания за заличаване на правилото на чл. 30, ал. 1, т. 2 и липсата на такова основание за спиране, респективно за отказ от преносимост ще доведе до практически проблеми при осъществяване на процеса на преносимост. Предвид дефиницията за „неактивен номер“, дадена във Функционалните спецификации и съответно в подписаните процедури е видно, че това са хипотезите, съобразно общите условия на предприятията, при които е налице ограничаване или прекратяване на ползването на даден номер, преди подаване на заявлението за преносимост. В тази връзка, това са обективни причини за ограничаване и прекратяване на ползването, които са свързани предимно със злоумишлени и обезпокоителни повиквания, както и със случаите на откраднати или загубени SIM карти. Не считаме, че посоченото основание може да бъде определено като препятстващо преносимостта, тъй като както се посочи това са обстоятелства, които следва да са възникнали преди подаване на заявление за преносимост. В допълнение, пренасянето на неактивни номера на практика не може да се осъществи, доколкото деактивирането на номерата от страна на даряващия доставчик е част от прозореца на преносимост. Предвид изложеното, за да бъдат пренесени определени неактивни номера те следва да бъдат първо активирани от даряващия доставчик, което може да е в противоречие с общите условия, респективно договора за ползване на електронни съобщителни услуги. Активирането би могло да доведе и до допълнителни вреди за абоната, в случай че е налице хипотезата на открадната/ загубена SIM карта. По отношение на европейската практика като пример може да бъде посочен процесът на преносимост, прилаган във Франция, където даряващият доставчик отказва преносимост в случай, че ползването на даден номер е спряно. С оглед изложеното, поддържахме становище, че е	Не се приема	В съответствие с § 1, т. 7 от ДР на действащите ФС: „ <i>Неактивен номер</i> “ е номер, чието ползване е прекратено или ограничено, преди подаване на заявлението за преносимост.“ Посочената дефиниция на неактивен номер предполага две хипотези за случаи, в които ползването на номера е прекратено и случаи, в които ползването на номера е ограничено. При хипотезата на прекратено ползване на номера се предполага, че и договорот, сключен със съответния абонат е прекратен. В този случай, даряващият доставчик може да откаже преносимост на номер с прекратено ползване на основание чл. 30, ал. 1, т. 1 от проекта, т.е. на основание, че „номерът не е предоставен на абонат или потребител на даряващия доставчик“. При хипотезата на ограничено ползване на даден номер, даряващият доставчик няма основания да откаже преносимост на този номер, тъй като той все още се води на името на съответен абонат и отказът от преносимост би съставлявал нарушение на правото на абоната/потребителя по чл. 134, ал. 1, т. 1 от ЗЕС и чл. 2 от действащите ФС и незаконосъобразна пречка за смяна на предоставящото услуги предприятие в съответствие с чл. 226, ал. 6 от ЗЕС. Предвид отпадане на основанието за отказ на преносимост от страна на даряващия доставчик по чл. 30, ал. 1, т. 2 от ФС, КРС счита, че следва да отпадне и дефиницията по § 1, т. 7 от ДР на ФС, тъй като терминът „неактивен номер“ вече

		не е оправдано да бъдат пренасяни неактивни номера, което ще позволи включително използването на услуга от номера, които са ограничени включително поради осъществяване на злоумишлени и обезпокоителни повиквания.		няма да е относим към разпоредбите на ФС. С оглед въвеждане на яснота по отношение на момента, към който следва да е налице недостатъка по чл. 30, ал. 1, т. 1 (така, както е определен в цитираната дефиниция за „неактивен номер), посочената разпоредба се изменя, както следва: „1. преди подаване на заявлението за преносимост MSISDN е несъществуващ или не е предоставен на абонат или потребител на даряващия доставчик”
38	БТК	<u>По отношение на § 8, т. 1 от проекта (отпадане на т. 2 от чл. 30, ал. 1 на ФС):</u> Действащото към настоящия момент изискване номерът да е активен в мрежата на даряващия доставчик, като задължително условие за пренасяне на последния следва да остане. В подкрепа на това наше искане считаме за необходимо да разясним, че неактивният номер предполага неизползването на услуга . Както е разписано в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ФС, която КРС е преценила, че следва да остане действаща и не е необходимо да бъде изменена, преносимостта е право на абонатите и потребителите да запазят ползваните от тях номера при смяна на доставчика на услуга. При неактивен номер не е налице ползване на обществена телефонна услуга, съгласно даденото в § 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗЕС определение. При неактивен номер крайните потребители не могат да осъществяват изходящи и входящи повиквания, било то национални или международни чрез конкретния номер – обект на пренасяне. Ето защо е налице и единственият обоснован извод – посоченият номер не се ползва от потребителя и на основание разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ФС, във вр. § 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗЕС не би следвало да подлежи на пренасяне. В тази връзка е предложената за отпадане т. 2 от чл. 30, ал. 1 на ФС. Последната само доразвива изрично посоченото изискване на разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ФС, но предложеното премахване на разпоредбата от основанията за отказ няма да промени процедурата. Посоченото предложение за изменение единствено ще внесе правна несигурност и възможност за противоречиво тълкуване, тъй като разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ФС остава действаща. Във връзка с изложеното, считаме, че предложеното от КРС изменение в Проекта следва да отпадне.	Не се приема	По мотивите, изложени по отношение на предходната бележка на Мобилтел
39	Мобилтел	<u>По отношение на § 8, т. 2 от проекта (изменение на т. 3 в чл. 30, ал. 1</u>	Не се приема	КРС счита, че добавянето на думата „друг” в

		<p><u>от ФС):</u> По § 8, т. 2 от проекта, считаме че не са налице основания за изменение на чл. 30, ал. 1, т. 3 от Функционалните спецификации. Мотиви: В изменението на чл. 30, ал. 1, т. 3 от Функционалните спецификации се предвижда текстът да придобие следната редакция: “3. даряващият доставчик вече е получил от друг приемащ доставчик искане за пренасяне на същия MSISDN, процедурата по което още не е приключила“.</p> <p>Към настоящия момент се отказва преносимост за номер по подадено друго заявление от същия приемащ доставчик, както и по подаденото заявление за същия номер от друг приемащ доставчик т.е. хипотезата е много по-широка, от една страна, а от друга, се дава възможност да се продължи преносимостта на номера по първото заявление. В случая не се препятства изцяло преносимостта на номера, а се отказват другите заявления подадени за същия номер, (било то от същия приемащ доставчик, било то от друг приемащ доставчик), като първото заявление остава валидно и преносимост на номера ще се осъществи по него. В предвиденото изменение ще може да се откаже преносимост единствено, ако е получено заявление от друг приемащ доставчик, което е неправилно и ще доведе до съществени затруднения в преносимостта на номера и в действащите изградени системи за обмяна на съобщения между предприятията.</p> <p>Също така, не е ясно при новата редакция на чл. 30, ал. 1, т. 3 от Функционалните спецификации, ако същият приемащ доставчик изпрати няколко заявления за преносимост за един и същ номер, по кое от заявленията даряващият доставчик следва да пренесе номера, както и как ще фигурират в системите няколко активни заявления за един и същи номер от един и същ приемащ доставчик.</p> <p>Считаме, че съществуващата разпоредба обхваща и случая, визиран в промените от КРС, като е ненужно и необосновано извършването на промяна в чл. 30, ал. 1, т. 3 от Функционалните спецификации.</p>		<p>текста на чл. 30, ал. 1, т. 3 е от съществено значение поради следното: 1. По този начин се гарантира правото на доставчика, който първи е подал заявление, да приеме в своята мрежа съответния телефонен номер; 2. Подаването на няколко заявления за пренасяне от същия приемащ доставчик за същия номер е възможно само когато е необходима корекция на първоначално подаденото заявление или ако процедурата е прекратена и е стартирала нова. И в двете хипотези не са налице предпоставки за отказ от преносимост по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ФС от страна на даряващия доставчик. Обратното би означавало, че даряващият доставчик ще има възможност да откаже преносимост по заявление, с което се отстраняват недостатъци.</p>
40	БТК	<p><u>По отношение на § 8, т. 2 от проекта (изменение на т. 3 в чл. 30, ал. 1 от ФС):</u> Мотивите ни относно отпадането на израза „друг“ се основават на факта, че не е възможно пренасянето на един номер едновременно въз основа на повече от 1 заявление за преносимост. Подавайки заявлението за преносимост, абонатът категорично заявява своето желание, с което се поставя и началото на самия процес. С новата промяна на разпоредбата реално правото на отказ се ограничава до случаите на получаване на искане само от различен оператор. Считаме, че не се налага промяна с посоченото въведение, доколкото</p>	Не се приема	По мотивите във връзка с предходна аналогична бележка на Мобилтел.

		<p>същото е некоректно, предвид факта, че дори и да не е налице искане за преносимост от друг оператор, а да е налице искане за преносимост от същия първоначално направил искането оператор, не е възможно осъществяването на пренос по няколко заявления едновременно. Последното дори би довело до сериозни технически проблеми, които, считаме, че не са взети предвид от КРС при разписването на посочения текст. Предложението на КРС е и предпоставка за шиканиране на процеса от страна на даряващия доставчик, тъй като не е ясно кой принцип следва да се спазва при осъществяване на процеса по преносимост – „първия по време е пръв по право” или „удовлетворява се последното желание на заявителя”.</p>		
41	КБМ	<p><u>По отношение на § 8, т. 2 от проекта (изменение на т. 3 от чл. 43, ал. 1 от ФС):</u> <u>Отказ за преносимост на номер, за който има две или повече искания за пренасяне от един и същ приемащ доставчик:</u> С Проектите се изменят Функционалните спецификации, като отпада възможността за Даряващия доставчик да откаже преносимост на номер, за който има две или повече искания за пренасяне от един и същ приемащ доставчик, когато процедурата по първото искане не е завършена. Според нас подобна регламентация не само че не допринася за защита на интересите на заявлия преносимост абонат, но и не е подчинена на правната логика. Доколкото с всяко подадено искане за преносимост от Приемащ доставчик, Даряващият следва да извършва проверка за наличие на основания за отказ от преносимост, то искането може да бъде уважено или отказано (съгласно същите тези основания). В определени случаи процедурата по преносимост следва да бъде временно спряна, като периодът на спирането ѝ може да продължи 30 (тридесет) дни. През този период обаче същият Приемащ доставчик, подал искането за пренасяне, може да подаде още едно или повече искания за преносимост на същия номер. Дори да не е налице основание за спиране на преносимостта е възможно Приемащият доставчик да изпрати няколко искания за пренасяне, касаещи един и същ номер. Съобразявайки се с предложеното изменение би се стигнало до ситуацията, в която първото искане следва да бъде одобрено (веднага или след изправяне на недостатъците в него), но ще останат другите (последващи) искания, на които трябва да бъде изпратен отговор от Даряващия доставчик. В същото време процедурата по пренасяне на номера по първоначалното искане няма да е завършила (с оглед и на малкото предвидено време за отговор, дадено на Даряващите</p>	Не се приема	По мотивите, изложени във връзка с предходна аналогична бележка на Мобилтел.

	<p>доставчици).</p> <p>В тези случаи, доколкото за последващите искания няма да има основание за отказ по съответните Функционални спецификации (с оглед измененията), то те също следва да бъдат одобрени. При одобряване на всяко искане за преносимост обаче системата на Даряващият доставчик трябва да пренесе определения номер. На практика паралелно за един и същ номер ще се развиват два (или повече) процедури по пренасяне. Възниква въпросът какво става след първото завършване на един от процесите – на какво основание следва да се прекратят другите, доколкото отговорът вече е даден и пренасянето е одобрено.</p> <p>Още по-нелогично е положението, при което клиент подава заявление за преносимост на определен номер (в офис на Приемания доставчик – офис 1 за целта на примера). По това заявление се изпраща искане за пренасяне от доставчика, но съществува пречка за пренасяне по Функционалните спецификации (например липса на данни за клиента).</p> <p>Бива подадено второ заявление за пренасяне (в друг офис – офис 2), въз основа на което Приеманият доставчик изпраща ново искане към Даряващия доставчик. Впоследствие обаче липсващите данни в първото заявление се допълват от служителите в офис 1 – често срещана практика при определени доставчици.</p> <p>Служителите в Даряващия доставчик няма как да знаят кой е допълнил данните и одобряват първоначалното искане, съдържащо допълненото заявление за преносимост. Второто искане е направено на основание ново заявление за преносимост, което е редовно и следователно то също следва да бъде одобрено, доколкото не съдържа недостатъци.</p> <p>Така е напълно възможно (и се случва и към момента) в рамките на един ден да се поправи старото заявление и да се подаде ново, но без да се оттегля старото. Как следва тогава да процедира Даряващият доставчик, след като и двете искания трябва да се одобрят? Дори обаче първоначалното заявление да не е поправено за него тече 30-дневен срок, в който се отстраняват недостатъците, а ново заявление за преносимост на практика започва нова, различна процедура по преносимост. На какво основание тогава се прекратява старата или същата остава в процес на неопределеност до изтичане на този срок и след това се прекратява, макар че номерът вече е пренесен по новото заявление.</p> <p>Отговорите не са ясни, но следва да се отчете, че преносимостта и отговорите на исканията за преносимост се извършват по електронен път, като подобна възможност не може да бъде имплементирана технически, доколкото противоречи на логиката. Не само това, но и се дава възможност на Приемания доставчик да злоупотреби, изпращайки</p>		
--	---	--	--

		<p>множество искания за един и същ номер, всяко от които следва да бъде одобрено (а не просто отказано) – с всички последващи задължения, което технически да затрудни обработването на исканията за други клиенти.</p> <p>Всъщност точно подобни съждения бяха залегнали в досегашните текстове на Функционалните спецификации и същите аргументи според Проектите остават в сила що се отнася до паралелни искания от два различни Приемачи доставчика. Премахването на възможността на Даряващият доставчик за отказ при множество искания от един доставчик в този смисъл остава без разумна логика.</p>		
42	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 8, т. 1 от проекта (отмяна на т. 4, т. 5 и т. 6 от чл. 30, ал. 1 на ФС):</u></p> <p>Предлагаме отпадане на заличаването на чл. 30, ал. 1, т. 4, т. 5 и т. 6 от Функционалните спецификации. В случай, че КРС не споделя така направеното предложение, то считаме, че е необходимо да се включи основание за отказ от последваща преносимост, в случаите когато даден краен потребител не е заплащал задълженията си за ползване на услуги чрез заявления за пренасяне номера/а на повече от едно предприятие.</p> <p>Мотиви: Поддържаме аргументите си, изложени подробно в т. 6 от настоящото становище.</p>	Не се приема	<p>По мотивите, изложени по отношение на чл. 26 и чл. 27 от ФС.</p> <p>Решението е мотивирано и от установените резултати при упражняване на контрола по спазване на ФС. В голяма част от случаите даряващият доставчик злоупотребява с правото по чл. 30, ал. 1, т. 4 и 5 от ФС като отказва преносимост на заявен номер без да са налице съответните основания за това (абонатът не дължи неустойка за предсрочно прекратяване на срочен договор и/или такъв за лизинг на крайни устройства, претендираните задължения по фактури не са пряко свързани с пренасяния номер или същите не са станали изискуеми преди подаване на заявлението за пренасяне) или като претендира суми, чийто размер не съответства на уговореното в договора. В тези случаи абонатът е принуден да заплати неоснователно претендираната сума с цел номерът да бъде пренесен или да прекрати процедурата по пренасяне, тъй като не желае или не разполага с финансови средства да заплати съответната сума. По този начин правото на преносимост се превръща в своеобразно обезпечение, гарантиращо събирането на недължими суми. КРС отчита и факта, че, с оглед спецификата на процеса по пренасяне, абонатът не разполага с достатъчно ефективни средства за защита срещу подобни действия на даряващия доставчик, тъй като:</p> <p>- оспорването на тези суми по съдебен</p>

				<p>ред би отнело много време, а максималният срок, в рамките на който може да продължи процедурата по пренасяне, е до 30 дни от подаване на заявлението (аргумент от чл. 30, ал. 3 от ФС). В този смисъл, дори да допуснем, че абонатът докаже, че тези суми се претендират неоснователно, 30-дневният срок ще е изтекъл, а процедурата - прекратена от приемащия доставчик.</p> <p>- дългите срокове, необходими за оспорване по съдебен ред, биха демотивирали абоната да се възползва от правото си на преносимост</p> <p>- подобни спорове по своята същност, се характеризират с наличието на несъответствие (диспропорция) между икономическата стойност на интереса, който се защитава и съдебните разходи, което би обезкуражило потребителите да упражнят техните права в действителност.</p> <p>С оглед изложеното, КРС счита, че липсата на ефективни механизми за защита на абонатите срещу описаните по-горе незаконосъобразни практики е мотивирало даряващите доставчици да отказват преносимост на номера, позовавайки се на несъществуващи недостатъци по чл. 30, ал. 1, т. 4 и 5 от ФС. Подобна ситуация създава сериозна опасност за правомерното протичане на процедурата по пренасяне, както и препятства постигането на целите, които законодателят преследва с въвеждането на преносимостта – създаване на конкуренция в сектора на електронните съобщения.</p>
43	БТК	<p><u>По отношение на § 8, т. 1 от проекта (отмяна на т. 4 и т. 5 от чл. 30, ал. 1 на ФС):</u></p> <p>Не сме съгласни с предложението за отпадане на текстовете на чл. 30, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ФС. Бихме желали да посочим, че сме против отпадането на текстовете, свързани с възможността да се откаже преносимост на номера в хипотезите на предложените за отпадане т. 4 и т. 5. Посочените и предложени за отпадане текстове са свързани с т. 4 - не са заплатени всички задължения към даряващия доставчик, пряко свързани с пренасянния номер и услугите, ползвани чрез него, възникнали</p>	Не се приема	По мотивите, изложени във връзка с предходната бележка на Мобилтел.

	<p>и станали изискуеми преди датата на подаване на заявлението и дължими от абоната или потребителя на даряващия доставчик; т. 5 - не са заплатени до деня, предшестваш датата, определена за прозорец на преносимост, всички дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, пряко свързани с пренесения номер и услугите, ползвани чрез него.</p> <p>Считаме че не е налице основание за отмяната на условието за отказ от пренасяне в случай на наличие на дължими и станали изискуеми преди датата на подаване на заявлението за преносимост суми на абоната, респ. на възможността да се откаже пренос поради незаплащане на дължимите неустойки за предсрочно прекратяване на договор и/или за лизинг на предоставени крайни устройства или оборудване. Посоченото предложение за изменение на КРС е насочено единствено към затрудняване на предприятията при събиране на дължимите от абонатите суми към даряващия доставчик.</p> <p>Нещо повече, с посоченото предложение за изменение се създават реални предпоставки, при това напълно закономерно, за значително нарастване на броя на неизправните длъжници. Приемането на такова изменение винаги предполага ползване на услуги без заплащане и възможност за преминаване към мрежата на друго предприятие. Чрез приемане на посоченото изменение се създава законова възможност за незаплащане на дължими суми за ползване на услуги, в случаите в които е заявена преносимост. Следва да се има предвид, че посоченият резултат не защитава интересите на нито на добросъвестните клиенти - редовни платци, нито на предприятията.</p> <p>Чрез приемането на предложението за изменение не само ще се гарантира „правото“ на пренасяне на номера, без да се заплащат каквито и да било задължения (както за ползване на услуги, така и за лизинг и неустойки), а ще доведе до несъбираемост на посочените задължения от страна на предприятието.</p> <p>Считаме, че е необходимо ясно да заявим последиците от приемане на посочените предложения за изменение. Към настоящия момент ФС гарантират възможността на добросъвестните крайни потребители - изрядни платци да си пренесат номерата. С приемането на предложенията за изменение, ще се гарантира единствено „правото“ на недобросъвестните крайни потребители да си пренесат номерата. В тази връзка резултатът от предложените изменения е създаването на реална възможност недобросъвестните крайни потребители да нараснат и стоящият към момента проблем с несъбираемост на вземанията да се мултиплицира.</p>		
--	---	--	--

	<p>Доколкото, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЕС всички предприети от КРС мерки трябва да са пропорционални на съответната цел, считаме че засилването на тенденцията на увеличаване на недобросъвестните крайни потребители чрез въвеждането на посочените мерки е прекомерно. Предложението от КРС подход е неоправдан с оглед крайния резултат и в тази връзка следва да отпадне. На мнение сме, че е необходимо да се потърси по-балансиран подход, който да отчита интересите на двете страни - както на клиента, така и на доставчика на услугата. Считаме, че чрез запазването на досега действащия ред тази цел би се постигнала.</p> <p>Не бихме могли да приемем като аргумент за въвеждането на такава промяна разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС. Съгласно посочената разпоредба независимо от срока на договора, условията и процедурите за прекратяване на договора между предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, и техните абонати не са пречка за смяна на предприятието, предоставящо услугите. Съгласно разпоредбата е необходимо да бъдат изпълнени две условия:</p> <p>(а) срокът на договорите да не е пречка за пренасяне на номерата – правилата относно срока на договора не трябва да задължават абонатите да подават заявления за пренасяне само след като конкретният срок е изтекъл;</p> <p>(б) условията и процедурите за прекратяване на договорите да не създават пречка за пренасяне на номерата – въвеждане на прекомерни неустойки при пренасяне на номера или подаване на заявление за пренасяне да се допуска след само в определен конкретен месец от срока на договора (напр. 11/23 месец).</p> <p>Видно от граматическото и смислово тълкуване на разпоредбата, последната визира именно ограничаващи договорни условия. Посочената разпоредба не визира по никакъв начин възможността да се пренесе номер, без да се изпълняват предварително поети вече ангажменти към даряващото предприятие. Самото тълкуване на разпоредбата не предполага свободното пренасяне на номера при (а) дължими суми за ползвани услуги или (б) дължими суми за ползвани крайни устройства, лизинг и неустойки.</p> <p>Това е и единственият законосъобразен извод, тъй като противното тълкуване би означавало, че при пренасяне на номера даряващото предприятие няма право да изисква никакви неустойки или дължими плащания, дори и по общия ред (въпреки изразеното вече тълкуване на разпоредбата от КРС в тази посока). Този извод се подкрепя и от следните аргументи, изброени под формата на кратък причинно-следствен анализ:</p>		
--	--	--	--

	<p>а) Основен принцип в публичното право и в тази връзка приложим към тълкуването на публичноправни норми е „всичко, което не е изрично позволено, е забранено“. Посоченият принцип е познат от още от Римското право и е основополагащ в континенталната правна система както при разписването на конкретни разпоредби, така и при прилагането на последните;</p> <p>б) Несъмнено разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС е именно разпоредба от публичното право, за тълкуването и прилагането на която важи посоченият общ принцип;</p> <p>в) Ако посочената разпоредба се тълкува в посока, че следва да се позволи пренасяне на номера, без да се дължат каквито и да било суми за ползвани услуги или за ползване на устройства, лизинг или неустойки, това би означавало, че посочените суми по принцип не се дължат. Последните не могат да се изискат по общия ред, тъй като самата разпоредба прогласява за незаконосъобразни правилата, които са пречка за пренасянето на номерата. В тази връзка предприятията не биха могли дори да искат да се удовлетворят по общия исков ред, тъй като съгласно тълкуването на КРС клаузите за дължими суми за неустойки, лизинг, ползване на крайни устройства или ползвани услуги са пречка за пренасяне на номерата и в тази връзка са незаконосъобразни.</p> <p>Това е и единственият възможен извод, следвайки принципа „всичко, което не е изрично позволено, е забранено“. В подкрепа на това твърдение е и разпоредбата на чл. 328, ал. 2 от ЗЕС, която, като публичноправна разпоредба, изрично предвижда защита по общия ред. Посочената разпоредба само потвърждава правилото, че защитата по общия ред следва да бъде изрично разписана в публичноправна норма, за да бъде приложена.</p> <p>От друга страна, при неприемане на изложеното тълкуване на разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС от страна на БТК, моля да имате предвид следното:</p> <p>Приложеното от КРС буквално тълкуване на разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС в мотивите за необходимост от промяна на ФС, съгласно което са налице облигационни вземания между гражданскоправни субекти, предполага в този случай и действието на гражданскоправните норми. Една от тези гражданскоправни норми, които следва да намерят приложение в този случай, е разпоредбата на чл. 90 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). Съгласно посочената разпоредба за предприятието е налице право да откаже да изпълни задължението си докато потребителят не изпълни своето насрещно изискуемо вземане по същото правно отношение.</p> <p>Във връзка с изложеното право за предприятията, както и с оглед факта,</p>		
--	---	--	--

		<p>че разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС изрично казва, че (а) срокът на договора и (б) условията и процедурите за прекратяване не следва да са пречка за пренасяне на номерата, считаме по аргумент на противното всички други законови условия, свързани с претендиране на изискуеми вземания и съответно правото на задържане могат да бъдат пречка за пренасяне на номерата.</p> <p>Това е и единственият възможен извод при прилагане на буквалното тълкуване на разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС.</p> <p>Не на последно място считаме за необходимо ясно да възразим срещу мотива на КРС относно прилагането на „еднакви методи и средства“ за събиране на вземания от неизправни длъжници, които не са заявили преносимост на номерата и такива, които са заявили пренасяне.</p> <p>Посочените два случая на прекратяване на ползването на услуги не са еднакви и в тази връзка не следва да се прилагат еднакви методи за събиране на вземанията. Налице са две отделни групи абонати от гледна точка на прекратяване на ползването на услуги, а именно:</p> <p>А) абонати, които след прекратяване на ползване на услуги не могат да продължат да ползват предоставения номер;</p> <p>Б) абонати, които след прекратяване на ползване на услуги могат да продължат да ползват предоставения номер;</p> <p>В единия случай предприятието има възможност да предостави номера на друг абонат, а във втория случай няма такава възможност, въпреки че продължава да заплаща на КРС такса за ползването му. Това предполага и необходимост от защита на интересите на предприятията в случаите, в които последните продължават да заплащат на КРС такса за ползване на номера, които не могат да предоставят на крайни потребители. Това налага различни способи за събиране на дължими вземания, което следва да се гарантира именно от КРС, с оглед необходимостта от заплащане на посочената такса за ползване на номера, след пренасянето на последните.</p>		
44	БТК	<p><u>По отношение на § 8, т. 1 от проекта (отмяна на т. 6 от чл. 30, ал. 1 на ФС):</u> Посоченото изискване е свързано именно с факта, че при нито едно предприятие не е налице предоставяне на услуги за срок по-малък от 3 месеца. За привличане на нови клиенти предприятията ползват различни конкурентно позволени средства – промоции, подаръци или предоставяне за ползване на различни крайни устройства. От друга страна, първата сметка по сключен договор се заплаща средно до 15 дни след изтичането на месеца, през който е реализирана сметката. Ето защо отпадането на това условие би довело до „обикаляне“ през мрежите на всички около двадесет предприятия за по месец и половина, като не се заплащат услугите при нито едно от тях. На практика това са повече от</p>	Не се приема	КРС е на мнение, че споровете между доставчика и абоната/потребителя, касаещи определени договорни задължения, следва да се уреждат въз основа на сключения между тях договор и приложимото гражданско право. Подобни отношения са облигационни по своята същност и не следва да се регламентират чрез административноправни методи и средства. В допълнение, следва да се посочи, че сумите по чл. 30, ал. 1, т. 4 и 5 от ФС, респективно по чл. 26 от ФС представляват облигационни

		<p>две години, в които недобросъвестните крайни потребители могат да ползват един и същ номер за предоставяне на услуга. Считаме, че КРС следва да защити интересите на предприятията, като постави такова ограничение за пренасяне на номерата, с оглед факта, че в конкретния пример за ползване на номера при различни доставчици, първият даряващ доставчик ще дължи таксата за ползване на номера към Регулатора.</p> <p>Във връзка с всичко изложено, считаме за необходимо посочените основания за отказ за преносимост да се запазят. Последните гарантират поток от добросъвестни клиенти между отделните предприятия, подстрекават добросъвестността у крайния потребител като цяло и същевременно защитават интересите на предприятията, а именно вложените от тях средства за добросъвестно изпълнение на договорите.</p>		<p>вземания, произтичащи от сключения между предприятието и абоната договор. В тази връзка, българското право (ЗЗД, ГПК, ТЗ и др.), а и самият договор, гарантират в достатъчна степен възможността на предприятието да събере съответните суми (в случай, че същите са дължими), поради което наличието на допълнителни гаранции за това във ФС е неоправдано и е в несъответствие с целите на ФС. По-конкретно, предприятията, могат да използват процедурите за събиране на безспорни вземания, уредена в глава 37 от ГПК. На следващо място, предприятията могат да предвидят в договорите си определени обезпечения срещу недобросъвестните абонати. Не на последно място, КРС счита, че, и без упражнено право на преносимост, недобросъвестният абонат/потребител може да увреди имуществената сфера на доставчика в същата степен, в каквато тя би била увредена, ако този абонат (недобросъвестен) стартира процедура по пренасяне, без да е заплатил задълженията си към даряващия доставчик. Това е така, защото от значение е не правопораждащия юридически факт (преносимост или разваляне на договора поради неизпълнение), а правните последици от него, които и в двата случая са едни и същи – възникване на право на вземане от съответното предприятие към неизправния абонат/потребител. В този смисъл, аргументите за запазване на чл. 26 и чл. 27 от ФС с оглед гарантиране имуществените интереси на доставчика са неоснователни.</p> <p>КРС счита, че срочността на договорите няма отношение към предложената от КРС промяна. Право на клиентите е да се възползват от преносимост на номерата си, когато преценят, без това да е обвързано с минимален срок за ползване на конкретна услуга, ако те са избрали оферта с безсрочен договор или пък желаят да</p>
--	--	---	--	---

				заплатят неустойки по предсрочното прекратяване на срочен договор. Пример за такава практика е Великобритания и Франция, където няма такава причина за отказ.
45	КБМ	<p><i>По отношение на § 8, т. 3 от проекта (изменение на т. 7 от чл. 30, ал. 1 на ФС):</i></p> <p>Непълни и/или неточни данни за клиента като основание за отказ.</p> <p>В проектите се стеснява хипотезата на основанието за отказ от преносимост, свързано с наличието на непълни и/или неточни данни за клиента, искащ пренасяне. Следва да се отбележи, че подобно на премахването на неустойките като основание за отказ и тази промяна всъщност ще повлече повече негативи за потребителите, отколкото би имала полезно действие.</p> <p>На първо място в Проектите за изменение на Функционалните спецификации е посочено (и то резонно), че заявлението за пренасяне задължително съдържа „подпис, дата и час на подаване”. Тази разпоредба обаче на практика се оказва „куха” и лишена от смисъл, доколкото в предвиденото съответното основание за отказ тези реквизити не са включени. Следователно в изменените подзаконовни нормативни актове ще съществуват „празни” нормативни разпоредби, а именно такива, които имат хипотеза и диспозиция, но не са скрепени със санкция, т.е. същите са пожелателни.</p> <p>Доколкото липсата на подпис няма да е сред изчерпателно изброените реквизити, даващи основание на Даряващия доставчик да откаже преносимостта, то дори неподписано заявление следва да бъде одобрено и съответният номер да бъде пренесен. И всичко това при на практика (и на теория) нищожно волеизявление както за пренасяне, така и за прекратяване на действащия договор с Даряващия доставчик.</p> <p>Що се отнася до хипотезата на физически лица – еднолични търговци, в Проектите е записано, че те следва да посочат съответен идентификационен код, но в основанието за отказ от преносимост като необходими данни е посочено само ЕГН, доколкото не е предвидена отделна хипотеза за ЕТ, а те не са юридически лица. В този смисъл, ако не е посочен ЕИК следва ли преносимостта да бъде спряна или не? Не е ясна и ситуацията, ако е посочено ЕГН на едноличен търговец, но не е посочен ЕИК.</p>	Приема се частично	<p>КРС счита, че данните за абоната, съдържащи се в заявлението за пренасяне трябва да са в такъв обем, че даряващият доставчик да може да индивидуализира заявителя като свой абонат. Това, от своя страна, е от съществено значение с оглед възможността на даряващият доставчик да извърши проверка за наличие на недостатъци по чл. 30, ал. 1 от ФС, респективно да изпълни задължението си за уведомяване на приемащия доставчик в определените за това срокове. Даряващият доставчик няма право да обследва обстоятелството дали заявлението е подадено и подписано от законния представител или негов пълномощник (аргумент от чл. 30, ал. 1 от сега действащите ФС). Поради това, липсата на информация относно законния представител на абоната не може да бъде пречка за установяване на основанията за отказ по чл. 30, ал. 1 от ФС, което е и целта на чл. 28 от ФС.</p> <p>Във ФС е предвидена възможност за изискване на документи с оглед установяване на определени обстоятелства, посочени във ФС, вкл. и необходимата представителна власт. Това е определено в чл. 30, ал. 2, т. 4, във връзка с т. 1, 2 и 3 от същата алинея на ФС. Възможността, съгласно цитираната разпоредба, се отнася до приемащия доставчик, а не до даряващия. Приемащият доставчик носи отговорност за това дали заявлението съдържа всички изискуеми реквизити по заявлението.</p> <p>Извън горното, КРС приема бележката на КБМ относно необходимостта в чл. 30, ал. 1, т. 7, б. „б” да се предвиди и идентификационен код. Предвид това, както и във връзка с предходни бележки на предприятията, текстът на чл. 30, ал.</p>

				<p>1, т. 7 следва да бъде променен, така че да бъдат отстранени несъответствията с чл. 28, ал. 2, както следва:</p> <p>„7. изпратеното от приемащия доставчик заявление съдържа непълни и/или неточни данни на абоната/потребителя:</p> <p>а) за физически лица – трите имена и единен граждански номер;</p> <p>б) за юридически лица и физически лица – еднолични търговци – наименование и съответен идентификационен код;</p> <p>в) за чуждестранни лица – имена, личен номер или номер на документ за самоличност;</p> <p>г) за организации, които нямат статут на юридически лица – съответен идентификационен код и трите имена на представляващия”</p>
46	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 8, т. 3 от проекта (изменение на т. 7 от чл. 30, ал. 1 на ФС):</u></p> <p>По § 8, т. 3 от проекта, намираме за необосновано ограничаването на понятието „непълни и неточни данни“ в новата редакция на чл. 30, ал. 1, т. 7 от Функционалните спецификации.</p> <p>Мотиви: Предложението на КРС не отчита, че непълни и неточни данни може да се отнасят до заявления за пренасяне номер/а. Например, дадено лице ползва три номера, по отделни договори с даряващия доставчик. В заявлението за преносимост обаче е посочен номер, които поради техническа грешка не кореспондира с никой от номерата, ползвани от лицето. В този случай, поради липсата на възможност за отстраняване на грешка в заявлението, преносимостта ще бъде отказана на основание чл. 30, ал. 1, т. 1 от Функционалните спецификации. С оглед изложеното, предложеното от КРС изменение не защитава интересите на крайните потребители и може да доведе до проблеми при обработването на заявленията за преносимост.</p> <p>На следващо място разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 7 от Функционалните спецификации си противоречи с предложената нова разпоредба на чл. 28, ал. 2, в която са изброени подробно задължителните реквизити, които следва да се съдържат в заявлението. Следователно в чл. 28, ал. 2 подробно се посочва кои данни следва да се съдържат в заявлението, а същевременно в чл. 30, ал. 1, т. 7 е посочено, че непълни или неточни данни са само част от тези по чл.28, ал. 2 от Функционалните спецификации.</p>	Не се приема	<p>По мотивите, изложени по отношение на предходната аналогична бележка на КБМ. Освен това, КРС счита, че ако номерът, посочен в заявлението, не е предоставен на заявителя, то даряващият доставчик следва да откаже преносимост на този номер на основание чл. 30, ал. 1, т. 1 от ФС.</p>

		<p>Считаме, че посоченото значително стесняване на обхвата на чл. 30, ал. 1, т. 7 от Функционалните спецификации е неправилно и ще доведе до значителни затруднения при осъществяването на преносимостта на номера. В този смисъл, данните по чл. 30, ал. 1, т. 7 от Функционалните спецификации, по които може да се откаже преносимост, следва да са същите като задължителните реквизити по заявлението съгласно чл. 28, ал. 2 от Функционалните спецификации, отчитайки предложението ни за разширяване обхвата на задължителните реквизити. Аргументите ни за посоченото са следните:</p> <p>В случай че в дадено заявление липсва някой от задължителните реквизити, то това ще доведе до невъзможност за осъществяване на преноса, но пък от друга страна това няма да е основание за спиране на процедурата по чл. 30, ал. 1, т. 7 от Функционалните спецификации. Например, ако липсва дата на заявлението не би могло да се установи кога е подадено същото при приемащия доставчик, дали приемащият доставчик го е изпратил в установения срок към даряващия и това е обосновано основание за спиране на процедурата по преносимост и уточняване и вписване на дата в заявлението. Също така, ако липсва подпис в заявлението, то това би означавало, че липсва воля на крайния потребител да пренесе номерата си, и процедурата следва да бъде прекратена. В допълнение липсата на час на подаване на заявлението също ще доведе до невъзможност да се преценят от кой момент започват да текат сроковете по Функционалните спецификации и дали съответно са спазени.</p> <p>Предвид изложеното считаме, че обхвата на чл. 30, ал. 1, т. 7 от Функционалните спецификации следва да бъде разширен съобразно цялостното съдържание на заявлението за преносимост.</p>		
47	БТК	<p><u>По отношение на § 8, т. 3 от проекта (изменение на т. 7 от чл. 30, ал. 1 на ФС):</u></p> <p>В разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от Проекта изчерпателно са изброени задължителните реквизити на заявлението за преносимост. В чл. 30 от Проекта, като възможност за отказ по искане за преносимост е посочено, че изпратеното от приемащия доставчик заявление съдържа непълни и/или неточни данни на абоната и потребителя, като са изброени за отделните видове потребители. Явното противоречие в двете разпоредби се състои в това, че създава предпоставки за разнопосочно тълкуване - липсата на задължителни реквизити основание ли е за отказ по искането или само липсата на някои от тях е подобно основание. След като са изчерпателно изброени и изрично посочени като задължителни, реквизитите от чл. 28, ал. 2 от Проекта следва да са неизменна част от съдържанието на всяко заявление. Логично, липсата им води до</p>	Не се приема	По мотивите, изложени във връзка с предходната аналогична бележка на КБМ.

		порочност на самото заявление и до обоснован отказ по пренасянето на номерата в него. Едно такова несъответствие води до възможност за противоречиво тълкуване и заблуда относно задължителните реквизити в едно заявление. На мнение сме, че изчерпателно изброените компоненти, съдържащи се в чл. 28, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и 4 следва да намерят своето идентично отражение в разпоредбите на чл. 30, ал. 1, т. 7 от Проекта. Това налага промяна в описания член.		
48	КБМ	<p><u>По отношение на § 8, т. 1 до т. 3 от проекта:</u> Множество други основания за отказ са изключени: С оглед изключването на множество основания за отказ, на които може да се позове Даряващият доставчик в процеса на преносимост, възниква и друг много важен проблем. Според Проектите за изменения във Функционалните спецификации Приеманият доставчик следва да откаже преносимостта, ако потребителят не е дееспособен, не е надлежно представляван, заявлението е подадено от лице без представителна власт и т.н. В случай, че Приеманият доставчик не изпълни задължението си (на практика особено често срещано особено относно хипотезата свързана със стартиране на преносимостта от лице без представителна власт) Даряващият доставчик въпреки тези абсолютни основания за отказ следва да одобри искането и да пренесе номера. Това очевидно е правен абсурд – доколкото няма основания за отказ ще бъде пренесен недееспособен потребител, подал лично заявлението си. Същото е положението, при което лице, което не е упълномощено от титулярния ползвател на номера е подало заявление за пренасяне. Не по-малко важни са и случаите на незаплатена такса за преносимост или непредоставяне на необходимите документи. При всички тези хипотези правната логика подсказва, че Даряващия доставчик следва да има някаква законосъобразна възможност за действие, с което да гарантира спазването на правилата на Функционалните спецификации (от Приемания доставчик). Такава възможност обаче не е предвидена. Нещо повече, ако Даряващият доставчик не пренесе номера на недееспособното лице (или при всяка една от другите хипотези) то същият ще бъде наказан с огромна имуществена санкция. Във връзка с горното, моля КРС преди да приеме окончателния вариант на изменените ФС да изследва всяка една от хипотезата на липсващи реквизити като отпаднали основание за отказ и да прецени същите поотделно с оглед избягване на бъдещи значителни затруднения на практика в процеса по обезпечаване на преносимостта.</p>	Не се приема	По мотивите, изложени по отношение на предходните аналогични бележки на предприятията. КРС отново отбелязва, че във ФС е предвидена възможност за изискване на документи с оглед установяване на определени обстоятелства, посочени във ФС, вкл. и необходимата представителна власт. Това е определено в чл. 30, ал. 2, т. 4 във връзка с т. 1, 2 и 3 от същата алинея на ФС. Възможността, съгласно цитираната разпоредба, се отнася до приемащия доставчик, а не до даряващия. Приеманият доставчик носи отговорност за това дали заявлението съдържа всички изискуеми реквизити по заявлението.
49	Мобилтел	<u>По отношение на § 8, т. 4 от проекта (изменение на чл. 30, ал. 3 от ФС):</u>	Приема се частично	С оглед внасяне на яснота, текстът на ал. 3 придобива следната редакция:

		<p>По § 8, т. 4 от проекта, предвид бележките ни, посочени в горните точки, предлагаме отпадане на измененията в ал. 3 на чл. 30 от Функционалните спецификации.</p> <p>На следващо място, предлагаме в действащия текст на чл. 30, ал. 3 от Функционалните спецификации да бъде изрично посочено, че при хипотезите на прекратяване на процедурата за преносимост, същата се прекратява чрез изричен писмен отказ на приемащия доставчик и чрез изпращането на съобщение до даряващия доставчик в електронно-техническата система за обмяна на съобщения между доставчиците.</p> <p>Мотиви: Предложението ни цели да бъдат създадени изрични правила, които да гарантират, че процедурата по преносимост се прекратява по надлежния ред и в определените затова срокове. Към момента са налице случаи, при които процедурата по преносимост по дадени заявления да не се прекратява от приемащите доставчици след изтичане на 30-дневния срок, като съответните заявления остават активни в системата за обмен на данни между доставчиците. С направеното предложение ще се гарантира, че след изтичане на 30-дневния срок по спиране на процедурата по преносимост по дадено заявление, процедурата ще бъде прекратена и няма да бъде налице неяснота в обмена на данни между предприятията.</p> <p>В техническото приложение към процедурата за преносимост, подписана между предприятията, е залегнало правило при изтекъл 30-дневен срок и непрекратена от приемащия доставчик процедура да се връща от даряващия доставчик код – „0009“ – изтекло заявление/заявка.</p> <p>В този смисъл, считаме, че промяна на нормативния акт в предложението е изцяло в защита на интересите на крайните потребители.</p>		<p>„(3) В случаите по ал. 1, т. 7 и по ал. 2, т. 1, 2, 3, 4 и 5 заявлението не се разглежда от приемащия доставчик до отстраняване на недостатъците, като спирането на процедурата е за не повече от 30 дни от подаване на заявлението. В случай че в посоченият срок недостатъците не бъдат отстранени, процедурата се прекратява с изричен писмен отказ на приемащия доставчик. В останалите случаи по ал. 1 и ал. 2 процедурата се прекратява чрез изричен писмен отказ на приемащия доставчик. Приемащият доставчик изпраща и съобщение до даряващия доставчик чрез електронно-техническата система за обмяна на съобщения между доставчиците, с което го информира, че процедурата е прекратена.“.</p>
50	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 9 от проекта:</u></p> <p>По отношение на § 9 от проекта на КРС – изменение и допълнение на разпоредбата на чл. 31 от Функционалните спецификации, изразяваме становище, както следва:</p> <p>От гледна точка на коректна правна техника и предвид множеството изменения и допълнения в разпоредбата, предлагаме § 9 да предвижда цялостно изменение на нормата, а не изменение и допълнение на отделните алинеи, респективно създаване на нови алинеи. Обръщаме внимание, че е налице и грешка в т. 2 във връзка с т. 3 на § 9 от проекта, като в т. 2 би следвало КРС да е имала предвид създаване на нова ал. 2, тъй като в долната точка е посочено, че ал. 2 става ал. 5, като съответно се изменя.</p> <p>Мотиви: Редакционна бележка.</p>	Не се приема	КРС счита, че няма обективен критерий, който да бъде приложен в зависимост от количеството изменения на съответната разпоредба, като в резултат на прилагането му да бъде избрана една или друга правна техника.
51	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 9, т. 2 от проекта (нова ал. 2 в чл. 31 от ФС):</u></p>	Не се приема	По мотивите изложени във връзка с аналогична

		По § 9, т. 2 предлагаме отпадане на изменението. Мотиви: С оглед аргументите, изложени в т. 2 от мотивите към т. 7.3. от становището на Мобилтел.		бележка на Мобилтел по отношение на чл. 28, ал. 2, т. 5 и т. 6 от проекта (№ 31 в настоящата таблица).
52	БТК	<u>По отношение на § 9, т. 2 и т. 4 от проекта (нови ал. 2 и ал. 3 в чл. 31 от ФС):</u> Не сме съгласни с предложеното от КРС изменение на разпоредбата на чл. 31 от ФС, чрез добавянето на три нови алинеи. Мотиви: Първите две предложения на КРС са пряко свързани с предложенията за задължителни реквизити в заявлението от разпоредбата на чл. 28, ал. 2, т. 5 и т. 6 от Проекта. Поради изложеното по-горе подробно становище относно факта, че преносимостта на практика представлява изменение на договора в страните, срока, цената, но не и в предмета на договора и ползваните номера, считаме, че предложенията на КРС за разписване на нови ал. 2 и ал. 3 към чл. 31 от ФС следва да отпаднат. Ето защо, както имахме възможност да уточним в настоящото становище по-горе, съгласието на абоната не следва да бъде разписано в заявлението, а по изключение, единствено в сключения договор.	Не се приема	По мотивите изложени във връзка с аналогична бележка на Мобилтел по отношение на чл. 28, ал. 2, т. 5 и т. 6 от проекта (№ 31 в настоящата таблица).
53	Мобилтел	<u>По отношение на § 9, т. 4 от проекта (нова ал. 3 в чл. 31 от ФС):</u> По § 9, т. 4, предлагаме отпадане на новата ал. 3. Мотиви: С оглед аргументите, изложени в т. 2 от мотивите към т. 7.3. от настоящото становище.	Не се приема	По мотивите изложени във връзка с аналогична бележка на Мобилтел по отношение на чл. 28 ал. 2, т. 5 и т. 6 от проекта (№ 31 в настоящата таблица). Извън горното, КРС счита, че следва да прецизира текста на новата ал. 3, която да придобие следната редакция: „(3) В случай че абонатът/потребителят е избрал възможността по чл. 28, ал. 2, т. 6, процедурата по пренасяне на номерата се стартира в първия ден след изтичане на 7-дневния срок.” По този начин се регламентира по-точно денят, от който се стартира процедурата по пренасяне на номерата, а именно – първият ден след изтичане на 7-дневния срок по чл. 28, ал. 2, т. 6 от проекта.
54	Мобилтел	<u>По отношение на § 9, т. 5 от проекта (нова ал. 4 в чл. 31 от ФС):</u> По § 9, т. 5, предлагаме отпадане на новата ал. 4. В случай че КРС не приема предложението за отпадане на алинеята, предлагаме текстът на същата (систематичното ѝ място и номерация са в зависимост от окончателната редакция на цялата норма) да бъде, както следва: „Приеманият доставчик изпраща до даряващия доставчик подаденото	Не се приема	КРС не може да се съгласи, че обмяната на съобщения между предприятията следва да бъде извършвана само в рамките на работен ден, при това с определени различни граници от отделните предприятия. Комисията счита, че такава разпоредба би била ограничаваща по

		<p>заявление (PDF файл) в срок до 2 (два) работни часа след началото на работния ден, следващ деня на подаването на заявлението от абоната/потребителя.“</p> <p>Мотиви: Съобразно относимите аргументи, изложени в т. 9.3., като уточнението „след“ не поставя изискване за приемащия доставчик задължително да изчака началото на следващия работен ден и да изпраща всички заявления в първите два часа на следващия работен ден, което е буквалното тълкуване на предложената от КРС редакция.</p>		<p>отношение на правото на потребителите по чл. 134 от ЗЕС.</p> <p>Предвид, обаче, разпоредбите на чл. 28, ал. 2, т. 5 и т. 6, комисията счита, че чл. 31, ал. 4 следва да бъде изменен така:</p> <p><i>(4) Приемащият доставчик изпраща до даряващия доставчик подаденото заявление (PDF файл) в срок до 2 (два) часа от часа на подаването му по ал. 2 или от същия час, но в първия ден по ал. 3.”</i></p> <p>КРС счита, че по този начин ще бъдат уредени ясно времевите граници за обмен на съобщенията между предприятията, като бъде регламентиран момента, от който започва да тече срокът от 2 часа и при хипотезата на чл. 28, ал. 2, т. 6 от проекта.</p>
55	БТК	<p><u>По отношение на § 9, т. 5 от проекта (нова ал. 4 в чл. 31 от ФС):</u></p> <p>Предложеният от КРС срок от 2 часа за изпращане на заявлението за преносимост, подадено от клиента до даряващия доставчик, е нереалистичен. При определяне на последния КРС не е извършила анализ на обективните технически възможности на системите на предприятията, както и системите на търговските представители и дистрибутори. Поради липсата на такъв извършен анализ считаме за необосновано въвеждането на такъв срок.</p> <p>По-конкретно, бихме желали да посочим следния пример, от който нагледно може да се илюстрира горепосоченото твърдение – в случай, че даден корпоративен клиент попълва заявление за преносимост на ползваните от него номер/а на място в офиса си (този на самия клиент) и съответното заявление се приема от търговски представител на БТК, то явна е необходимостта така попълненото от клиента заявление да бъде входирано, а с това и изпратено на даряващия оператор посредством централизираната система на предприятието, в офис на съответния доставчик. Предвид това, следва да се отбележи, че за клиенти с отдалечени седалища е невъзможно подаването на заявления в такъв кратък срок. Следва да се има предвид че самата процедура предвижда, както изпращане на PDF файл на заявлението, така и на въвеждане на всички данни от заявлението в системите – към даряващия оператор се изпращат данни за заявлението системно и електронно копие на подаденото заявление. В много от заявленията на големи корпоративни клиенти са включени над 1 000 номера и пресирането на служителите да въвеждат и да изпращат информацията към даряващия доставчик в</p>	Не се приема	<p>КРС счита, че определените срокове са достатъчни с оглед натрупания от доставчиците опит в процеса по пренасяне на номера и възможността им да съобразят системите с новите изисквания. В допълнение, тези срокове са съобразени и с общия срок за преносимост по чл. 32 от проекта.</p> <p>Комисията счита, че евентуални проблеми от организационен характер (липса на достатъчно служители, недостатъчна подготовка и компетентност на персонала на доставчика, въвеждане на допълнителни идентификатори и др.) не могат да бъдат мотив (още повече юридически), който да доведе до увеличаване на срока за отговор на даряващия доставчик. Нещо повече, доставчиците следва да създадат такава вътрешна организация, която да обезпечи, законосъобразното изпълнение на задълженията им съобразно ФС.</p> <p>КРС счита, че предложената промяна е съобразена с действащата в момента практика, като отчита създадената функционалност в действащите системи за преносимост на повечето предприятия – проверките по заявленията за пренасяне номера се извършват</p>

		<p>неимоверно кратки срокове (каквото е предложението срок от 2 часа) винаги би било предпоставка за извършване на грешки. В този случай при корпоративни клиенти дори и при максимални усилия за своевременно подаване на заявлението към даряващия доставчик, възможността това да отнеме повече от 2 часа е повече от реална, поради гореизложените причини. В тази връзка считаме, че действителният към настоящия момент срок от 24 часа е разумен срок за въвеждането на заявлението в системите и изпращане на последното към даряващото предприятие. Не са налице предпоставки за изменение на посочения срок, като в тази връзка КРС следва да има предвид, че в началото на въвеждане на преносимостта дори и този срок беше трудно да бъде изпълняван от отделни предприятия.</p> <p>Съгласно общите условия на БТК, абонат може да подава заявление за преносимост всеки работен ден в работното време на търговските обекти на предприятието, съответно неговите изрично оправомощени дистрибутори или търговски партньори. Следва да се подчертае, че голяма част от потребителите избират именно оправомощените дистрибутори и търговски партньори за съдействие при подаване на заявленията. Използваните от БТК системи са взаимосвързани. Това означава, че подаването на едно заявление следва да намери отражение във всички замесени звена. Този процес е вътрешно регламентиран и е обвързан с конкретни действия, които не е възможно да бъдат предприети в рамките на 2 часа. Не на последно място следва да се отбележи и влиянието на човешкия фактор в този процес. Реалното трансформиране на подаденото на хартия заявление в PDF файл се осъществява от приелия заявлението. Както вече описахме по-горе, в случаите на мобилни консултанти и дистрибутори срокът от 2 часа е нереален.</p> <p>В този смисъл срокът от 2 часа на практика е неприложим. На мнение сме, че същият следва да отпадне или да се определи резонен срок, в рамките на които да е възможно изпълнението на съответните действия.</p>		<p>автоматично от системите за преносимост, чрез зададени програмни скриптове за всеки възможен случай. Автоматичните проверки се извършват на база посочените данни в подадените заявления, изпращани от приемащия до даряващия доставчик, чрез заявка в електронен вид, към която се прикача и сканираното заявление в PDF формат.</p> <p>Предвид изложените мотиви, КРС отбелязва, че времевите граници са уредени с промените в текстовете на чл. 31, ал. 3 и ал. 4 от проекта, както е посочено по-горе във връзка с други аналогични бележки на предприятията.</p>
56	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 9, т. 3 от проекта (изменение на ал. 2 – преномерирана на ал. 5, в чл. 31 от ФС):</u></p> <p>По § 9, т. 3 предлагаме отпадане на изменението в ал. 2 на чл. 31 (нова ал. 5). В случай, че КРС не приема предложението за отпадане на изменението, предлагаме текстът на алинеята (систематичното ѝ място и номерация са в зависимост от окончателната редакция на цялата норма) да бъде, както следва:</p> <p><i>„Даряващият доставчик уведомява приемащия доставчик за обстоятелствата по чл. 30, ал. 1 в срок до 6 работни часа след началото на първия работен ден, следващ деня на получаване на</i></p>	Приема се частично	<p>КРС счита, че определените срокове са достатъчни с оглед натрупания от доставчиците опит в процеса по пренасяне на номера и възможността им да съобразят системите с новите изисквания. В допълнение, тези срокове са съобразени и с общия срок за преносимост по чл. 32 от проекта.</p> <p>Комисията счита, че евентуални проблеми от организационен характер (липса на достатъчно служители, недостатъчна подготовка и</p>

	<p><i>заявлението от приемащия доставчик.“</i></p> <p>Мотиви: На първо място, изразяваме несъгласие с драстичното намаление на срока за отговор на даряващия по дадено заявление. Считаме, че не са налице основания срокът за отговор на даряващия доставчик да бъде съкратен до часове, дори и при намаляване на цялостния срок за преносимост.</p> <p>Също така, следва да се отчита, че в дадени търговски обекти заявления за преносимост се приемат и след края на стандартния работен ден и в тази връзка даряващия доставчик ще следва да осигури персонал и ресурси за обслужване на заявления и нощем. Същото се отнася и за приемащия доставчик, предвид неговото задължение (съобразно новата ал. 4 на чл. 31), да изпраща заявлението в срок до два часа от неговото получаване. Посоченото, от една страна ще изисква значително време за имплементиране, а от друга ще повиши и разходите на доставчиците за администриране на процеса, което рефлектира в повишаване на еднократната административната такса между предприятията, както и е от естество да доведе до въвеждане на потребителски такси от приемащите доставчици.</p> <p>С оглед избягване на посочените негативни последици, в случай че КРС не приеме аргументите ни за отпадане на изменението, предлагаме изменението на разпоредбата да бъде съобразно посоченото по-горе.</p> <p>В допълнение, ако КРС прецени сроковете да са в часове, то предлагаме те се изчисляват в работни часове т.е ако срокът е 6 часа за отговор и ако заявлението е подадено в 16.00 ч. на единия ден, то срокът от 6 работни часа ще изтича на другия ден в 14.00 ч. Това би съответствало в по-голяма степен на разпоредбите на Кодекса на труда за продължителност на работния ден и почивката.</p> <p>Не на последно място, препратката към новата ал. 2 на чл. 31 е некоректна, доколкото сроковете за обмяна на данни между доставчиците би следвало да важат при препращане на всяко заявление за преносимост, независимо дали е била налице хипотезата на новата т. 6, от ал. 2 на чл. 28. Предложението на КРС води до извода, че след като изтече 7- дневния срок и стартира процеса на преносимост, предприятията няма да имат задължителни времеви граници, в които да осъществяват комуникацията по между си.</p>	<p>компетентност на персонала на доставчика, въвеждане на допълнителни идентификатори и др.) не могат да бъдат мотив (още повече юридически), който да доведе до увеличаване на срока за отговор на даряващия доставчик. Нещо повече, доставчиците следва да създадат такава вътрешна организация, която да обезпечи, законосъобразното изпълнение на задълженията им съобразно ФС.</p> <p>КРС счита, че предложената промяна е съобразена с действащата в момента практика, като отчита създадената функционалност в действащите системи за преносимост на повечето предприятия – проверките по заявления за пренасяне номера се извършват автоматично от системите за преносимост, чрез зададени програмни скриптове за всеки възможен случай. Автоматичните проверки се извършват на база посочените данни в подадените заявления, изпращани от приемащия до даряващия доставчик, чрез заявка в електронен вид, към която се прикача и сканираното заявление в PDF формат.</p> <p>Предвид изложените мотиви и бележката на Мобилтел, КРС отбелязва, че времевите граници са уредени с промените в ал. 3 и ал. 4 на чл. 31 от проекта, въведени по-горе във връзка със съответни бележки на Мобилтел.</p> <p>Предвид тези промени и добавянето на второ изречение във връзка с отпадането на чл. 22а от проекта (по мотивите към бележка № 7 от настоящата таблица), КРС счита, че ал. 5 на чл. 31 следва да бъде изменена така:</p> <p><i>„(5) Даряващият доставчик уведомява приемащия доставчик за обстоятелствата по чл. 30, ал. 1 в срок до 6 часа считано от получаване на заявлението. В срока по предходното изречение даряващият доставчик е длъжен при отказ по чл. 30, ал. 1, т. 7 да предостави на приемащия доставчик и пълна информация коя от хипотезите на непълни</i></p>
--	--	--

57	БТК	<p><u>По отношение на § 9, т. 3 от проекта (изменение на ал. 2 – преномерирана на ал. 5, в чл. 31 от ФС):</u></p> <p>Съгласно разпоредбата на чл. 31, т. 5 от Проекта даряващият доставчик уведомява приемащия доставчик за наличие на основания за отказ на искането за преносимост в срок до 6 часа, считано от получаване на заявлението. На мнение сме, че така посоченият срок е изключително кратък и не дава възможност за реална проверка на заявлението. Посоченият срок от 6 часа за отговор на изпратено запитване за пренос на номера също не е съобразено с обективните реалности и технологични възможности за извършване на проверка за наличие на пречки по преносимостта на номерата в системите на даряващия оператор. Нещо повече, предложените 6 часа са календарни (не работни) часове, като КРС не е отчела възможността чисто хипотетично запитване за пренос да бъде отправено до даряващия оператор в последния работен ден в последния работен час на оператора. Подобен срок предполага връщане на отговор по преносимостта в неработно време и извършване на проверка от различните екипи на даряващия оператор отново в неработно време, което винаги изисква допълнителен наличен ресурс при всяко предприятие от домейна на преносимост и в тази връзка не е оправдано.</p> <p>След получаване на едно заявление при даряващия доставчик с искане за преносимост, следва да се проверят задължителните изисквания относно самото заявление, както наличие на основание за отказ. Въпреки че е автоматизиран, този процес отнема технологично време за проверка на всички компоненти. Предложеният срок от 6 часа по никакъв начин не е достатъчен и не кореспондира с технологично необходимото време за извършване на проверки. И тук следва да се отбележи влиянието на човешкия фактор. Срок от 6 часа – при това астрономически, календарни, а не работни – не е съобразен със човешкия ресурс на операторите. Един така заложен срок би наложил извършване на проверка и връщане на отговор от различните екипи на даряващия оператор по всяко време на денонощието, неотчитайки спецификите, както на системите на предприятията, така и на отговарящите за процеса по преносимост служители.</p>	Не се приема	<p><i>или неточни данни е налице.”</i></p> <p>По мотивите, изложени във връзка с предходната бележка на Мобилтел.</p>
58	КБМ	<p><u>По отношение на § 9 във връзка с § 7 от проекта:</u></p> <p><u>Влизане в сила на договорите и стартиране на процедурата по преносимост:</u></p> <p>В Проектите за изменение на Функционалните спецификации са предвидени алтернативно две възможности за абонатите, в съответствие с предвиденото в чл. 228, ал. 3 от ЗЕС. Всеки клиент може да избира</p>	Приема се по принцип	По мотивите, изложени във връзка с предходни бележки на предприятията, в чл. 28 от проекта за изменение на ФС са добавени нови алинеи 3, 4 и 5, а в чл. 31 от проекта са направени съответни промени, така че да се внесе яснота по отношение на влизането в сила на

		<p>дали договорът му с Приемачия доставчик да влиза в сила веднага след пренасянето на номера/та му или да се възползва от 7-дневен период „за размисъл“.</p> <p>Веднага проличава обаче голямото несъответствие в опита да се въведат тези две опции. При първата от тях договорът с Приемачия доставчик влиза в сила от датата на пренасяне на номерата. Това е резонно решение с оглед времето, за което следва да бъде извършена процедурата за преносимост, а и възможността същата да бъде спряна за известен период от време при наличие основания за отказ от преносимост. При втората опция обаче договорът влиза в сила в сила в 7-дневен срок от сключването му. В същото време обаче процедурата по пренасяне започва след изтичане на този срок. Тук разрешението на Комисията не е логично. На практика още към момента на започване на процедурата договора на потребителя с Приемачия доставчик влиза в сила и същия следва да започне да изпълнява задълженията си по ЗЕС и по собствените си Общи условия, а именно да предоставя съответните услуги. Това обаче е невъзможно, доколкото номерът все още не е пренесен. При наличие на основания за отказ преносимостта може да се спре за период от цели 30 дни, в които потребителят ще има договори с Приемачия и Даряващия доставчик едновременно за един и същ номер. Още по-интересно е положението, в което преносимостта не просто е спряна, а е прекратена. В този случай няма никаква разпоредба нито в ЗЕС, нито в друг нормативен акт, която да указва, че договора между потребителя и Приемачия доставчик се прекратява – напротив този Доставчик ще продължи да е в неизпълнение.</p> <p>Очевидно е, че няма как предвидената разпоредба да се приложи на практика и нейното съдържание следва драстично да бъде изменено за да е в крак както с правната теория, така и с реалните проблеми, които могат да възникнат в отношенията между доставчиците и потребителите.</p> <p>От друга страна и двете възможности потребителят следва да избере с изрично писмено изявление. Не е ясно обаче какво се случва, ако потребителят не е заявил изрично нито една от двете опции. Според предложените изменения на практика договорът няма въобще да влезе в сила, но пък липсата на тези реквизити не е сред основанията за отказ.</p>		<p>договорните отношения и стартирането на процедурата по преносимост, като същевременно разпоредбите са съобразени и с изискванията на чл. 228, ал. 5 във връзка с чл. 228, ал. 3 от ЗЕС .</p> <p>.</p>
59	КБМ	<p><u>По отношение на § 9 от проекта:</u> Необходимост от уведомяване на Даряващия доставчик при сключване на договора с Приемачия доставчик: С оглед на посоченото като аргументи в предходната точка, при влизане в сила на договора след изтичане на срок от 7 (седем) дни, необходимо е самата процедура да започне към момента на подаване на заявлението от клиента към Приемачия доставчик, който да го препрати към</p>	Не се приема	<p>КРС вече е изложила мотиви по поставения въпрос на съответното място по-горе в таблицата. КРС счита, че договорът следва да влезе в сила от момента на реално пренасяне на номера в мрежата на приемащия доставчик.</p> <p>.</p>

		<p>Даряващия доставчик в рамките на един ден. Така ще бъдат предприети необходимите подготвителни действия, които да бъдат извършени преди изтичане на срока от 7 дни, а непосредствено след този срок да се пристъпи съответно и към пренасяне на номера/номерата. Така ще се скъси срока на пренасяне, каквато е и целта на измененията. Отново обаче датата на влизане в сила следва да бъде съобразена и с конкретния прозорец на преносимост, наличието на основания за спиране на процедурата и извършването на реално пренасяне (активиране на номерата в новата и деактивиране в старата мрежа) след отстраняване на основанията за спиране в случай че такива са налице.</p>		
60	КБМ	<p><u>По отношение на § 9, т. 5 от проекта (нова ал. 4 в чл. 31 от ФС):</u> Срок за изпращане на подадено заявление от Приемачия до Даряващия доставчик: С измененията на Функционалните спецификации се предвижда изключително кратък срок от 2 (два) часа, в рамките на които Приемачият доставчик изпраща до даряващия доставчик подаденото заявление (PDF файл) за пренасяне на номерата от абоната/потребителя. Независимо от факта, че всеки един доставчик, в случаите когато е Приемач доставчик и реално номерата се пренасят в неговата мрежа има интерес от бързо протичане и успешно приключване на процеса по пренасяне, в някои случаи това не е възможно доколкото корпоративни клиенти биват обслужвани от търговци на доставчика, които най-малкото имат нужда да въведат заявките в системата след като се върнат от посещение при клиента. В този смисъл е препоръчително този срок да бъде удължен както и до сега, а именно в рамките на следващия работен ден.</p>	Не се приема	По мотивите, изложени във връзка с предходни бележки на предприятията.
61	КБМ	<p><u>По отношение на § 9, т. 3 от проекта (изменение на ал. 2 – преномерирана на ал. 5, в чл. 31 от ФС):</u> Срок за изпращане на отговор на заявлението за преносимост от даряващия доставчик: С измененията на Функционалните спецификации се предвижда изключително кратък срок от 6 (шест) часа, в рамките на които Даряващият доставчик уведомява Приемачия доставчик за наличие на основание за отказ. Считаме, че подобна промяна необосновано намалява този срок., който към момента е 2 (два) работни дни. В действителност настоящият срок се спазва, макар огромния брой на заявките (често в кратки периоди от време) понякога да затруднява изпълнението на това задължение от предприятията. В този смисъл, както може да се установи и от малкото наложен санкции, предприятията не нарушават умишлено това задължение и реагират максимално бързо с оглед на обективната им</p>	Не се приема	По мотивите, изложени във връзка с предходни бележки на предприятията.

		<p>възможност да обработят заявленията.</p> <p>Според нас при настоящата регламентация на срока за отговор от Даряващия доставчик относно основанията за отказ е намерен идеалният баланс между бързина в полза на потребителите и оперативна възможност на предприятията с оглед голямото количество заявки за преносимост.</p> <p>Драстична промяна и намаляване на срока само на 6 часа ще доведе до натрупване и объркване при обслужване на заявките. Нещо повече, при получаване на заявление след 12 часа на обяд, срокът от 6 часа ще изтича след края на работни ден или през нощта. Има и случаи, при които предвидените 6 часа ще текат изцяло извън работното време на служителите на Даряващия доставчик при подадено заявление в края на работния ден.</p> <p>Дори и срока да бъде 24 часа, при подаване на заявлението в края на работното време на практика предприятията ще могат ефективно да проверяват заявките само в рамките на следващия работен ден. Следва да се отбележи, че за разлика от предвиденото изрично в чл. 250г от ЗЕС, предприятията не са длъжни да поддържат денонощни отдели, които да извършват проверки на заявките за преносимост. Видно е, че подобна промяна не само няма да е в полза на потребителите, а напротив – при горепосочените случаи Даряващият доставчик ще е в обективна невъзможност да изпълни задължението си.</p> <p>Всъщност срок по-малък от досегашния би довел единствено до подобна ситуация, доколкото потребителите могат да подават заявления за преносимост на огромен брой номера наведнъж. Така за да се провери заявление, подадено за 300 номера например се изисква еднакво оперативно време, както за да бъдат проверени 300 заявления за 1 номер. В този смисъл напълно възможно е едновременно да дойдат например 10 (или повече) заявления за пренасяне на 300 номера всяко, което би направилно проверката на всички тези 3000 номера фактически неизпълнимо.</p> <p>Считаме, че срокът, който действа и към момента, а именно 2 работни дни е напълно обоснован и не следва да бъде променен, тъй като това не само би вменило непосилно задължение за предприятията, но и на практика не би довело до положителна промяна спрямо потребителите.</p>		
62	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 10, т. 1 от проекта (изменение на ал. 1 от чл. 32 на ФС):</u></p> <p>По отношение на § 10, т. 1 от проекта, предлагаме отпадане на измененията в разпоредбата на чл. 32, ал. 1 от Функционалните спецификации. В случай, че КРС не споделя предложението за отпадане на промените, предлагаме срокът за осъществяване на преносимост да</p>	Не се приема	По мотивите, изложени във връзка с други бележки на заинтересованите страни, свързани със сроковете за преносимост. В допълнение, КРС счита, че намаляването на общите срокове за пренасяне на номера, използвани за предоставяне на мобилна

	<p>бъде определен като 5 работни дни.</p> <p>Мотиви:</p> <p>1. По отношение на срока за осъществяване на процеса на преносимост. КРС предлага драстично намаление на срока за осъществяване на преносимост, като предложения срок не кореспондира както със законовите изисквания, така и с мотивите, посочени от самата Комисия в решението за откриване на обществено обсъждане.</p> <p>Съобразно разпоредбата на чл. 134, ал. 5 от ЗЕС, процедурата по пренасянето на номера се осъществява във възможно най-кратък срок, определен във функционалните спецификации. Видно от измененията в закона (в сила от 29.12.2011 г.), законодателят е предвидил възможност за оптимизиране на сроковете за преносимост, но се изисква КРС да въведе в спецификациите „възможно най-краткия срок“. КРС обаче не е провела предварителни консултации с предприятията и в тази връзка не е направила подробно проучване кой е възможно най-оптималния срок за осигуряване на съответния вид преносимост, предвид наличните технически и организационни ресурси в предприятията. Възможно най-краткият срок за преносимост на съответен вид номера, респективно групи от номера е обусловен от администрирането на процеса, включително техническото реализиране на преносимост и обмена на данни между предприятията.</p> <p>В мотивите на КРС не са налице и аргументи, които да обосноват предложения срок за преносимост като възможно най-кратък. Не налице яснота, какво е мотивирало КРС да прецени, че номера, използвани в мобилни мрежи могат да се пренасят по-бързо от единични географски номера и в тази връзка е въвела разлика в сроковете, каквато към момента не съществува.</p> <p>В Решение № 1242 от 15.05.2012 г. КРС е отбелязала, че „при анализ на сроковете за осъществяване на преносимост на номера беше установено, че същите са по-дълги от средните срокове за преносимост на номера, прилагани в страните – членки на Европейския съюз“. Действително при извършване на сравнителен анализ на сроковете за преносимост на номера в мобилни мрежи се установява, че прилаганите в Република България срокове са по-дълги средноевропейските срокове само ако се сравняват сроковете, определени в съответни актове, приложими в конкретната държава. Видно обаче от 17-тия редовен доклад на ЕК за напредъка в развитието на пазара на електронни съобщения през 2011 г. в Европейския съюз реалните срокове за преносимост на мобилни номера са значително по-дълги от прилаганите в Република България. В доклада на ЕК е посочено, че по отношение на</p>	<p>телефонна услуга, са в съответствие с европейската практика за намаляване на тези срокове и с политиката на КРС за защита на крайните потребители.</p> <p>На следващо място, КРС счита, че намаляването на сроковете за преносимост ще стимулира доставчиците да усъвършенстват системите си за преносимост, както и обслужването на самия процес, без което никога не би се стигнало до възможност за осъществяване на процеса по пренасяне в максимално кратки срокове, прилагани в Европейския съюз.</p> <p>Независимо от това, във връзка с въведени изменения на други текстове в проекта, КРС счита, че чл. 32, ал. 1 следва да се измени така:</p> <p><i>„(1) Срокът за реализация на преносимост е до 2 работни дни, считано от момента на стартиране на процедурата по пренасяне по чл. 31, ал. 2 и ал. 3, и включва прозорец на преносимост, не по-дълъг от 5 часа.“</i></p>
--	---	---

	<p>преносимостта на номера в мобилни мрежи се наблюдава нарастване на срока, необходим за реално пренасяне на номерата от 9 на 10 дни.</p> <p>Съществено обстоятелство е, че средният за Европейския съюз срок за преносимост на номера в мобилни мрежи (съобразно определените в съответни актове срокове, без да се отчита реалния срок за преносимост) надвишава три работни дни и в тази връзка не са налице никакви аргументи, които да обосноват определения от КРС срок от два работни дни. Посоченото е съществено нарушение на принципите на предвидимост и консултативност, които КРС следва да спазва при осъществяване на своите регулаторни функции.</p> <p>В подкрепа на гореизложеното бихме искали подробно да се спрем на сроковете за реализация на преносимостта на номера в другите европейски държави, съобразно наличните данни в Cullen International, като следва да се има предвид, че реалните срокове са по-дълги, тъй като това са данни за законодателно предвидените срокове. Също така, следва да се има предвиди, че не са налице данни да има практика на друг регулаторен орган за наказване за неспазен срок за преносимост, без от това да са произлезли вреди, в размер на над 30 000 евро за всеки конкретен случай, както процедира Комисията.</p> <p>Примери за държави с по-дълъг от два дни срок са Австрия, Дания, Финландия, Гърция, Италия, Люксембург, Холандия, Португалия, Швеция, Швейцария и Норвегия.</p> <p>Така средният срок за преносимост на номера в Европа е над 3 работни дни, като важно обстоятелство е, че сроковете в отделните държави се броят, считано от различни моменти – подаване на заявление, изпращане на заявлението от приемащ до даряващ доставчик, както и след потвърждаване на коректно получено заявление от даряващ доставчик. Посоченото показва, че сроковете следва да бъдат съобразени и с конкретния процес и да има налице ясна обосновка от регулатора за избрания момент, от който ще бъдат отчитани съответните срокове. Видно и от цитирания ECC Report 155 - Number portability efficiency: Impact and analysis of certain aspects in article 30.4 of the universal service directive and general remarks on NP efficiency (Luxembourg, November 2010) на територията на ЕС няма единно разбиране по отношение на приложимия към преносимостта срок, съгласно чл. 30 от Директивата за универсалната услуга.</p> <p>Предвид всичко гореизложено, считаме, че Комисията не е обосновала необходимост от намаление на сроковете за преносимост. В случай, че КРС не споделя това становище, че сроковете не следва да бъдат променяни, то предлагаме предложеният двудневен срок да бъде</p>		
--	--	--	--

		<p>увеличен на 5 работни дни, с оглед осигуряване на възможност за реално осъществяване на преносимостта.</p> <p>2. По отношение на намаляване на срок за прозорец на преносимост. Съобразно разпоредбата на чл. 134, ал. 6 от ЗЕС, срокът, за който може да бъде преустановено предоставянето на услугата на абоната, не може да надвишава 8 часа. В действащите Функционални спецификации срокът на прозореца за преносимост е 7 часа, т.е. срокът е по-малък от предвидения максимум в закона. Освен това, КРС би следвало да отчита, че в рамките на един прозорец на преносимост се пренасят голям брой номера (съобразно разпоредбите на чл. 32, ал. 2 и ал. 3 от Функционалните спецификации) и съответно не е налице спиране на услугата за който и да било пренасящ се номер в рамките на целия прозорец. Дори и теоретично такова спиране на услугата да беше налице, това не е в нарушение на сроковете, определени в закона и в тази връзка буди недоумение предложението на КРС за намаляване на срока на прозореца на преносимост. Не са налице и никакви аргументи на Комисията, обосноваващи изискването за прозорец не по-дълъг от пет часа. Считаме, че предложението на Комисията ще доведе единствено до практически затруднения и необходимост от намаление на дневните квоти номера за преносимост.</p>		
63	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 10, т. 2 от проекта (нова ал. 2 в чл. 32 от ФС):</u> По отношение на § 10, т. 2 от проекта – създаване на нова ал. 2 в чл. 32 от Функционалните спецификации, изразяваме съгласие с предложението на КРС.</p> <p>Към настоящия момент съществуват редица случаи, при които даряващият доставчик не приключва преносимостта на номера, като не деактивира номера в своята мрежа и не изпраща необходимото съобщение за извършената деактивация до приемащия доставчик, в резултат на което номерът остава активен в мрежата на даряващия доставчик, но в същото време е активен и в мрежата на приемащия доставчик. Това обстоятелство създава значителни неудобства за крайните потребители, като същите са с активни номера и в двете мрежи и съответно дължат заплащане за ползване на услуги и към двете предприятия. Предвид изложеното, считаме, че тази нова разпоредба е изцяло в защита на правата и интересите на крайните потребители.</p>	Приема се	КРС е съобщила предложението в проекта и с аргументите, изложени от Мобилтел.
64	БТК	<p><u>По отношение на § 10, т. 1 и т. 2 от проекта (изменение на ал. 1 и нова ал. 2 в чл. 32 от ФС):</u> Не сме съгласни със съкращаване на сроковете за реализиране на преносимостта на 2 работни дни и съответно за прозорец на преносимостта от 5 часа, както и разписването на нова ал. 2 към чл. 32 от ФС.</p>	Не се приема	По мотивите, изложени във връзка с предходната аналогична бележка на Мобилтел, КРС счита, че сроковете за преносимост на географски номера са в съответствие с европейската практика и с политиката на КРС за защита на крайните потребители.

	<p>Мотиви:</p> <p>Бихме желали да посочим, че въвеждането на срок за преносимост от 2 работни дни не съответства на обективната реалност и възможности за реализация. До настоящия момент срокът за преносимост на национално значими номера беше 7 работни дни, а съгласно предложението на КРС последният следва да бъде намален повече от три пъти. Предвид посоченото, драстичното намаляване на срока за преносимост от 7 на 2 работни дни най-малкото не отчита техническата възможност на системите и на самата организация на процеса по преносимост. Към момента технически подобна промяна на сроковете не е съобразена с реалните възможности на операторите, като не е отчетен фактът, че част от проверките се извършват не автоматично, а „ръчно“ със съответно зает човешки капацитет. Считаме, че за такова драстично намаляване на срока за преносимост КРС следва да извърши технически проверки, които да отчетат нормалното и разумно време за осъществяване на преносимост. Към настоящия момент такива проверки на обслужващите преносимостта процеси в БТК не са извършени, което предполага, че предложението на КРС е необосновано и ще постави предприятието в обективна невъзможност за спазване на посочения срок. Ето защо в настоящото становище категорично бихме искали да заявим, че КРС следва да отчете технологичните възможности на всички предприятия от домейна на преносимост преди да предприеме такава кардинална промяна в сроковете за реализация на преносимостта.</p> <p>Следва да се има предвид, че не бихме могли да приемем като довод за съкращаването на всички срокове, посочени във ФС, извършен анализ в правилата на страните членки на ЕС. В тази връзка считаме за необходимо да отбележим, че правомощията на КРС за извършване на сравнителен анализ със страните членки на ЕС се отнасят единствено до съпоставка на цени и ценови нива. Този извод се налага и от конкретните разпоредби на чл. 170, ал. 4 от ЗЕС, чл. 217, ал. 2, т. 2 от ЗЕС и чл. 220, ал. 2, т. 2 от ЗЕС. Ето защо, считаме, че при определяне на срокове, КРС следва да отчита технологичната възможност на предприятията, а не да се мотивира с прилагане на най-добрите европейски практики, тъй като това правомощие е налице единствено за Комисията за защита на личните данни (чл. 261г, ал. 3 от ЗЕС).</p> <p>Това е и причината да не приемем аргумента от мотивите на КРС, а именно че „при анализ на сроковете за осъществяване на преносимост на номера беше установено, че същите са по-дълги от средните срокове за преносимост на номера, прилагани в страните – членки на Европейския съюз.“. Отново считаме за необходимо да отбележим, че КРС няма правомощие да налага меки и в тази връзка и срокове на основание</p>	<p>По отношение на предложената нова ал. 2 в чл. 32 от ФС, КРС е отчела многобройните случаи, свързани с неизпращане на необходимото съобщение за извършената деактивация до приемащия доставчик, в резултат на което номерът остава активен в мрежата на даряващия доставчик, но в същото време е активен и в мрежата на приемащия доставчик. Описаното деяние представлява практика за някои от доставчиците, поради което този въпрос следва да бъде уреден на ниво ФС, а не в Процедурата за преносимост.</p> <p>КРС счита, че въвеждането на разпоредбата е задължително, предвид съществуващи към настоящия момент редица случаи, при които предприятия от домейна на преносимост допускат значителни закъснения в приключването на процеса на преносимост на одобрени за пренасяне номера, които са активирани в мрежата на приемащия доставчик, но не са деактивирани в мрежата на даряващия доставчик. Това обстоятелство създава значителни неудобства за крайните потребители, тъй като един и същи номер се оказва едновременно активен в две различни мрежи, за които се дължат плащания за ползване на услуги и към двете предприятия. Предвид изложеното, КРС счита, че тази нова разпоредба е изцяло в защита на правата и интересите на крайните потребители.</p>
--	--	--

		<p>направен сравнителен анализ в процедурите на страните – членки на ЕС. Ето защо бихме желали да предложим алтернативно въвеждането на срок от поне 4 работни дни, което, от една страна, ще доведе до желаното по-бързо осъществяване и завършване на процеса по преносимост, а, от друга страна, ще осигури обективната възможност за предприятията да изпълнят задълженията си в срок, отчитайки техните технически възможности.</p> <p>От друга страна следва да се има предвид, че не е налице каквото и да било правно, техническо или фактическо основание за намаляване на срока за прозорец на преносимост. Поради това считаме, че такова изменение е необосновано.</p> <p>По предложението за разписване на нова ал. 2 към чл. 32 от ФС.</p> <p>Не сме съгласни с разписването на подобна разпоредба, тъй като с последната се въвеждат правила, предмет на самата Процедура. Не е налице фактическо или правно основание за разписването на такава разпоредба, която е част от правилата на Процедурата и съответно следва да бъде преценена автономно от предприятията в зависимост от възможностите на системите на всяко едно от тях. Разписването на правила - част от Процедурата - е в противоречие с принципа за свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото, поради което настояваме посоченото предложение да отпадне. КРС не е посочило мотиви за предложението си, което ограничава правото на БТК да обоснове несъстоятелността на предложението на КРС в цялост.</p>		
65	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 10, т. 3 от проекта (предложено от Мобилтел изменение на ал. 2 - преномерирана на ал. 3, в чл. 32 от ФС):</u></p> <p>В случай, че КРС не приема предложението ни за заличаване на измененията в срока на прозореца на преносимост, то следва в разпоредбата на чл. 32, ал. 2 (нова алинея 3) от Функционалните спецификации дневната квота да бъде намалена пропорционално на 350 номера, съобразно намалението на продължителността на прозореца на преносимост.</p> <p>Мотиви: Квотата от 500 номера, за които следва да бъде гарантирана преносимост в рамките на един прозорец на преносимост е определена от КРС като обективно изпълнима, предвид времевия отрязък, в който се осъществява прозореца. При условие, че КРС намали продължителността на прозореца с почти 30 % , съответно наложително е да се намали и дневната квота от номера, тъй като тя обективно няма да може да бъде изпълнявана.</p>	Не се приема	КРС счита, че с оглед натрупания от доставчиците опит в процеса по пренасяне на номера, както и усъвършенстването на системите, позволяват да бъдат пренасяни 500 и повече номера в прозореца на преносимост. Нещо повече, доставчикът следва да създаде такава вътрешна организация, която да обезпечи, законосъобразното изпълнение на задълженията му, съобразно ФС.
66	БТК	<p><u>По отношение на § 11 от проекта (нов чл. 32а във ФС):</u></p> <p>Предложената нова разпоредба на чл. 32а от Проекта се нуждае от допълнение и допълнителни пояснения.</p>	Приема се частично	Въвежда се легална дефиниция за „пренесен номер поради техническа грешка”, в § 1 на Допълнителни разпоредби на ФС, която е в

		<p>Мотиви: Считаме, че посочената разпоредба е неясна, доколкото не посочва и не дефинира понятието „техническа грешка“. Считаме по-нататък, че предвид характера на задължението, което налага посочената разпоредба, следва да се дефинира по точен и безспорен начин нейното съдържание и цел.</p> <p>В допълнение, така определеният срок от 24 часа е крайно недостатъчен, доколкото при подобен технически проблем се налага комуникация между приемащия и даряващия оператор, а понякога и със самия клиент.</p> <p>Видно от разписаната процедура, която при конкретен спор беше одобрена и от КРС - разумен срок за връщане на погрешно пренесен номер е двумесечния срок. Този извод се е наложил и от практиката - последната е свързана именно с факта, че и двете предприятия може да не установят съществуването на грешка при пренасяне на номер. В този случай единствено клиента може да сигнализира за допуснатата грешка.</p> <p>След установяването на такава допусната грешка е необходима комуникация между предприятията, установяване и от двете страни наличието на грешка и нанасянето на съответни корекции и промяна на статуси в системата на приемащия оператор, в чиято мрежа номерът е активиран погрешно. Предвид посоченото, срок от 24 часа не е реалистичен за целия този процес на допълнителни проверки и съгласуването на промяната с крайния потребител. Следва да се има предвид, че отново не е отчетена възможността техническата грешка да се констатира в последния работен ден от седмицата. В последния случай не е обективно възможно спазването на заложения срок от 24 часа.</p>		<p>следния вид: <i>„Да. „Пренесен номер поради техническа грешка“ е номер, който е пренесен в друга мрежа, независимо от причините довели до това, без да е налице надлежно изразена воля за неговото пренасяне от абоната, на който номерът е предоставен за ползване от даряващия доставчик.“</i></p> <p>Независимо от горното, КРС счита, че срокът е удачно определен, като се изхожда от факта, че е недопустимо потърпевшият абонат да понася по-дълго неудобствата от предоставянето на непълно (некачествено) функционираща услуга, поради допусната техническа грешка.</p> <p>Разпоредбата предвижда приемащият доставчик да върне номера на даряващия доставчик в срок до 24 часа от констатирането на техническата грешка, а не в срок от момента на пренасянето на номера поради грешка.</p> <p>Подробно описание на процеса по връщане на пренесен номер поради техническа грешка е възможно да се уговори в процедурата за преносимост.</p>
67	КБМ	<p><u>По отношение на § 11 от проекта (нов чл. 32а от ФС):</u> Пренесен номер поради техническа грешка: Измененията на ФС на следващо място предвиждат, че в случай на пренесен номер поради техническа грешка, приемащият доставчик връща номера на даряващия доставчик в срок до 24 часа от констатирането на техническата грешка. Считаме за удачно този срок да бъде удължен доколкото предвидения срок е крайно недостатъчен. Този срок би могъл да тече единствено след като бъде постигнато съгласие между операторите за допуснатата грешка.</p>	Не се приема	<p>Предвид мотивите, изложени в предходната бележка.</p> <p>В допълнение КРС, счита че номерът следва да бъде върнат в определения срок без оглед на причината за допуснатата техническа грешка, за която абонатът не носи отговорност. Срокът за връщане на номера започва да тече от момента на установяването на обстоятелството, че абонатът не е изразил воля за пренасяне.</p>
68	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 12, § 13 и § 14 от проекта:</u> По отношение на § 12, § 13 и § 14 от проекта – създаване на нова Глава шеста „Отпадане от домейна на преносимост“ във Функционалните спецификации, намираме за необходимо в тази глава да бъдат предвидени процедура и срокове за прехвърляне на предоставените номера на доставчика, който напуска домейна. Необходимо е да се отчита, че прехвърлянето на ограничения ресурс към приемащите</p>	Не се приема	<p>КРС отчита предложението за процедура, но на практика не е възможно разписване на такава, приложима за всички възможни случаи, тъй като причините за преустановяване действието на разрешението в съответствие с чл. 117 от ЗЕС и съответно отпадане на предприятие от домейна са различни. Считаме, че не е възможно да се</p>

		<p>доставчици би следвало да предшества приемането на решение на КРС за прекратяване/отнемане на разрешение на даден доставчик. Посоченото се налага, тъй като би било недопустимо да няма държател от обхвата на номера и респективно да няма възможност за маршрутизиране напред, съобразно хипотезите, предвидени във Функционалните спецификации.</p> <p>Също така, намираме за подходящо във Функционалните спецификации да има правила, които да регламентират срок, до който ще се осъществява преносимост от и в мрежата на доставчик, който е в процедура по прекратяване/отнемане на разрешението, респективно срок до който да бъдат приемани заявления от крайни потребители. Считаме, че не е в интерес на крайните потребители да не могат да осъществят преносимост на ползваните от тях номера, поради факта, че заявлението им за преносимост на номерата не може да бъде разгледано или удовлетворено предвид отпадане на даряващ, респективно приемащ доставчик от домейна.</p>		<p>определи и конкретен срок, до който да бъдат приемани заявления от абонати/потребители за пренасяне на номера от/в мрежата на предприятие, което е в процедура по прекратяване/отнемане на разрешението. Това е така предвид факта, че в съответствие с чл. 35, ал. 2 от ЗЕС, решенията на КРС, стават изпълняеми след влизането им в сила.</p> <p>Предвид изложеното, КРС счита, че последователността на действията и сроковете по отношение прилагането на чл. 32в, ал. 2 от проекта следва да се определят за всеки отделен случай.</p>
69	БТК	<p><u>По отношение на § 14 от проекта (нов чл. 32в, ал. 2 във ФС):</u></p> <p>Не сме съгласни с предложението на КРС в новата разпоредба на чл. 32в, ал. 2 от Проекта за въвеждане на задължение за приемащия доставчик да приеме цяла група номера в случаите, в които в неговата мрежа са пренесени най-много номера.</p> <p>Мотиви</p> <p>Посоченото задължение е в противоречие с разпоредбите на ЗЕС. Предоставянето на допълнителен ресурс – номера винаги е по искане на предприятието. В тази връзка всяко въведено подобно задължение за допълнителен ограничен ресурс би противоречало на Раздел VIII „Предоставяне на допълнителен ограничен ресурс“ от ЗЕС и поради това и подлежи на отмяна, като незаконосъобразно. Във връзка с посоченото, считаме че разпоредбата на чл. 32в, ал. 2 от Проекта следва да отпадне.</p>	Не се приема	<p>КРС е съгласна, че предоставянето на допълнителен ресурс – номера, винаги е по искане на предприятието, но в случая на отпадане на предприятие от домейна на преносимост са налични пренесени номера от номерационния ресурс, предоставен на отпадналото предприятие, и за тези пренесени номера следва да се осигури държател.</p> <p>Допускане на изключение от нормативните изисквания и предоставяне на единични номера, води до блокиране на номерационен ресурс, който остава неизползван, като съществува само теоретична възможност за предоставянето му.</p>
70	Мобилтел	<p><u>Предлагаме заличаване на чл. 38 от Функционалните спецификации.</u></p> <p>Мотиви: Изменението на разпоредбата на чл. 217, ал. 2 от ЗЕС (в сила от 29.12.2011 г.) въвежда изрична уредба по отношение на регулиране на цени, който по силата на закона следва да се определят като разходоориентираните или покриващи разходите. В тази връзка, разпоредбите на чл. 38 от Функционалните спецификации се явяват излишни, предвид изричната законова уредба на материята. В допълнение, чл. 38, ал. 4, т. 3 от Функционалните спецификации, предвижда форма на регулиране, което не се допуска от закона.</p>	Не се приема	<p>Съгласно чл.134, ал. 4 т. 7 от ЗЕС, ФС задължително съдържат принципи на ценообразуване и разпределяне на разходите между предприятията.</p>
71	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 15 от проекта:</u></p> <p>По отношение на § 15 от проекта – изменение на § 1, т. 1 от</p>	Не се приема	<p>КРС счита, че следва да се даде дефиниция на доставчик доколкото думата се използва</p>

		<p>Допълнителната разпоредба на Функционалните спецификации, предлагаме заличаване на посочената разпоредба от нормативния акт.</p> <p>Мотиви: Считаме, че не е налице необходимост от дефиниция в Допълнителната разпоредба на понятието „доставчик“, доколкото същото е определено в чл. 2, ал. 1 от Функционалните спецификации. Също така, редакцията на дефиницията, предложена от Комисията на обществено обсъждане на практика не дава определение за доставчик през призмата на преносимост на мобилни номера, доколкото се реферира към чл. 134 от ЗЕС, в която норма се съдържат описание и на трите вида преносимост на номера.</p>		<p>многократно в нормативния акт, а това съгласно ЗНА и УПЗНА е предпоставка да се даде легална дефиниция на понятието.</p>
72	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 16 от проекта:</u></p> <p>По отношение на § 16 от проекта на КРС, предлагаме изменение, както следва:</p> <p><i>„§ 16. В срок до шест месеца от обнародването на Решение №/.....г. на комисията за изменение на Функционалните спецификации доставчиците са задължени да отразят направените изменения в срокове, както следва:</i></p> <p><i>1. В срок до един месец от обнародване на Решение №/.....г. на комисията за изменение на Функционалните спецификации доставчиците се задължават да изготвят, подпишат и представят на комисията изменение на процедурата по чл. 24, ал. 1, съобразно нововъведените изисквания във Функционалните спецификации;</i></p> <p><i>2. В срок до един месец от подписване на процедурата по чл. 24, ал. 1 доставчиците следва да въведат в общите си условия за взаимоотношения с потребителите новите ред и условия за реализирането на преносимостта на номера.</i></p> <p><i>3. В срок от четири месеца от изготвяне на измененията в общите условия за взаимоотношения с потребителите доставчиците следва да извършат нужните технически и организационни действия, които да обезпечат реалното въвеждане на новите ред и условия за предоставяне на преносимост.“</i></p> <p>Мотиви: Считаме, че предложения срок за въвеждане на измененията е крайно недостатъчен. Предложението на Комисията дори не отчита разпоредбата на чл. 227, ал. 2, т. 2 от ЗЕС, съгласно която предприятията следва да уведомят крайните си потребители за изменения в общите си условия, един месец преди влизането им в сила. Следователно, предприятията няма да имат влезли в сила общи условия след изтичане на двумесечния срок, определен от КРС и съответно не биха могли да предлагат услугата, съобразно наложените от Комисията промени. Освен посоченото, КРС следва да отчита, че предложените изменения изискват промяна не само в процедурата и общите условия на</p>	<p>Приема се по принцип</p>	<p>КРС счита, че удължаването на срока с 1 месец ще е достатъчно за изменение на софтуерните системи на доставчиците, както и за изпълнение на разпоредбите на чл. 227, ал. 2, т. 2 от ЗЕС. Предвид това, § 16 от проекта се преномерираща и се изменя, както следва:</p> <p><i>„§ 17 В срок до три месеца от обнародване на Решение № от на комисията за изменение и допълнение на Функционалните спецификации в "Държавен вестник" доставчиците са задължени да осигурят преносимост на номерата съобразно направените изменения във Функционалните спецификации, като за целта предприемат действия в срокове, както следва:</i></p> <p><i>1. В срок до един месец от обнародване на Решение № от на комисията в "Държавен вестник" доставчиците са задължени да изготвят, подпишат и представят на комисията процедурата по чл. 24, ал. 1 съобразно измененията във Функционалните спецификации.</i></p> <p><i>2. В срок до две седмици от подписване на процедурата по чл. 24, ал. 1 доставчиците следва да въведат в общите си условия за взаимоотношения с потребителите новите ред и условия за реализирането на преносимостта на номера.“</i></p>

		<p>предприятията. Доставчиците е необходимо да изменят и софтуерните си системи за обмен на данни, с оглед променените условия и срокове за осъществяване на преносимост. Изменението в системите за обмен на данни изисква и провеждане на тестове между всички предприятия. Действия по обучение на персонала на предприятията, включително магазинната мрежа също са наложителни. В случай, че Комисията наложи обслужване на процеса на преносимост и през нощните часове, предприятията ще се нуждаят от достатъчен срок за осигуряване на съответните ресурси за осъществяване на дейностите по преносимост на номерата. Не на последно място, следва да се отчита, че Комисията предвижда изменения и в трите вида преносимост, което означава, че предприятията следва да променят три отделни процеса и съответно да осигурят пълно взаимодействие в трите отделни домейна на преносимост.</p> <p>Напомняме, че изключително краткия срок, който беше предоставен от КРС при миграцията от обслужване на „две гишета“ към обслужване „на едно гише“ породил множество организационни и технически проблеми в предприятията и в тази връзка молим Комисията да обмисли разумни и достатъчни срокове за въвеждане на промените.</p>		
73	БТК	<p><u>По отношение на § 16 от проекта:</u> Считаме, че разписаните от КРС срокове за въвеждане на измененията са твърде кратки и не са съобразени с обективната реалност.</p> <p>Мотиви Съгласно разпоредбата, в срок от 2 седмици от подписването на процедурата, доставчиците следва да въведат в общите си условия новите ред и условия за реализирането на преносимостта на номера. Следва да се отбележи, че всяка една промяна в общите условия е сложен и многостранен процес. От една страна новите ред и условия следва да бъдат писмено оповестени, а от друга – промените трябва да намерят своето отражение в технически аспект. Всяка една промяна, в която и да било от системите на БТК, налага обща синхронизация с останалите системи. Следва да се има предвид, че някои от предложенията за изменение изискват съществена промяна в процесите и системите на БТК, което предполага и необходимост от по-дълги срокове за имплементиране и тестване на последните.</p> <p>Не на последно място бихме желали да посочим и факта, че в § 16 е посочен принципен общ срок от 2 месеца за реализиране на посочените действия по т. 1 и по т. 2, докато при залагането на срок от 1 месец по § 16, т. 1 и съответно едва 2 седмици по § 16, т. 2, реално се скъсява първоначално предложенният общ срок от 2 месеца.</p>	Приема се по принцип	По мотивите, изложени по предходната бележка.
74	Мобилтел	<u>Предлагаме създаване на нов § 17 в Преходните и заключителни</u>	Приема се по	КРС счита, че Решението за изменение на

		<p><u>разпоредби на проекта, както следва:</u> „§ 17. (1) До въвеждане на реда и условията за осъществяване на преносимост съобразно Решение №от2012 г. доставчиците осигуряват преносимост на номерата по досегашния ред.(2) Процедурата по осъществяване на преносимост на номера въз основа на заявления, подадени до деня на въвеждане на реда и условията за осъществяване на преносимост съобразно Решение № от2012 г., се довършва по досегашния ред.“ Мотиви: Изразяваме становище, че следва да се предвиди ред за плавен преход с оглед въвеждането на съществени изменения в процеса на осигуряване на преносимост и отчитане на обстоятелството, че към момента на въвеждане на измененията в процесите ще има множество висящи заявления за преносимост и в тази връзка недопустимо е нормативния акт да не съдържа правила за заварените случаи. Този подход е използван от КРС при въвеждане на процедурата на обслужване „на едно гише“ видно от разпоредбите на § 33 от ПЗР към Решение № 373 от 17.03.2010 г. на КРС за изменение и допълнение на Функционалните спецификации (обн. ДВ, бр. 26 от 2010 г., в сила от 6.04.2010 г.).</p>	принцип	<p>Функционалните спецификации следва да влезе в сила от деня на обнародването му по отношение на чл. 30, ал. 1, т. 2, 4, 5 и 6, доколкото основанията за отказ по чл. 30, ал. 1, т. 4, 5 и 6 противоречат на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС (същите са нищожни) и в този смисъл посочените основания за отказ са неприложими в процеса по пренасяне, считано от 29.12.2011 г. Що се касае до т. 2 на чл. 30, ал. 1, следва да се посочи, че това основание е в противоречие с чл. 134 от ЗЕС, тъй като обстоятелството, че номерът е спрян не може да бъде пречка за преносимост, доколкото лицето, заявило пренасяне, продължава да притежава качеството на абонат, т.е. има право на преносимост. С оглед изложените мотиви, КРС счита, че следва да бъде създаден нов параграф 18 със следната редакция: „§ 18. До изтичане на тримесечния срок по § 17 доставчиците осигуряват преносимост на номерата по досегашния ред. Решение № от2012 г. за изменение на Функционалните спецификации влиза в сила от деня на обнародване в Държавен вестник по отношение на чл. 30, ал. 1, т. 2, 4, 5 и 6 (2) Процедурата по осъществяване на преносимост на номера въз основа на заявления, подадени до деня на въвеждане на реда и условията за осъществяване на преносимост съобразно Решение № от2012 г., се довършва по досегашния ред.“</p>
75	Мобилтел	<p><u>По отношение на § 17 от проекта:</u> По отношение на § 17 от проекта на КРС, предлагаме в текста на разпоредбата думата „момента“ да се замени с „деня“, както и параграфът да се преномерираща с оглед предложението ни по т. 13 от настоящото становище. Мотиви: Бележката е редакционна.</p>	Приема се	<p>Параграф § 17 от Проекта се преномерираща на § 19, като думата „момента“ се заменя с думата „деня“.</p>
76	Мобилтел	<p><u>Допълнително предложение:</u> Предлагаме в рамките на Глава четвърта от Функционалните спецификации или на друго подходящо систематично място в акта да</p>	Приема се	<p>КРС счита, че предложението на Мобилтел е обосновано предвид наличието на пакетни услуги, част от които може да бъде и мобилна</p>

		<p>бъде включена разпоредба в смисъла на чл. 17 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/или при промяна на адреса в рамките на един географски национален код за направление.</p> <p>Мотиви: Предвид наличието на пакетни услуги, включващи мобилна гласова телефонна услуга, считаме че е необходимо в нормативния акт да бъде въведени съответни правила, осигуряващи защита интересите на крайните потребители.</p>		<p>телефона услуга. Предвид изложеното, комисията счита, че с оглед системност на ФС, съответната разпоредба следва да бъде включена Като чл. 4а във ФС, както следва:</p> <p>„Чл. 4а. (1) Ползването на допълнителни услуги, различни от обществената мобилна телефонна услуга или услуги в ценови пакет, включващи и обществена мобилна телефонна услуга, не е пречка за пренасяне на номера.</p> <p>(2) Доставчиците уреждат в общите си условия за взаимоотношения с крайните потребители условията и реда, при които абонатът/потребителят може да продължи да ползва част или всички допълнителни услуги, които са били включени в ценовия пакет, преди осъществяване на преносимост на номер. Доставчиците следва да осигурят равнопоставеност на абонатите и потребителите, заявили желание да продължат да ползват допълнителните услуги след пренасяне на мобилния номер към друг доставчик, и абонатите и потребителите, които ползват единствено тези допълнителни услуги въз основа на сключен договор.”</p>
77	БТК	<p><u>Принципно предложение:</u></p> <p>БТК информира КРС за нуждата от изменение на разпоредбите във всички ФС, касаещи осъществяването на контакт с крайни клиенти, които ползват пакетна услуга или главна и второстепенна такава по един и същ договор.</p> <p>Бихме желали да направим и едно принципно предложение, което да намери своето място и отражение в подготвяните изменения на ФС. По-точно, бихме желали да посочим необходимостта от уреждането на възможност за контакт на даряващия оператор към клиент, който изнася част от услугите си към друг оператор, които услуги се ползват в пакет с други – непренасяни услуги.</p> <p>Поради срещаните трудности при предоставяне на услуги и зачестилите жалби, считаме, че КРС следва или да предложи изменение на конкретния текст или поне да го постави на обществено обсъждане, за да създаде възможност за всички предприятия да изразят становище по прилагането му.</p>	Не се приема	<p>В съответствие с чл. 22 от действащите ФС, даряващият доставчик няма право да осъществява контакт с абоната си след подаване на заявление за преносимост. В тази връзка, осъществяването на контакт с абонат в конкретния случай на услуги, предлагани в пакет, би означавало създаване на възможност за заобикаляне на посочената разпоредба от страна на даряващия доставчик.</p> <p>В съответствие с предходната бележка на Мобилтел, КРС въвежда нов чл. 4а във ФС, в съответствие с който доставчиците следва да уредят в общите си условия реда, при който абонат може да продължи да ползва част или всички допълнителни услуги от предоставяните в пакет.</p>

	<p>Посоченият текст се съдържа във всички Функционални спецификации за преносимост - на национално значими номера, географски и негеографски номера. Текстът е разписан във чл. 22 от ФС и е със следното съдържание:</p> <p><i>„Даряващият доставчик и неговите търговски представители, дистрибутори и партньори нямат право да осъществяват контакти с абонатите или потребителите си, след подаване на заявление за преносимост, с цел обсъждане на предимствата или недостатъците от смяна на доставчика или за отправяне на нови оферти, промени в тарифния план и други условия по съществуващия договор на абоната.”</i></p> <p>БТК поддържа идеята и необходимостта от наличие на текстове във ФС в тази посока. Посоченият текст, обаче, създава практически проблеми в случаите когато (а) става въпрос за предоставяне на пакетна услуга с включени в договора други услуги и (б) броят на ползваните номера предопределя тарифния план на крайния потребител.</p> <p>В тези случаи предприятията са лишени от възможността да осъществят контакт с потребителя и да му обяснят, че след пренасяне на номера ще се прекрати ползването на останалите услуги от пакета или съответно, че е необходимо клиента да премине към ползването на друг тарифен план, тъй като става въпрос за услуги предоставени, чрез един и същ договор.</p> <p>Предложението за изменение на БТК е единствено в частта на текста „по съществуващия договор на абоната”. Затрудненията в прилагането не са свързани с оцеляване на БТК (клиента заплаща неустойки при предсрочно прекратяване на договора), а с неотделянето на достатъчно внимание на сключения договор. По-конкретно, клиентът остава с прекратени всички услуги след пренасяне на заявените за пренос номера. В следствие на това започват жалби и допълнителни обяснения, което вече не е в интерес, нито на БТК, нито на крайния потребител.</p> <p>Другият случай е заявено желание за пренасяне на само част от номерата по сключен договор за ползване на услуги. С оглед задължението за равнопоставяне на групи абонати БТК, не може да продължава да предоставя услуга, която се предоставя при друг брой номера и съответно други условия. При заявено пренасяне само на единия номер или на част от номерата, които се ползват по един договор, е необосновано БТК да продължава да събира високия месечен абонамент за услуга, която реално не се ползва. Обратният случай също е налице - необосновано е абонат да заплаща месечните си сметки с намаление само поради броя на предоставените му номера и след пренасяне на последните да продължава да ползва същите отстъпки.</p> <p>Ето защо предлагаме на КРС да обсъди следния вариант на изменение</p>		
--	--	--	--

	<p>на текстовете:</p> <p><i>„Даряващият доставчик и неговите търговски представители, дистрибутори и партньори нямат право да осъществяват контакти с абонатите или потребителите си, след подаване на заявление за преносимост, с цел обсъждане на предимствата или недостатъците от смяна на доставчика или за отправяне на нови оферти, промени в тарифния план и други условия, свързани с възможността за запазване на заявените за пренасяне номера в мрежата на настоящия доставчик.”</i></p> <p>Във връзка с изложеното, предлагаме КРС да обсъди предложението на БТК и да разреши срещания практически проблем, произтичащ от текст на ФС, за което предварително благодарим.</p>		
--	---	--	--